

Ministrstvo za javno upravo RS

gp.mju@gov.si

Številka: 007-174/2014-120

Ljubljana, dne ... avgusta 2016

EVA 2014-3330-0034

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah (EVA 2014-3330-0034) – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... pod točko ... sprejela sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah (EVA 2014-3330-0034) in ga pošlje v obravnavo in sprejetje Državnemu zboru Republike Slovenije po rednem zakonodajnem postopku.

Mag. Darko Krašovec
GENERALNI SEKRETAR

Sklep prejmejo:

- Ministrstvo za javno upravo RS
- Služba Vlade RS za zakonodajo
- Urad Vlade RS za komuniciranje
- Generalni sekretariat Vlade RS

Priloga:

- predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah (EVA 2014-3330-0034)

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

/

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

<ul style="list-style-type: none"> – Boris Koprivnikar, minister za javno upravo – Marjan Turk, generalni direktor Direktorata za informacijsko družbo – Barbara Pernuš Grošelj, sekretarka, Direktorat za informacijsko družbo – Tina Bizjak Ahačič, podsekretarka, Direktorat za informacijsko družbo – Marija Režun, analitik, Direktorat za informacijsko družbo 		
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:		
/		
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:		
<ul style="list-style-type: none"> – Boris Koprivnikar, minister za javno upravo – Marjan Turk, generalni direktor Direktorata za informacijsko družbo – Barbara Pernuš Grošelj, sekretarka, Direktorat za informacijsko družbo – Tina Bizjak Ahačič, podsekretarka, Direktorat za informacijsko družbo 		
5. Kratak povzetek gradiva:		
<p>Veljavni področni Zakon o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US in 81/15; v nadaljnjem besedilu: ZEKom-1) se je ob sprejetju konec leta 2012 uskladil s takrat veljavnim pravnim redom Evropske unije (EU), zlasti s spremembami zakonodajnega paketa regulativnega okvira za področje elektronskih komunikacij iz leta 2009, ki sta jih prinesli Direktiva 2009/136/ES (t. i. Direktiva o pravicah uporabnikov) ter Direktiva 2009/140/ES (t. i. Direktiva o boljši regulaciji). Medtem pa je bila na področju sekundarne zakonodaje EU sprejeta nova Direktiva 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (v nadaljevanju: Direktiva 2014/61/EU), ki zahteva prenos svojih določb v nacionalno zakonodajo držav članic EU.</p> <p>Direktiva 2014/61/EU na ravni EU dopolnjuje regulativni okvir za elektronske komunikacije z namenom, da bi se odstranile ovire delovanja notranjega trga in spodbudila celovita pokritost s širokopasovnim omrežjem, ki je predpogoj za razvoj enotnega digitalnega trga. Gre za direktivo minimalne harmonizacije, kar daje državam članicam fleksibilnost pri širšem urejanju tega področja v nacionalni zakonodaji. Kljub temu da ZEKom-1 že vsebuje določene napredne rešitve v smislu zahtev Direktive 2014/61/EU, je za popolni prenos potrebna sprememba zakonodaje, in sicer obravnavana novela ZEKom-1.</p> <p>V sklopu predlagane novele so hkrati predvideni še popravki nekaterih pomanjkljivosti, ki so bile od uveljavitve ZEKom-1 zaznane v praksi oziroma so bili na njih opozorjeni s strani strokovne, zainteresirane in druge javnosti, in smo jih prejeli na podlagi konec leta 2014 objavljenega poziva k udeležbi na javnem posvetu v zvezi s stanjem po sprejetju ZEKom-1. Tako smo želeli kolikor mogoče obstoječi zakon dopolniti in spremeniti, ne le zaradi obveznosti prenosa navedene direktive, ampak tudi ob upoštevanju izkušenj, pogledov in stanj v praksi, ki smo jih zaznali ali bili nanje obveščeni v sklopu prej navedenih aktivnosti z zainteresirano javnostjo.</p> <p>Osnutek predloga zakona je 15. julija 2016 v javno obravnavo predložilo Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport RS (MIZŠ). Glede na to, da sta bili področji informacijske družbe in elektronskih komunikacij z dnem uveljavitve Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi (Uradni list RS št. 51/16; ZDU-1J), ki je bil sprejet 13. julija 2016 in objavljen v Uradnem listu RS 22. julija 2016, z MIZŠ preneseni na Ministrstvo za javno upravo RS (MJU), je sedaj tudi novela ZEKom-1C v resorni pristojnosti MJU.</p>		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA

c)	administrativne posledice	DA
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA
e)	socialno področje	DA
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	DA
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: (Samo če izberete DA pod točko 6.a.)		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):				
– prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov,				
– odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov,				
– obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih				

oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

(Samo če izberete NE pod točko 6.a.)

Predlog zakona med drugim vzpostavlja pravno podlago, ki bo omogočila, da se država in samoupravne lokalne skupnosti v prid razvoja elektronskih komunikacijskih storitev odrečejo prihodku iz naslova višine denarnega nadomestila za plačilo služnosti in le-to služnostnemu upravičencu podelijo brezplačno. Glede na navedeno je možen izpad javnofinančnih prihodkov, ki pa ga ni mogoče vnaprej predvideti, saj ne gre za redne prilive oziroma odlive, ampak gre zgolj za možnost, ki jo zakon dopušča državi in samoupravnim lokalnim skupnostmi ob ustreznem upoštevanju morebitnih drugih interesov. Ob tem je treba upoštevati tudi pozitivne makroekonomske učinke pospeševanja gradnje širokopasovnih omrežij.

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

DA

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: **DA**
- Združenju občin Slovenije ZOS: **DA**
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: **DA**

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.

Javna obravnava in rok za pripombe še teče do 15. septembra 2016 – predvideva se dopolnitev gradiva v tem delu pred njegovim posredovanjem v vladni postopek.

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA

Datum objave: 3. december 2014

V fazi predhodnega zbiranja mnenj so bile strokovna, zainteresirana in druge javnosti v želji po pripravi čimbolj življenjskega predpisa z upoštevanjem izkušenj iz prakse, v okviru priprave novele ZEKom-1 povabljeni k udeležbi na javnem posvetu v zvezi s stanjem po sprejemu ZEKom-1 (ki se je odvijal dne 11. 12. 2014); kasneje (dne 17. 12. 2014) pa je bila javnost obveščena še o možnosti za predložitev prispevkov v okviru priprave zadevne novele. Poziv ter obvestilo o možnosti za podajo prispevkov sta bila objavljena na spletnih straneh MIZŠ ter na Državnem portalu Republike Slovenije, e-uprava v rubriki e-demokracija. Prejeti predlogi in pripombe pa so objavljeni na spletni strani MIZŠ.

Datum objave: 15. julij 2016

V javno obravnavo osnutka predloga ZEKom-1C so bile vključene strokovna, zainteresirana in druge javnosti, saj je bilo gradivo osnutka predloga ZEKom-1C objavljeno na Državnem portalu Republike Slovenije, e-uprava v rubriki e-demokracija ter spletnih straneh MIZŠ. Hkrati so bili o javni obravnavi osnutka predloga ZEKom-1C še posebej obveščeni deležniki, ki so predhodno sodelovali na javnem posvetu 11. 12. 2014 oziroma podali pisne predloge v zvezi z zgoraj opisano možnostjo kot tudi nekateri državni organi in resorji ter združenja oziroma skupnosti lokalne samouprave, kot je to razvidno spodaj:

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS (AKOS), Akton d.o.o. (Akton), ALSTAR d.o.o. (ALSTAR), Si.mobil d.d. - pripombe je podal takrat še AMIS d.o.o. (Si.mobil), GZS - Medijska zbornica (MZ), GZS- Sekcija operaterjev elektronskih komunikacij (SOEK), GZS - Združenje za informatiko in telekomunikacije (ZIT), GZS - Združenje radiodifuznih medijev v okviru MZ (Združenje radiodifuznih medijev), Informacijski pooblaščenec RS (IP), Mobik d.o.o. (Mobik), Novatel d.o.o. (Novatel), Mreža nevladnih organizacij za vključujočo informacijsko družbo (INEPA), PORTAL PLUS, NSM d.o.o. (PORTALPLUS), SI-CERT, Slovensko društvo za elektronske komunikacije (SIKOM), Svet Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS (Svet AKOS), Svet za elektronske komunikacije Republike Slovenije (SEK), Svet za radiodifuzijo (SRDF), T-2 d.o.o. (T-2), TELETECH d.o.o. (Teletech), Tera d.o.o. (Tera), TSmedia d.o.o. (TSmedia), Telemach d.o.o. - pripombe je podal takrat še Tušmobil d.o.o.(Telemach), Zveza potrošnikov Slovenije (ZPS), Združenje kablinskih operaterjev Slovenije (ZKOS), GIZ radiodifuznih radijskih in televizijskih medijev. Ministrstvo za infrastrukturo RS, Ministrstvo za okolje in prostor RS, Geodetska uprava RS, Skupnosti občin Slovenije, Združenje občin Slovenije, Združenje mestnih občin pa so bili hkrati z dopisom, s katerim so bili obveščeni, da poteka javna obravnava osnutka ZEKom-1C, tudi naprošeni, da z javno obravnavo in možnostjo podaje pripomb seznanijo tudi še druge morebitne zainteresirane deležnike z njihovega področja dela, za katere ocenjujejo, da bi jih predvidena ureditev lahko zadevala.

Mnenja, predloge in pripombe so v javni obravnavi (brez omejitev v zvezi z zaupnostjo gradiva) dali:

Upoštevani so bili:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,

– niso bili upoštevani.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:
Javna obravnava in rok za pripombe še teče do 15. septembra 2016 - predvideva se dopolnitev gradiva v tem delu pred njegovim posredovanjem v vladni postopek.

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z drugim odstavkom 204. člena ZEKom-1.

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA

11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

DA

PODPIS PREDLAGATELJA:

Boris Koprivnikar
Minister za javno upravo

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJAH**I. UVOD****1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA****Splošno stanje sektorja elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji¹**

Vrednost investicij v sektorju elektronskih komunikacij je v letu 2014 znašala 180 milijonov evrov, kar je 19% ali 29 milijonov več kot v letu 2013. Skupni prihodki od storitev elektronskih komunikacij so se v letu 2014 v primerjavi z letom 2013 znižali za 44 milijonov evrov ali 4%, od tega sta se znižala prihodek od javnega telefonskega omrežja na fiksni lokaciji in prihodek od javno dostopnih mobilnih telefonskih storitev, povečali pa so se prihodki od storitev medomrežnega povezovanja.

Na trgu fiksne telefonije se nadaljuje trend iz zadnjih let, in sicer se storitev fiksne telefonije najpogosteje ponuja kot del paketa, ki običajno vključuje dostop do interneta in televizije, vedno pogosteje pa tudi v okviru četverčka, ki vključuje tudi storitve mobilne telefonije. Pri tem se že več kot dve tretjini storitev fiksne telefonije zagotavlja v obliki IP-telefonije. Ne glede na upad interesa za te storitve pa se na trgu ohranja konkurenca, saj noben operater nima prevladujočega tržnega deleža, konkurenca pa se zagotavlja tudi zahvaljujoč prenosljivosti številok, ki uporabnikom omogoča učinkovito prehajanje med operaterji.

Trg mobilne telefonije je bil v letu 2015 priča določenih sprememb kot posledice konsolidacije med operaterji. Tako je družba, ki ima v lasti Si.mobil, kupila družbo, ki je imela v lasti Amis kot pomembnega ponudnika fiksni govornih in širokopasovnih storitev, operater Telemach pa je prevzel družbo Tušmobil. S tem je na trgu mobilne telefonije prišlo do znatne spremembe, saj vsi omrežni operaterji (Telekom Slovenije, T-2, Si.mobil in Telemach mobil) lahko ponujajo v celoti konvergenčne storitve. Vse navedeno ima vpliv na trg mobilne telefonije, kjer z razvojem mobilnih omrežij, tudi z zelo hitro rastjo in dostopnostjo LTE infrastrukture, dostop do širokopasovnega interneta prek mobilnih terminalov opazno narašča.

Glede na podatke iz prvega četrtletja 2016 je med priključki širokopasovnega dostopa do interneta s 25,4% tržnim deležem še vedno prevladujoča ADSL tehnologija, vendar so se ji s 24,9% tržnim deležem zelo približali priključki širokopasovnega dostopa do interneta preko FTTH tehnologije. V primerjavi s preteklim četrtletjem se je penetracija fiksne širokopasovnega dostopa glede na prebivalstvo zvišala na 28,7%, medtem ko se je penetracija fiksne širokopasovnega dostopa glede na gospodinjstva zvišala na 72,1%. V letu 2015 se je na trgu fiksne dostopa odvijal oster konkurenčni boj za končne uporabnike, ki je prinesel višje hitrosti dostopa do interneta za praktično enake cene. V tem času se je število priključkov s hitrostmi najmanj 30 Mbit/s več kot podvojilo in tako predstavlja že več kot četrtno vseh širokopasovnih priključkov do interneta. Tudi na trgu mobilnega dostopa do interneta operaterji ponujajo pakete, ki vključujejo večje količine podatkov.

Na področju dostopa do televizije sta med končnimi uporabniki najbolj razširjeni kablenska televizija in IPTV. Število IP-televizijskih priključkov raste pri vseh operaterjih, medtem ko skupno število kablenskih televizijskih priključkov v zadnjem obdobju pada. Slovenija je sicer po podatkih za julij 2014 iz poročila Digitalne agende za Evropo uvrščena na tretje mesto po penetraciji priključkov IP televizije glede na gospodinjstva (29%), prav tako pa je nad evropskim povprečjem po penetraciji priključkov kablenske televizije glede na gospodinjstva (31,4%).

¹ Povzeto po Letnem poročilu Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS za leto 2015, Poročilu Agencije o razvoju trga elektronskih komunikacij za prvo četrtletje 2016 ter po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije

V zadnjem obdobju je zaznati tudi rast obsega medoperaterskega trga širokopasovnega dostopa kot posledice naraščanja povpraševanja po dostopu do optičnega omrežja Telekoma Slovenije in odprtih širokopasovnih omrežij, ki so bila zgrajena z javno-zasebnimi sredstvi. Sicer se operaterji še vedno v največji meri poslužujejo reguliranih produktov na bakrenem omrežju Telekoma Slovenije, pri čemer prevladuje razvezan dostop do bakrene krajevne zanke, ki pa se zmanjšuje na račun prehoda na dostop prek bitnega toka.

Stanje zakonodaje na področju elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji

Zakon o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US in 81/15; v nadaljnjem besedilu: ZEKom-1) je bil sprejet 20. decembra 2012 in je začel veljati 15. januarja 2013.

V pravni red Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: RS) je ZEKom-1 prenesel določbe petih direktiv Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki so bile v sklopu prenove regulativnega okvira na področju elektronskih komunikacij iz leta 2009 spremenjene (z Direktivo 2009/136/ES ter Direktivo 2009/140/ES); in sicer:

- 1.1 Direktivo 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 7), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembi direktiv 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, 2002/19/ES o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju in 2002/20/ES o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 37), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/140/ES),
- 1.2 Direktivo 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 21), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES,
- 1.3 Direktivo 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 33), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES,
- 1.4 Direktivo 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 51), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 11), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/136/ES),
- 1.5 Direktivo 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L št. 201 z dne 31. 7. 2002, str. 37), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/136/ES.

V ZEKom-1 pa sta bili v pravni red preneseni še:

- 1.6 Direktiva 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L št. 249 z dne 17. 9. 2002, str. 21) in
- 1.7 Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L št. 105 z dne

13. 4. 2006, str. 54).

V skladu z določbami teh direktiv je ZEKom-1 uredil zlasti pogoje za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, uredil zagotavljanje univerzalne storitve, zagotavljanje konkurence, upravljanje radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, določil pogoje za omejitve lastninske pravice, določil pravice uporabnikov, uredil varnost omrežij in storitev ter njihovo delovanje v izjemnih stanjih, zagotovil uresničevanje in ureja varovanje pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev, uredil reševanje sporov med subjekti na trgu elektronskih komunikacij, uredil pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot neodvisnega regulativnega organa ter pristojnosti drugih organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu, ter druga vprašanja, ki niso povezana z navedenimi direktivami.

Leta 2013 se je začel pripravljati Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 110/13; v nadaljnjem besedilu: ZEKom-1A), saj se je po začetku veljavnosti ZEKom-1 pokazalo, da je potrebno vzpostaviti pravno podlago, ki bi agenciji omogočila večjo fleksibilnost pri izbiri najprimernejše vrste javne dražbe za podeljevanje radijskih frekvenc. ZEKom-1A je prinesel spremembe, ki agenciji omogočajo večjo fleksibilnost pri izvedbi elektronske dražbe za podelitev radijskih frekvenc.

ZEKom-1A je bil sprejet 13. decembra 2013 in je začel veljati 28. decembra 2013.

Nato je v mesecu juliju 2014 Ustavno sodišče RS (v nadaljnjem besedilu: US) z odločbo št. U-I-65/13-19 razveljavilo člene 13. poglavja o hrambi podatkov ZEKom-1. US je tako odločilo po tem, ko je aprila 2014 Sodišče EU Direktivo o hrambi podatkov razglasilo za neveljavno.

Nadalje je bil s spremembo Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 10/14; v nadaljnjem besedilu: ZIN-B) spremenjen drugi odstavek 226. člena ZEKom-1 - pooblastilo za opravljanje nalog nadzora s strani pooblaščenih oseb agencije se sedaj izkazuje samo s službeno izkaznico, ki jo izda minister (črtala se je značka).

Zaradi uskladitve z Zakonom o izvensodnem reševanju potrošniških sporov (Uradni list RS, št. 81/15; v nadaljnjem besedilu: ZIsRPS), s katerim se je v pravni red RS prenesla Direktiva 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o alternativnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe

(ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (UL L št. 165 z dne 18. 6. 2013, str. 63), je bilo potrebno spremeniti določbe ZEKom-1, z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 81/15; v nadaljnjem besedilu: ZEKom-1B). Pri reševanju sporov s področja elektronskih komunikacij se je sicer ohranila dosedanja možnost postopka reševanja sporov končnih uporabnikov (ki zajemajo tudi potrošnike) pri agenciji, vendar morajo po novem operaterji pri reševanju sporov s tega področja izrecno navesti tudi možnost potrošnika za sprožitev postopka izvensodnega reševanja potrošniških sporov (v nadaljnjem besedilu: IRPS) s strani izvajalcev, ki izpolnjujejo pogoje in zagotavljajo postopek skladno z ZIsRPS. Hkrati se je uredila tudi možnost, da potrošnik, če se postopek pred izvajalcem IRPS ne konča z zavezujočo odločbo skladno s predlogom ZIsRPS, zaradi svoje zaščite kot šibkejši stranke lahko vloži predlog za rešitev spora še pred agencijo. Če pa operater ne priznava nobenega izvajalca IRPS kot pristojnega za reševanje potrošniškega spora, pa mora potrošnika na to v pravnem pouku posebej opozoriti. Poleg tega se je zagotovilo enakovredno obravnavanje potrošnikov pri operaterjih ob sprožitvi postopka reševanja sporov pred agencijo, pa tudi pred izvajalcem IRPS, namreč da operater pri obeh vrstah postopkov zaradi neplačila obveznosti ne sme omejiti dostopa do svojih storitev ali naročnika odklopiti in prekiniti naročniške pogodbe, če je naročnik v roku poravnal nesporni del računa ali znesek, ki ustreza povprečni vrednosti zadnjih treh nespornih računov. Zaradi zagotovitve možnosti delovanja izvajalcev IRPS je bilo tudi omogočeno, da če se potrošnik odloči za sprožitev postopka pri izvajalcu IRPS in ne pri agenciji, operater za ta postopek tudi temu izvajalcu posreduje njegove prometne podatke.

ZEKom-1B je bil sprejet 21. oktobra 2015, veljati pa je začel 14. novembra 2015.

Na področju sekundarne zakonodaje EU pa je bila 15. maja 2014 sprejeta nova Direktiva 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta o ukrepih za znižanje stroškov za postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (v nadaljevanju: Direktiva 2014/61/EU), ki zahteva prenos svojih določb v nacionalno zakonodajo držav članic EU do dne 1. januarja 2016. Zaradi navedene obveznosti prenosa je potrebno spremeniti in dopolniti obstoječo ureditev ZEKom-1 v okviru predlagane novele.

Zaradi drugih prednostnih nalog na področju elektronskih komunikacij je prišlo do zamude pri popolnem prenosu Direktive 2014/61/EU, kljub tesni časovnici pa je Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport (MIZŠ) v decembru 2014 v želji po pripravi čimbolj življenjskega predpisa z upoštevanjem izkušenj iz prakse, na spletnih straneh ministrstva in na portalu e-demokracija (http://www.mizs.gov.si/si/delovna_podrocja/direktorat_za_informacijsko_druzbo/javne_objave_predlogi/) objavilo poziv strokovni, zainteresirani in drugim javnostim k udeležbi na javnem posvetu, ki je bil dne 11. 12. 2014 na MIZŠ, v zvezi s stanjem po sprejetju ZEKom-1, na katerem so lahko vsi udeleženi podali svoje izkušnje in poglede na izvajanje ZEKom-1, njegove prednosti in morebitne pomanjkljivosti. Možnost podaje pisnih prispevkov do sredine januarja 2015 pa so imeli tudi vsi drugi zainteresirani. Z navedenimi aktivnostmi smo želeli zagotoviti pripravo kvalitetnega osnutka novega zakona, ki bi bil v čim večji možni meri usklajen z zainteresirano javnostjo. Prejete predloge in pripombe je MIZŠ preučilo in jih objavilo tudi na svojih spletnih straneh.

Glede na pripombe so se odprla navedena vprašanja:

- s področja
- s področja.....
-

Javna obravnava in rok za pripombe še teče do 15. septembra 2016 – predvideva se dopolnitev gradiva v tem delu pred njegovim posredovanjem v vladni postopek.

Skladno z navedenim smo pripravili osnutek ZEKom-1C, katerega poglobitveni namen in cilj je torej popolni prenos zahtev Direktive 2014/61/EU v nacionalno zakonodajo, hkrati pa želimo izboljšati veljavno zakonsko ureditev v delu, ko gre za nacionalne določbe, ali pa je možno zagotoviti jasnejši in boljši način prenosa direktiv, kot so bile že prenesene z veljavnim ZEKom-1 in tako obstoječ zakon kar v največji možni meri dopolniti in spremeniti ob upoštevanju izkušenj, pogledov in stanj v praksi, ki smo jih tako zaznali in bili nanje obveščeni v sklopu prej navedenih aktivnosti z zainteresirano javnostjo in preko komunikacije z drugimi resorji oziroma organi.

Direktiva 2014/61/EU

Direktiva 2014/61/EU na ravni EU dopolnjuje regulativni okvir za elektronske komunikacije z namenom, da bi se odstranile ovire delovanja notranjega trga in spodbudila celovita pokritost s širokopasovnim omrežjem, ki je predpogoj za razvoj enotnega digitalnega trga. Gre za direktivo minimalne harmonizacije, kar daje državam članicam fleksibilnosti pri širšem urejanju tega področja v nacionalni zakonodaji.

Cilj Direktive 2014/61/EU je olajšati in pospešiti postavitev visokohitrostnih elektronskih komunikacijskih omrežij z zmanjšanjem stroškov le-te. To vključuje ukrepe, kot so skupna in ponovna uporaba obstoječe fizične infrastrukture (vse vrste infrastrukture), kar naj bi ustvarilo pogoje za bolj stroškovno učinkovito postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij. Pri tem so zlasti pomembne sinergije med sektorji. Znižanje stroškov in izboljšanje učinkovitosti izgradnje visokohitrostnih elektronskih komunikacij je bistvenega pomena za razširjenost uporabe visokohitrostnega interneta, katerega digitalna infrastruktura podpira dejansko vse sektorje sodobnega in inovativnega gospodarstva. Direktiva gradi na najboljših praksah, ki že obstajajo v nekaterih državah članicah in temelji na štirih stebrih, in sicer na (1) dostopu do obstoječe fizične infrastrukture in transparentnosti le-te, (2) usklajevanju in transparentnosti načrtovanih gradbenih del, (3) racionalizaciji postopka izdaje dovoljenj in (4) stavbni fizični infrastrukturi. Ta direktiva od držav članic tudi zahteva imenovanje enega ali več pristojnih organov za opravljanje nalog nacionalnega organa za reševanje sporov ter imenovanje enega ali več pristojnih organov na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni za

opravljanje funkcij enotne informacijske točke.

Ob preučitvi stanja ugotavljamo, da je RS določene napredne rešitve že vpeljala na področju vseh štirih stebrov te direktive (takrat pretežno še kot nacionalne rešitve) in sicer tako z zakonodajo s področja elektronskih komunikacij kot tudi z zakonodajo s področja določenih drugih sektorjev. Ob tem je Direktiva 2014/61/EU tudi direktiva minimalne harmonizacije in nudi državam članice dokaj široke možnosti prenosa oziroma dopušča precejšnjo mero fleksibilnosti. Ob tem dodajamo, da so bile nekatere od teh rešitev za zniževanje stroškov gradnje (vključno) širokopasovne infrastrukture uzakonjene že z novelo prej veljavnega Zakona o elektronskih komunikacijah leta 2009 in potem nadgrajene z ZEKom-1 leta 2012. Določene naloge izvajanja teh (doslej) nacionalno specifičnih določb in nadzor nad njihovim izvajanjem ima agencija. Ob tem velja še izpostaviti pomembno vlogo in naloge, ki jih ima Geodetska uprava RS (v nadaljnjem besedilu: GURS), ki vodi in zagotavlja pogoje za delovanje zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture (GJI), ki predstavlja temeljno nepremičninsko evidenco v Sloveniji, v kateri se evidentirajo objekti gospodarske javne infrastrukture. Pri tem je pomemben namen zbirnega katastra GJI na enem mestu zagotavljati najažurnejše podatke o vseh vrstah infrastrukture, ki so enostavno dostopni vsem uporabnikom, lastniki objektov infrastrukture pa so dolžni zagotavljati posredovanje podatkov v zbirni kataster na GURS.

Ne glede na vsebino Direktive 2014/61/EU, ki je direktiva minimalne harmonizacije, si bo Vlada RS poleg predloga obravnavane novele s ciljem kar najbolj usklajenega investiranja v različne vrste gospodarske javne infrastrukture in doseganja boljših sinergičnih učinkov med različnimi vrstami infrastruktur prizadevala tudi še za dodatne, vključno nezakonodajne, ukrepe.

Poglavitni namen in cilj priprave tega predloga zakona je torej popolni prenos Direktive 2014/61/EU, hkrati pa se z njim izboljšuje veljavno zakonsko ureditev v delu, ko gre za nacionalne določbe, ali pa je možno zagotoviti jasnejši in boljši način prenosa direktiv, kot so bile že prenesene z veljavnim ZEKom-1, za katere se je pri uporabi posameznih določb v praksi pokazalo, da je to potrebno in mogoče, na kar smo bili tudi opozorjeni v sklopu aktivnosti posvetovanja z javnostjo (javni posvet v zvezi s stanjem po sprejemu ZEKom-1, ki se je odvijal dne 11. 12. 2014, ter javna obravnava osnutka predloga zakona).

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Načeloma je cilj priprave predloga zakona prenos določb Direktive 2014/61/EU, katere cilj in namen je v ukrepih za znižanje stroškov za izgradnjo visokohitrostnih elektronskih komunikacijskih omrežij. Znižanje stroškov in izboljšanje učinkovitosti izgradnje visokohitrostnih elektronskih komunikacij je bistvenega pomena za razširjenost uporabe visokohitrostnega interneta, katerega digitalna infrastruktura podpira dejansko vse sektorje sodobnega in inovativnega gospodarstva. Predlog zakona pa želi hkrati še izboljšati veljavno zakonsko ureditev tudi v segmentu, ko gre za nacionalne določbe ali pa je mogoče zagotoviti jasnejši in boljši način prenosa veljavnih direktiv, za katere se je pri uporabi posameznih določb v praksi pokazalo, da je to potrebno in mogoče.

2.2 Načela

Zakonski predlog vsebinsko uresničuje načela, ki izhajajo že iz same direktive; in sicer načela, ki jih priznava Listina EU o temeljnih pravicah, zlasti pravico do zasebnosti, svobodno gospodarsko pobudo, lastninsko pravico in pravico do učinkovitega pravnega sredstva. Predlog hkrati sledi spoštovanju načel objektivnosti, nediskriminacije, preglednosti in sorazmernosti ter k zmanjševanju administrativnih ovir v kar največji možni meri. Predlog zakona sledi tudi načelom pravne varnosti z zagotavljanjem jasnosti in predvidljivosti ureditve ob zagotovitvi spoštovanja človekovih pravic.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

SPLOŠNE DOLOČBE

- glede na prenos Direktive 2014/61/EU se dopolnjuje vsebino in namen zakona;
- k obstoječim opredelitvam izrazov se dodajajo nekatere nove, večinoma kot posledica prenosa Direktive 2014/61/EU.

POGOJI ZA ZAGOTAVLJANJE ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJSKIH OMREŽIJ IN STORITEV

- iz razloga jasnosti se spreminja določba o določitvi plačila na podlagi obvestila, in sicer se jasno določa, da se za določitev plačila upošteva prihodke, ki jih posamezni operater na ozemlju RS pridobi za izvajanje javne komunikacijske storitve oziroma zagotavljanje javnega komunikacijskega omrežja, ne glede na samo geografsko lokacijo izvajanja storitve oziroma zagotavljanja omrežja;
- iz razloga jasnosti in transparentnosti se izrecno določa, da mora Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS (agencija) osnutek programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto predložiti v javno obravnavo zainteresirani javnosti.

GRADNJA OMREŽIJ IN PRIPADAJOČE INFRASTRUKTURE

- predlog zakona pri prenosu Direktive 2014/61/EU upošteva, da gre za direktivo minimalne harmonizacije in so zato rešitve glede obveznosti in zavezancev nekoliko širše, kot bi bilo to minimalno nujno glede na prej navedeno direktivo. Navedeno je namreč skladno z dosedanjimi nacionalnimi rešitvami in v javnem interesu nižanja stroškov gradnje oziroma postavitve javnih komunikacijskih omrežij in razvoja storitev v korist končnih uporabnikov. Predlog zakona torej želi doseči popolni prenos Direktive 2014/61/EU s kar najmanjšimi posegi v dosedanjo ureditev ZEKom-1, kjer je to možno;
- v poglavju o gradnji omrežij in pripadajoče infrastrukture se prenašajo določbe Direktive 2014/61/EU, ki urejajo preglednost v zvezi s fizično infrastrukturo, preglednost v zvezi z načrtovanimi gradbenimi deli, usklajevanje gradbenih del in stavbno fizično infrastrukturo;
- glede na dosedanjo zahteve pri gradnji oziroma rekonstrukciji večstanovanjskih in poslovnih stavb in glede na zahteve Direktive 2014/61/EU se predlaga prilagoditev ureditve na način, da mora biti komunikacijska infrastruktura v skupnih delih stavbe položena v stavbno fizično infrastrukturo, torej v prazne instalacijske kanale, zaradi možnosti kasnejše priključitve končnih uporabnikov na omrežje visokih hitrosti;
- ohranja se ureditev, v skladu s katero mora infrastrukturni operater (oziroma drugi investitor v javna komunikacijska omrežja in investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture) agenciji sporočiti namero o načrtovani gradnji; novost pa predstavlja možnost, da operater omrežja sam zaprosi infrastrukturnega operaterja za te informacije;
- ohranja se obveznost vpisa v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov pri organu, pristojnem za geodetske zadeve, pri čemer gre za Zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture (zbirni kataster) pri Geodetski upravi RS (GURS), pri čemer pa ta ne velja za investitorja ali upravljavca komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči. Poleg podatkov za vpis, ki jih zahteva Direktiva 2014/61/EU predlog zakona določa tudi obveznost vpisa podatkov o številu posameznih pripadajočih vodih. Nadalje mora investitor ali upravljavec javnega komunikacijskega omrežja poleg podatkov o obstoječem stanju in zmožljivosti omrežne priključne točke sporočiti tudi podatek o vrsti končnega uporabnika omrežne priključne točke. Da bi se omogočilo izvajalcem storitev, da bodo lahko ponudili svoje storitve na že obstoječi infrastrukturi, ter zaradi pregleda obstoječega stanja infrastrukture za potrebe javnega financiranja oziroma javno-zasebnega partnerstva, se predlaga

razkritje podatkov o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke;

- dodaja se obveznost infrastrukturnih operaterjev za vpisovanje podatkov v kataster gospodarske javne infrastrukture tudi za elektronska komunikacijska omrežja, ki niso javna (uporaba za svoje interne poslovne potrebe). Namen določbe je doseganje večjih sinergijskih učinkov pri investicijah v gradnjo širokopasovnih omrežij na osnovi boljšega pregleda nad obstoječo in razpoložljivo infrastrukturo;

- v skladu z Direktivo 2014/61/EU je dodana možnost, da operater omrežja, kadar osnovne informacije o obstoječi fizični infrastrukturi niso na voljo v zbirnem katastru, zaprosi za te informacije kateregakoli infrastrukturnega operaterja na zadevnem območju;

- podrobno se določa postopek testiranja tržnega interesa za gradnjo širokopasovnega omrežja.

RAZLASTITEV IN OMEJITVE LASTNINSKE PRAVICE

- predlaga se, da gre pri odločanju v postopku razlastitve ali ustanovitve služnosti v korist operaterja omrežja za nujni primer v smislu zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice;

- vzpostavlja se pravna podlaga, ki bo omogočila, da se država in samoupravne lokalne skupnosti v prid razvoja komunikacijskih omrežij in storitev odrečejo prihodku iz naslova višine denarnega nadomestila za plačilo služnosti in le-to služnostnemu upravičencu podelijo neodplačno.

RADIOFREKVENČNI SPEKTER

- jasno se določa, da mora agencija svojo odločitev glede javnega razpisa radijskih frekvenc ustrezno obrazložiti in da ne zadostuje le odgovor, da pobude ne sprejme, prav tako bo morala agencija poročati o časovnici morebitnega postopka mednarodne uskladitve frekvenc;

- zaradi nesoglasij pri interpretaciji določb ZEKom-1 in zakona, ki ureja medije, glede pristojnosti agencije in Sveta za radiodifuzijo RS (SRDF) v postopku javnega razpisa za podelitev radijskih frekvenc za analogno radiodifuzijo se ukinja razlikovanje med pogoji in merili, ki se nanašajo na ocenjevanje programskih vsebin, in drugimi pogoji in merili. SRDF ne bo več določal pogojev in meril, temveč le podal predhodno pisno mnenje, pogoje in merila pa bo določila agencija, ki upravlja z radijskim spektrom ter tudi odgovarja za svoje odločitve. Ministrstvo za kulturo ima pristojnost vodenja razvojnih nalog na medijskem področju, zato predlog zakonske spremembe predvideva tudi njegovo soglasje k pogojem in merilom, ki jih določi agencija. V skladu s predlagano spremembo bo razpisna komisija tudi v celoti ocenila prispele ponudbe, SRDF pa bo podal obrazložen predlog izbire.

VARNOST OMREŽIJ IN STORITEV TER DELOVANJE V IZJEMNIH STANJIH

- ker je kibernetika varnost na nivoju EU postala pomembno področje, na katerem se s tem v zvezi predvideva širše ukrepanje tudi na nacionalnem področju, vključno z možnostjo ustanovitve organa, pristojnega za kibernetiko varnost (kot enega od ukrepov za sistemsko ureditev področja kibernetike varnosti, ki jih definira strategija kibernetike varnosti), se navedeno upošteva na način, da se omogoči bodoči razvoj na tem področju ne glede na organ, ki bo pristojen za kibernetiko varnost;

- zaradi predvidenega zakona, ki bo urejal kritično infrastrukturo in je še v fazi priprave, se vzpostavlja obveznost operaterjev, da prednostno zagotavljajo delovanje omrežij (ter po potrebi predvidijo nadomestne poti) tudi za podporo delovanju kritične infrastrukture, kot je določena s strani Vlade RS (vlada);

- obstoječa dikcija »javno telefonsko omrežje« se nadomešča z dikcijo »javno komunikacijsko omrežje« zaradi tehnološkega razvoja, saj danes le še en operater zagotavlja javno telefonsko omrežje. S spremembo navedene dikcije je sedaj jasno določeno, da morajo vsi operaterji v svojem omrežju, četudi le-to ni okarakterizirano kot javno telefonsko, ampak kot javno komunikacijsko omrežje, ne glede na tehnologijo, ki

jo uporabljajo, zagotavljati funkcijo prednosti;

- vpeljuje se zamejitev omejitve ali prekinitve delovanja preostalih telefonskih priključkov v primeru, ko je navedena omejitev izvedena za omogočanje delovanja omrežnih priključnih točk s prednostjo; tako je sedaj jasno navedeno, da se lahko delovanje preostalega komunikacijskega prometa skladno z načelom sorazmernosti omeji ali prekine le v takšnem obsegu in toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo.

ZAGOTAVLJANJE KONKURENCE

- s ciljem večje regulatorne predvidljivosti se agencija obvezuje, da pripravi večletno strategijo regulacije in jo objavi na svojih spletnih straneh;

- predlaga se določba, v skladu s katero agencija skupne uporabe ne sme odrediti investitorju v gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči;

- v poglavju o zagotavljanju konkurence se dodajo določbe, ki pomenijo prenos tistih določb Direktive 2014/61/EU, ki urejajo dostop do stavbne fizične infrastrukture in dostop do obstoječe fizične infrastrukture;

- glede na dosedanje ureditev skupne uporabe druge gospodarske javne infrastrukture se predlaga, da tudi v prihodnje operater omrežja lahko zaprosi za dostop do neuporabljenih optičnih vlaken lastnika druge vrste gospodarske javne infrastrukture.

UNIVERZALNA STORITEV IN DODATNE OBVEZNE STORITVE

- predlagajo se spremembe pri načinu določitve izvajalca univerzalne storitve v primeru, da javni razpis ne uspe, s katerimi se stremi k ekonomsko bolj učinkoviti določitvi izvajalca univerzalne storitve;

- glede na to, da širokopasovni dostop že uporablja več kot polovica gospodinjstev v Sloveniji, se določa obveznost agencije, da v vsakem primeru določi prenosno hitrost, ki omogoča širokopasovni dostop. Glede na navedeno mora izdelati analizo vpliva in jo predložiti v javno obravnavo skupaj z osnutkom splošnega akta, s katerim določi prenosno hitrost, ki jo uporablja 80 odstotkov gospodinjstev z obstoječim širokopasovnim dostopom.

PRAVICE UPORABNIKOV

- iz razloga jasnosti in pravne varnosti se določa nabor informacij o operaterjih, za katere mora agencija zagotoviti, da so v vsakem primeru objavljene;

- po zgledu Uredbe 531/2012/EU o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji se končnim uporabnikom tudi v okviru domače porabe omogoča, da so seznanjeni s porabo oziroma da si lahko določijo finančno oziroma količinsko mejo, prek katere ne morejo iti brez dodatnega postopanja. Hkrati z določitvijo možnosti za spremljanje in nadzor porabe se skuša dvigniti tudi ozaveščenost končnih uporabnikov, da bi lažje razumeli finančne posledice uporabe govornih in podatkovnih storitev;

- operaterjem se nalaga obveznost prenosa klicev v sili iz vozil (eCall) organom, ki jih obravnavajo, zaradi česar morajo nadgraditi svojo opremo za zaznavo klica v sili iz vozil in njihovo posredovanje organu, ki ga obravnava;

- omogoča se storitve javnega obveščanja in alarmiranja ljudi s pomočjo povratnega 112 klica v primeru večjih naravnih in drugih nesreč;

- z dopolnitvijo določbe o obvestilu uporabnikom o obstoju in pomenu enotne evropske telefonske številke za

klice v sili 112 se stremi k izboljšanju ozaveščenosti ljudi o snemanju klicev na številki 112;

- vzpostavlja se pravno podlago za sprejem splošnega akta agencije, s katerim bo ta lahko določila parametre omejitev ali prekinitvev storitev zaradi okvar ali napak, zaradi katerih mora operater obveščati uporabnike in agencijo.

OBDELAVA OSEBNIH PODATKOV IN VARSTVO ZASEBNOSTI ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ

- med podatke o naročnikih, ki se lahko zbirajo, se doda vrsta in številka osebnega dokumenta, vendar le kadar gre za prodajo blaga večje vrednosti na vezavo ali omogočanje brezgotovinskega plačevanja z mobilnim telefonom, kar se utemeljuje z vidika izboljšanja poslovne varnosti in zmanjšanja izpostavljenosti finančnim tveganjem operaterjev zaradi nezmožnosti izterjave neplačanih obveznosti;

- predlagan je prenos pristojnosti nadzora glede snemanja komunikacij iz agencije na Informacijskega pooblaščenca RS (ki je izdelal tudi Smernice o snemanju telefonskih klicev);

- ker je prihajalo do problemov, da se osebe, ki izvajajo ankete, ravna po podatkih iz tiskanega imenika, ki pa ni ažuren in torej ne odraža trenutne volje posameznika za prejemanje klicev, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen, se sedaj zavezuje klicatelje, da uporabljajo ažurne podatke, ki so po naravi obeh različic imenikov podatki iz elektronskega imenika;

- zaradi razveljavitve XIII. Poglavja o hrambi podatkov ZEKom-1 s strani US se v tem poglavju črta sklicevanje na člene iz tega razveljavljenega poglavja.

AGENCIJA

- trenutna ureditev, ki določa, da je eden od članov sveta agencije imenovan izmed članov Sveta za elektronske komunikacije RS (SEK), se odpravlja;

- iz razloga povečanja transparentnosti in odprave dvomov o povezavah oziroma interesih se kandidatom za direktorja in člane sveta agencije nalaga obveznost, da podajo izjavo, s katero razkrijejo svoje interese, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije;

- odpravlja se prepoved opravljanja funkcije člana sveta agencije za javne uslužbence v državnih organih;

- predlaga se sprememba nabora pristojnosti sveta agencije tako, da svet agencije, ki že daje mnenje k programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu, dodatno spremlja še uresničevanje programa dela in finančnega načrta. Po drugi strani svet agencije ne bo imel več pristojnosti predloga imenovanja direktorja agencije. Z vidika jasnosti se tudi izrecno postavlja omejitve svetu agencije pri izvajanju njegovih pristojnosti zaradi zagotavljanja neodvisnosti agencije;

- predlaga se sprememba, v skladu s katero lahko vlada člana sveta agencije razreši tudi na lastno pobudo in ne zgolj na predlog sveta agencije;

- zaradi preprečevanja potencialnih konfliktov interesov se nezdružljivost funkcije direktorja in njegovih namestnikov z njihovim siceršnjim delovanjem širi na prepovedno poslovno sodelovanje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, članstvo v upravnih in nadzornih organih pravnih oseb, ki poslovno sodelujejo s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencije ter imetništvo lastniških deležev v takšnih pravnih osebah. Izjema je uporaba javno dostopnih storitev, ki jih zagotavljajo fizične ali pravne osebe, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija;

- zaradi zavlačevanja postopkov in težav, ki so se v prejšnjih letih pojavljale pri pravočasnem potrjevanju programa dela in finančnega načrta, se predlaga nov člen, ki podrobno ureja postopek sprejemanja

programa dela in finančnega načrta agencije;

- predlagano je, da svet agencije na program dela in finančni načrt daje le nezavezujoče mnenje. Izdaja pozitivnega mnenja sveta agencije torej ni več pogoj za obravnavo in izdajo soglasja s strani vlade. Navedeno onemogoča neupravičeno zavračanje sprejemanja teh dokumentov in se s tem torej odpravlja pomanjkljivost, ki se je pokazala v praksi;

- z vidika jasnosti in pravne varnosti se predlagajo spremembe določb o nevtralnosti interneta ob upoštevanju dejstva, da je bila medtem na nivoju EU sprejeta Uredba 2015/2120/EU, ki med drugim določa tudi ukrepe v zvezi z dostopom do odprtega interneta;

- zaradi večje preglednosti in zagotovitve ustrezne dostopnosti se agenciji nalaga, da na svojih spletnih straneh objavi povezavo do informacij o pogojih in postopkih za izdajo dovoljenj za gradbena dela, potrebnih za postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij vidikih hitrosti, kot so objavljene na portalu e-VEM, ter povezavo do zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture pri GURS.

REŠEVANJE SPOROV

- agenciji se dodeljuje pristojnost za reševanje sporov med operaterji omrežij, sporov med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji ter sporov med operaterji omrežij in investitorji v javna komunikacijska omrežja oziroma investitorji v druge vrste gospodarske javne infrastrukture, v primerih določenih s tem zakonom na področju gradnje, kot predvideno z Direktivo 2014/61/EU.

KAZENSKÉ DOLOČBE

- razpon kazni ostaja nespremenjen v primerjavi z veljavnim ZEKom-1, se pa glede na nekatere spremenjene določbe in nove obveznosti, ki so večinoma posledica prenosa Direktive 2014/61/EU, nekateri prekrški spreminjajo, nekateri pa dodani na novo;

- vzpostavlja se pravna podlaga za kaznovanje odgovorne osebe v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, če ta ne bo obvestila agencije o načrtovani gradnji.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

- prehodne določbe urejajo prehodno stanje na nekaterih področjih, določajo rok za izdajo obveznih podzakonskih aktov in razveljavljajo dva podzakonska akta;

- končna določba predvideva uveljavitev zakona 15 dni po objavi v Uradnem listu RS.

b) Način reševanja:

Skladno z zgoraj navedenim se s predlogom zakona zagotavlja celostna uskladitev z Direktivo 2014/61/EU. Hkrati se izboljšuje zakonska ureditev v delu, ko gre za nacionalne določbe, ali pa je mogoče zagotoviti jasnejši in boljši način prenosa direktiv, kot so bile že prenesene z veljavnim ZEKom-1. Obstoječ zakon se tako dopolnjuje in spreminja ob upoštevanju izkušenj, stališč različnih deležnikov in stanja v praksi.

Predlog zakona predvideva razveljavitev Pravilnika o katastru komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture (Uradni list RS, št. 55/15) in Splošnega akta o vpisovanju, zbiranju in dostopu do podatkov o omrežnih priključnih točkah iz evidence infrastrukturnih omrežij in objektov (Uradni list RS, št. 107/03), ki pa se še naprej uporabljata do izdaje ustreznega novega podzakonskega akta.

Predlog zakona predvideva dva nova pravilnika, in sicer pravilnik na podlagi novega četrtega odstavka 14. člena zakona, ki ga izda minister, pristojen za elektronske komunikacije, v soglasju z ministrom, pristojnim za prostor, ter pravilnik na podlagi novega sedmega odstavka 14. člena zakona, ki ga izda minister, pristojen za infrastrukturo, v soglasju z ministroma, pristojnima za elektronske komunikacije in prostor. Predlog zakona predvideva tudi nov splošni akt agencije za izvrševanje določbe 141. člena zakona, ki pa je neobvezne narave.

Direktiva 2014/61/EU med drugim nalaga državam članicam, da zagotovijo, da so prek enotne informacijske točke na voljo vse ustrezne informacije o pogojih in postopkih za izdajo dovoljenj za gradbena dela, potrebnih za postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti, vključno z vsemi informacijami o izjemah, ki se pri nekaterih ali vseh dovoljenjih, predpisanih z nacionalnim pravom, uporabljajo za takšne elemente. Republika Slovenije je to obveznost že izpolnila z objavo informacij o gradnji omrežij in pripadajoče infrastrukture na spletnem državnem portalu za podjetnike e-VEM, s katerim upravlja Ministrstvo za javno upravo. Tega vprašanja tako ni treba neposredno urejati z zakonom, se pa zaradi večje preglednosti in zagotovitve ustrezne dostopnosti za subjekte, katerim so te zbrane informacije na voljo, v predlogu zakona agenciji nalaga, da na svojih spletnih straneh objavi povezavo do informacij, ki so že objavljene na portalu e-VEM.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z veljavno zakonodajo ter s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo RS. Predlog zakona se usklajuje z Direktivo 2014/61/EU.

č) Usklajenost predloga zakona:

Javna obravnava in rok za pripombe še teče do 15. septembra 2016 – predvideva se dopolnitev gradiva v tem delu pred njegovim posredovanjem v vladni postopek

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona med drugim vzpostavlja pravno podlago, ki bo omogočila, da se država in samoupravne lokalne skupnosti v prid razvoja elektronskih komunikacijskih storitev odrečejo prihodku iz naslova višine denarnega nadomestila za plačilo služnosti in le-to služnostnemu upravičencu podelijo brezplačno. Glede na navedeno je možen izpad javnofinančnih prihodkov, ki pa ga ni mogoče vnaprej predvideti, saj ne gre za redne prilive oziroma odlive, ampak gre zgolj za možnost, ki jo zakon dopušča državi in samoupravnim lokalnim skupnostmi ob ustreznem upoštevanju morebitnih drugih interesov. Ob tem je treba upoštevati tudi pozitivne makroekonomske učinke pospeševanja gradnje širokopasovnih omrežij.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

/

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Izjava o skladnosti in korelacijska tabela bosta priloženi v fazi posredovanja gradiva v pregled Službi Vlade RS za zakonodajo.

Prikaz ureditve v pravnem redu Evropske unije

Predlog zakona je usklajen s pravnim redom EU, saj se z njim v pravni red RS prenaša Direktiva 2014/61/EU.

Prikaz ureditve v najmanj treh pravnih sistemih držav članic EU²

Zaradi primerljivosti stanja na trgu elektronskih komunikacijskih storitev in omrežij so v nadaljevanju predstavljene zakonodajne rešitve treh držav, in sicer Hrvaške, Malte in Irske. Primerjava je opravljena na dveh tematskih sklopih. Ker je sprejetje predloga zakona prvenstveno potrebno zaradi obveznosti popolnega prenosa Direktive 2014/61/EU, se v primerjalno pravnem pregledu osredotočamo na stanje prenosa navedene direktive in morebitne rešitve v pravnem redu navedenih treh držav. Ker pa s predlaganim zakonom v določeni meri spreminjamo tudi obstoječe določbe na področju organizacije ter delovanja agencije, se v pregledu opredeljujemo tudi do ureditve le-tega v navedenih treh državah.

Hrvaška

Uvodno

Zakon, ki ureja področje elektronskih komunikacij (Zakon o elektroničkim komunikacijama, v nadaljevanju: ZEK), je bil sprejet leta 2008 ter bil večkrat noveliran, nazadnje v letu 2014. Z njim se ureja uporaba elektronskih komunikacijskih omrežij in zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev, zagotavljanje univerzalne storitve, zagotavljanje konkurence, pravice uporabnikov, gradnja, postavljanje, vzdrževanje in koriščenje elektronske komunikacijske infrastrukture ter povezane opreme, upravljanje radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, varnost omrežij in storitev, zagotavlja uresničevanje in ureja varovanje pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev, ureja osnovanje nacionalnega regulativnega organa (Hrvaške regulatorne agencije za mrežne dejavnosti; v nadaljnjem besedilu: HAKOM) za elektronske komunikacije, poštarne in železniške storitve, njegove pristojnosti, organizacijo, postopek sprejemanja odločitev ter reševanja sporov na področju elektronskih komunikacij.

Predvidene rešitve, povezane s prenosom Direktive 2014/61/EU

Pripravljen je bil predlog Zakona o ukrepih za zmanjšanje stroškov vzpostavitve elektronskih komunikacijskih omrežij visoke hitrosti. Če so določbe tega novega zakona v nasprotju z določbami predpisov, ki urejajo področje elektronskih komunikacij, se upoštevajo predpisi s področja elektronskih komunikacij. Zakon ureja tudi organ, ki je pristojen za reševanje sporov (HAKOM), dostop do fizične infrastrukture, dostop do informacij o fizični infrastrukturi in načrtovanih gradbenih delih, določbe o sklenitvi sporazumov o usklajevanju gradbenih del in osnovne informacije o gradbenih delih ter področje v zvezi s sporazumi o dostopu do fizične infrastrukture in dostopni točki v stavbi ter še nekatere druge obveznosti.

Kot novost v predlogu zakona je predviden dostop vsem tehnično skladnim fizičnim infrastrukturam. Omrežni operator mora omogočiti dostop do svoje fizične infrastrukture zaradi postavljanja elektronskega komunikacijskega mrežja visokih hitrosti. Fizična infrastruktura, ki je namenjena zagotavljanju:

- storitev, prenos ali distribucija plina, električne energije (vključno z javno razsvetljavo), ogrevanje, vodo (vključno odvajanja in čiščenja odpadnih voda in kanalizacija) in sistemov za odvodnjavanje, prevozi (vključno z železnico, cesto, pristanišči, letališči),
- ne velja za oskrbo z vodo (namenjena za potrebe ljudi).

² Delno povzeto po Študiji pregleda slovenske zakonodaje in predloga za optimalno implementacijo Direktive 2014/61/EU, ki jo je za agencijo pripravila družba Eudace d.o.o. in je javno dostopna na spletnih straneh agencije (objava 11. 1. 2016) in sicer na: <http://www.akos-rs.si/studija-pregleda-slovenske-zakonodaje-in-predloga-za-optimalno-implementacijo-direktive-2014-61-eu>

Morebitne spore rešuje HAKOM, ki mora pri tem delovati skladno z načelom sorazmernosti, vključno z določitvijo pravičnih in razumnih pogojev in kjer je to potrebno tudi cene. Cena, ki jo HAKOM določi, zagotavlja, da ima ponudnik dostopa pravično možnost za povračilo stroškov in upošteva vpliv zahtevanega dostopa do ponudnikov dostopa na poslovni načrt, vključno z naložbami omrežnega operaterja, od katerega zahteva dostop, še posebej naložbe v fizično infrastrukturo, ki se uporablja za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev pri visoki hitrosti.

Za pregleden, enostaven in učinkovit dostop do osnovnih informacij o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi obstoječe infrastrukture in kontaktni točki omrežnega operaterja ter informacij v zvezi s tekočimi ali planiranimi gradbenimi deli je z zakonom načrtovana vzpostavitev enotne informacijske točke. Pristojni organ za vzpostavitev enotne informacijske točke je državna geodetska uprava. Organi v javnem sektorju in omrežni operaterji pa so dolžni predložiti osnovne informacije in njihove spremembe.

Predvideno je tudi preko Zakona o dopolnitvah in spremembah Zakona o državni izmeri in katastru nepremičnin urediti ustanovitev in vodenje enotne baze podatkov o omrežjih in sicer v Državni geodetski upravi kot enotni informacijski točki na državni ravni.

V Odloku o tehničnih zahtevah za elektronsko komunikacijsko omrežje poslovnih in stanovanjskih stavb (NN št. 155/09) je že urejeno področje fizične infrastrukture znotraj zgradbe v novogradnjah.

Zoper odločbe pristojnih organov na podlagi tega zakona ni dovoljena pritožba, temveč le upravni spor pred Višjim upravnim sodiščem.

Nacionalni regulativni organ

HAKOM je nacionalna regulativna agencija za opravljanje regulativnih in drugih dejavnosti v okviru pristojnosti in obveznosti, določenih z ZEK, Zakonom o poštnih storitvah in Zakonom o regulaciji tržišča železniških storitev.

HAKOM je samostojna, neodvisna in neprofitna pravna oseba javnega prava. Delo HAKOM-a je javno. Ustanovitelj HAKOM-a je Republika Hrvaška (v nadaljevanju: RH), za svoje delo HAKOM odgovarja njihovem državnem zboru (t.j. Hrvatski sabor).

S HAKOM-om upravlja Svet agencije, ki je sestavljen iz petih članov (vključno s predsednikom Sveta agencije in njegovim namestnikom). Le-te imenuje in razrešuje Hrvatski sabor na predlog Vlade RH, imenovani so za obdobje petih let. Svet agencije sprejema odločitve z večino glasov vseh članov. Predsednik Sveta agencije predstavlja in zastopa HAKOM, odgovarja za zakonitost njenega dela, predseduje in sklicuje seje Sveta agencije ter podpisuje odločitve ter akte Sveta agencije.

HAKOM ima strokovno službo, ki opravlja strokovne, administrativne in tehnične posle in je ustanovljena s statutom. Strokovno službo vodi ravnatelj, katerega imenuje Svet agencije. Ravnatelj vodi poslovanje HAKOM-a, odgovarja za delo strokovne službe, predlaga program dela in finančni načrt HAKOM-a (PDFN), predlaga Svetu agencije sprejetje odločitev in drugih upravnih aktov s področja dela, pripravlja Svetu agencije predloge izvedbenih predpisov ter splošnih aktov HAKOM-a. V primeru izpolnitve katerega od zakonsko določenih pogojev je lahko ravnatelj pred iztekom mandata razrešen s strani Sveta agencije.

---

³ Vir - Mnenje ComReg (Komisija za regulacijo komunikacij) z dne 17.7.2014; URL http://www.comreg.ie/_fileupload/publications/ComReg1475.pdf

⁴ Vir - URL: <https://www.kildarestreet.com/wrans/?id=2015-07-16a.2267>

⁵ Utility network operators

⁶ Vir - URL: <https://www.kildarestreet.com/wrans/?id=2015-06-16a.1957&s=818#g1961.q>

⁷ Vir - URL: <http://www.dcenr.gov.ie/communications/en-ie/Broadband/Pages/Register-of-Infrastructure-Owners.aspx#>; URL: <http://www.dcenr.gov.ie/communications/en-ie/Broadband/Pages/Infrastructure-Sharing.aspx>.

Proti odločitvam in drugim upravnim aktom HAKOM-a ni pritožbe, možno pa je sprožiti upravni spor pred Višjim upravnim sodiščem RH.

Izvedbene predpise za ZEK sprejema Svet agencije, ki sprejema tudi statut HAKOM-a, njegov PDFN, druge splošne akte, predpisane z ZEK ali statutom. V statutu pa se lahko podeli pooblastilo ravnatelju za sprejemanje določenih splošnih aktov HAKOM-a.

HAKOM rešuje tudi spore med končnimi uporabniki ter operaterji, medoperaterske ter čezmejne spore- pri tem sodeluje z regulativnimi organi držav, na katere se spor nanaša, ima pa tudi možnost posvetovanja z BEREC.

HAKOM mora pri svojem delovanju aktivno podpirati cilje BEREC ter v največji možni meri upoštevati priporočila EK.

Malta

Uvodno

Zakon, ki ureja področje elektronskih komunikacij (Electronic Communications (Regulation) Act, v nadaljevanju: ECRA) je bil sprejet konec leta 1997 ter bil večkrat noveliran, nazadnje v letu 2016. ECRA določa organ, ki je pristojen za regulacijo elektronskih komunikacij, in sicer Malteški organ za komunikacije (Malta Communications Authority; kratica v izvirniku, v nadaljevanju: MCA) ter njegove naloge. ECRA ureja tudi pravila za dostop in medomrežno povezovanje, obveznost ločitve računovodskih evidenc, avtorizacijo ter pravice uporabe, obveznosti vertikalno integriranega javnega podjetja, pravice uporabnikov, pogojni dostop, radiokomunikacije ter upravljanje z radijskimi frekvencami.

Predvidene rešitve, povezane s prenosom Direktive 2014/61/EU

Na Malti so bile v zvezi z implementacijo Direktive 2014/61/EU predlagane spremembe ECRA, Zakona o gospodarskih javnih službah ter Zakona o gradnji. V zvezi s spremembami, ki so bile uveljavljene, so pomembni naslednji poudarki:

1. Informacije o obstoječi infrastrukturi in novih gradnjah:

Na Malti je že zakonsko urejena pravica uveljavljati kolokacijo (co-location) operaterjem, ki uživajo pravico do poti. Direktiva 2014/61/EU gre korak dlje, saj ta pravica pripada operaterjem avtomatsko, z namenom olajšati uvajanje širokopasovnih povezav visoke hitrosti.

2. Organ za reševanje sporov:

Utilities Networks Dispute Board (v nadaljevanju: UNDB) je bil oblikovan po vzoru Upravnega sodišča (Administrative Review Tribunal) in Sodišča za konkurenco in varstvo potrošnikov. UNDB je specializirano sodišče za vse namene in potrebe in bi moral imeti na določenih področjih enaka pooblastila kot jih imajo civilna sodišča (First Hall of the Civil Court).

3. Cross-entity Advisory Body:

Je organ, sestavljen iz več različnih regulatorjev sektorjev in vladnih organov, ki ga Direktiva 2014/61/EU sicer ne zahteva. Vloga tega svetovalnega organa naj bi bila pomoč pristojnemu infrastrukturnemu regulatorju z zagotavljanjem relevantnih informacij in nasvetov, ter tehnične pomoči v primeru sporov. Ne glede na ustanovitev tega organa se lahko nasvete pridobi tudi pri drugih vladnih organih, ki niso člani tega organa. Posebno pravico za ustanovitev tega svetovalnega organa ima minister, pristojen za infrastrukturo.

4. Building Regulation Board:

V zvezi z zahtevanimi dovoljenji za nove gradnje ali večja prenovitvena dela je naslovni organ Regulativni

odbor za gradnje (Building Regulation Board).

5. Spremembe Zakona o gospodarskih javnih službah:

- urejena je pravica zahtevati postavitve, uporabo ali deljenje nekaterih objektov na, čez ali pod javno ali zasebno lastnino v povezavi s kablji, žicami ali drugimi dodatki, ki se uporabljajo ali se bodo uporabljali za opravljanje vseh javnih gospodarskih služb;
- pristojni regulator infrastrukture (Transport Malta) lahko odredi potrebne ukrepe za lažje usklajevanje javnih del z namenom varstva okolja, javnega zdravja, javne varnosti ali izpolnjevanju ciljev prostorskega načrtovanja. Pristojni regulator infrastrukture lahko tudi predvidi pravila za razdelitev stroškov delitve objekta ali nepremičnine. Pristojni regulator infrastrukture obvesti zainteresirane stranke, vključno s ponudnikom GJS, na katerega vpliva kolokacija, o takšnih zahtevkih;
- določen je 10 dnevni rok za učinkovanje odločb, določeni so pogoji za zaračunavanje kolokacije in reševanje sporov, povezanih z njimi;
- ureja se izvajanje funkcij pristojnega regulatorja infrastrukture, izpodbijanje regulatorne odločbe;
- lastnik stanovanja, ki izvaja dela v stanovanju in se lahko izvedejo le tako, da ima to določen vpliv na napeljavo idr., lahko predlaga začasno ali trajno odstranitev ali spremembo napeljav idr., četudi je pred tem podal soglasje za izvedbo takih del ali je na ta račun prejel odškodnino (7. člen). Tak zahtevek se vložijo pred civilnim sodiščem;
- s predlaganimi spremembami zakona bi se zvišalo zagrožene globe za nezakonito nasprotovanje pritrjevanju napeljav, s čimer naj bi se preprečila nezakonita vmešavanja, ki bi ovirala infrastrukturna dela. Ti ukrepi pa naj bi upoštevali tudi vidik pravice do zasebne lastnine;
- urejen je dostop do obstoječe infrastrukture, transparentnost, koordinacija gradbenih del ter transparentnost koordinacije;
- določen je postopek pridobitve dovoljenja za gradbena dela, potrebna za razvoj elementov omrežij;
- določena je enotna informacijska točka;
- vzpostavljen je svetovalni odbor (UTILITIES SERVICES ADVISORY COMMITTEE), ki opravlja naloge, določene v temu zakonu, na primer oblikuje določene smernice, svetuje pri oblikovanju pravil o porazdelitvi stroškov, povezanih z usklajevanjem gradbenih del, itd.;
- urejen je organ (UTILITIES NETWORKS DISPUTE RESOLUTION BOARD - odbor za reševanje sporov), ki ima takšna pooblastila, kot jih imajo civilna sodišča;
- minister lahko postavi, spremeni ali prekliče seznam predpisov v zvezi z vsemi zadevami, obravnavanimi v temu zakonu, ali tiste, ki so zahtevane za prenos tega zakona.

6. Spremembe zakona o gradnjah:

V aneksu št. II so predlagane spremembe Zakona o gradnjah glede vgradnje stavbne fizične infrastrukture za dostop do elektronskih komunikacijskih storitev s katerimi se implementira 8. člen Direktive 2014/61/EU. Določene so definicije pojmov in zahteve za novogradnje ali večja obnovitvena dela, ter pristojnosti Odbora za gradbene predpise (BUILDING REGULATION BOARD), da vzpostavi minimalne zahteve za vgradnjo fizične infrastrukture.

7. Spremembe ECRA:

V 3. aneksu so predlagane spremembe poglavja v ECRA s katerimi bi se uvedlo obveznost deljenja infrastrukture in dostop do stavbne fizične infrastrukture skladno z 9. členom Direktive 2014/61/EU.

Nacionalni regulativni organ

Naloge nacionalnega regulativnega organa opravlja MCA, ki je bila ustanovljena v začetku leta 2001 na podlagi Zakona o malteškem organu za komunikacije in bil nazadnje amandmiran v letu 2016. Ta zakon podrobno opredeljuje status in funkcije MCA, organizacijo ter zaposlene v MCA, financiranje in prenos določenega premoženja na MCA ter ostale določbe delovanja MCA. Poleg regulacije področja elektronskih komunikacij je MCA odgovorna tudi za regulacijo poštnega sektorja ter elektronskega poslovanja. MCA mora pri svojem delovanju aktivno podpirati cilje BEREK ter v največji možni meri upoštevati priporočila EK.

MCA vodi uprava, ki jo sestavljajo predsednik ter štirje do šest ostalih članov, katere imenuje minister,

pristojen za komunikacije, za dobo enega leta ali več, če je tako določeno v dokumentu, s katerim se imenuje člana, vendar za največ tri leta. Ustanovijo se tudi institut generalnega direktorja (za administrativne in organizacijske zadeve) ter posamezni direktorati (za regulacijo telekomunikacij, za regulacijo varstva podatkov ter za regulacijo elektronskega poslovanja ter informacijskih in drugih sistemov).

Za opravljanje inšpekcijskih nalog lahko MCA vstopa v prostore in jih preiskuje, zbira informacije in opravlja ostale naloge inšpekcije ter izreka sankcije kot so globa, zahteva po prenehanju izvrševanja ali opustitvi dejanj, ki pomenijo kršitev ter zahteva po zadržanju izvajanja določene storitve ali sklopa storitev.

Pred izrekom sankcije mora MCA pisno opozoriti domnevnega kršitelja o ukrepih, ki jih namerava izreči in o razlogih za te ukrepe ter ga pozvati k prenehanju ali spremembi izvrševanja dejanj ali opustitev oziroma k zagovoru v določenem roku. Če pozvana oseba preneha s kršitvami ter pristane na pogoje, ki jih lahko določi MCA, MCA preneha s postopki o prekršku. Če pa pozvana oseba v roku ni podala tehtnih razlogov, s katerimi bi pojasnila, zakaj naj se proti njej ne izvedejo sankcije, MCA kršitelja obvesti o kršitvi ter o ukrepu, ki bo izvršen proti njemu.

Pritožbe nad odločitvami MCA rešuje neodvisen organ in sicer pritožbeni odbor, ki ga imenuje ministrski predsednik in je sestavljen iz treh članov. Pravico do pritožbe na pritožbeni odbor ima v 30 dneh od vročitve odločbe vsakdo, ki je prizadet z odločbo MCA. O pritožbi se obvesti tudi MCA, ki mora podati svoj odgovor v roku 20 dni. Glede pritožbe o izrečeni globi je določen poseben postopek.

Pritožbeni odbor lahko potrdi ali razveljavi odločitev MCA, pri čemer je njegova odločitev dokončna in zavezujoča. Možna pa je pritožba na pritožbeno sodišče.

MCA rešuje tudi spore med podjetji na trgu elektronskih komunikacij ter spore med temi podjetji in končnimi uporabniki. Sodeluje pri reševanju čezmejnih sporov, pri čemer se upošteva tudi mnenje BEREC.

Irski

Uvodno

Irski je v letu 2002 sprejela Zakon o regulaciji komunikacij (Communications Regulation Act, v nadaljevanju: CRA), ki je ustanovil Komisijo za regulacijo komunikacij (Commission for Communications Regulation; kratica v izvorniku, v nadaljevanju: ComReg), kot neodvisen organ za regulacijo elektronskih komunikacij in pošte. CRA je bil dosedaj štirikrat spremenjen in sicer leta 2007 (ta novela zakona posega tudi v nekatere druge zakone, kot na primer Zakon o konkurenci, Zakon o elektronskem prometu,...), leta 2010 (uveden pojem premijske storitve, ki pomeni zagotavljanje komunikacijskih vsebin preko elektronskih komunikacijskih omrežij ali z uporabo elektronskih komunikacijskih storitev po ceni, ki presega sam strošek komunikacijskega prenosa ter katero plača končni uporabnik posredno ali neposredno), leta 2011 ter nazadnje leta 2015 (oboje na področju poštnih storitev).

Sicer pa ima Irski malce nenavaden primer implementacije regulacijskega okvira elektronskih komunikacij. Zakon o Evropskih skupnostih iz leta 1972 ji omogoča, da lahko prenaša direktive Evropskih skupnosti kot pravilnike, ki jih izdajo pristojna ministrstva. Gre za poseben anglosaški ustavni pristop, ki izvira po eni strani iz doktrine Common Law in po drugi strani iz specifik v delitvi pooblastil med zakonodajno in izvršno oblastjo na Otoku. Zato ga glede razmerja med mednarodnim in evropskim pravom na eni strani in notranjim pravnim redom na drugi strani zasledimo še pri nekaterih drugih članicah Britanske skupnosti narodov (Commonwealth) ter seveda pri Združenem kraljestvu Velike Britanije in Severne Irske, katerega ustavna ureditev pravzaprav predstavlja izhodiščni model za takšen pristop, ki ga imenujemo doktrina inkorporacije. Prepisovanje mednarodnih norm in pravil evropskega prava v notranje pravne predpise je bilo namreč zgodovinsko-razvojno in ustavno pogojeno s posebnim položajem Britanske Krone v prevzemanju mednarodnih obveznosti. Ustavna izhodišča v RS so v zvezi s tem vprašanjem bistveno drugačna.

Predvidene rešitve, povezane s prenosom Direktive 2014/61/EU

V zvezi z implementacijo Direktive 2014/61/EU na Irskem je zaslediti mnenje ComReg z dne 17.7.2014³ iz katerega pa ni povsem jasno, kakšno vlogo naj bi imel ComReg pri izvajanju zahtev iz Direktive 2014/61/EU. Iz mnenja izhaja, da naj bi opravili pregled, v kolikšni meri se lahko uporabljajo obstoječe in morebitne nove pristojnosti, da bi zmanjšali stroške uvajanja visokohitrostnih elektronskih komunikacijskih omrežij.

Odgovor ministra za komunikacije, energijo in naravne vire (Alex White) z dne 16.7.2015⁴

Direktiva 2014/61/EU si prizadeva zmanjšati stroške razvoja med drugim tako, da naj bi države opustile vse zakonske ukrepe, ki prepovedujejo operatorjem omrežij javnih gospodarskih služb⁵ souporabo omrežnih sredstev. Takih določb na Irskem ni.

Direktiva 2014/61/EU zahteva, da operaterji omrežij javnih gospodarskih služb naredijo informacije o omrežjih dostopne javnosti, razen če obstajajo objektivni razlogi, da se takih informacij ne podaja. Direktiva 2014/61/EU pa ne nalaga obveznosti dati take informacije na voljo javnim organom oziroma ne določa, da bi bile takšne informacije v javni domeni.

Ministrstvo izdeluje register lastnikov obstoječe infrastrukture, ki bi lahko služil kot osnova (National Broadband Plan network roll-out, v nadaljevanju: NBP). Objavljeno bo na spletni strani ministrstva.

Odgovor Ministra Alexa Whita⁶

Operaterji bodo morali na področjih, kjer ne bodo zagotovljene komercialne storitve, podati ponudbe v postopku oddaje javnega naročila za izbiro izvajalca ali izvajalce za uvajanje visoke hitrosti širokopasovnih povezav. Ponovna uporaba obstoječe infrastrukture (stebri, kanali, drogovi,...) bo zmanjšala stroške državne intervencije in s tem se bo izognilo tudi nepotrebnim novogradnjam.

Namen registra lastnikov obstoječe infrastrukture je v tem, da bo potencialnim ponudnikom zagotovil informacije o infrastrukturi, ki bi jih lahko uporabili kot del njihove ponudbe. Register omogoča ponudnikom, da jasno vidijo vrsto in splošno lokacijo obstoječe infrastrukture, ki bi se lahko ponovno uporabila. Toda to ne bo natančna zbirka podatkov o infrastrukturi, temveč je bolj mehanizem za lažje sodelovanje med ponudniki in lastniki infrastrukture. Če bodo ponudniki zainteresirani za dodatne informacije o lastnikih infrastrukturnega premoženja (npr., točna lokacija, cena, itd.) lahko pridejo v stik in pridobijo dodatne informacije neposredno od lastnikov.

To je lahko tudi pomembno v primeru infrastrukture, ki ni v okviru intervencijskega območja NBP, vendar bi bila vseeno koristna za uvajanje drugih telekomunikacijskih storitev in storitev na področjih, ki so komercialna.

15. 5. 2015 je Ministrstvo objavilo register s podatki o lastnikih infrastrukture⁷.

Nacionalni regulativni organ

Naloge in pristojnosti nacionalnega regulativnega organa opravlja ComReg. Slednji lahko od katerega koli podjetja, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja ali storitve zahteva predložitev vseh informacij, ki jih potrebuje za zagotovitev skladnosti z določbami direktiv regulativnega okvira ter pravilniki o elektronskih komunikacijah oziroma z odločbami, sprejetimi na podlagi teh direktiv in pravilnikov. ComReg sam pa je dolžan EK na obrazloženo zahtevo predložiti informacije, ki jih slednja potrebuje za izvajanje svojih nalog.

Vsak uporabnik ali podjetje, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja ali storitve ter je prizadet z odločbo ComReg, ima pravico do pritožbe na višje sodišče, in sicer v 28 dneh od vročitve odločbe. Sodišče preuči pritožbo ter izda takšno vrsto odredbe, kot jo smatra za primerno.

Nadzor nad izvrševanjem določb iz pravilnikov načeloma izvaja ComReg. Če ugotovi kršitve, o tem obvesti podjetje, ki ima nato možnost izraziti svoje stališče. Če je kršitev takšne narave, da se lahko odpravi, da

ComReg podjetju možnost odprave kršitve v razumnem času. Če ComReg meni, da podjetje še vedno krši določbe, se lahko obrne na višje sodišče za izdajo takšne vrste odredbe, kot jo ComReg za zadevni prekršek smatra za primerno. ComReg lahko postopek o prekršku izpelje tudi sam.

Hkrati lahko ComReg, pri resnih ali ponavljajočih se kršitvah pogojev iz splošne odobritve, pravic uporabe ali posebnih obveznosti (glede pomembne tržne moči) podjetju prepreči nadaljnje zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev ali začasno ali stalno odvzame pravice uporabe, če drugi ukrepi, namenjeni zagotovitvi skladnosti, niso dosegli namena.

V primeru spora med podjetji, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja ali storitve v državi članici ali med takšnimi podjetji in drugimi podjetji v državi članici, ki imajo koristi iz obveznosti glede dostopa ali povezave, izda ComReg na zahtevo katerekoli stranke zavezujočo odločitev za rešitev spora. ComReg lahko zavrne rešitev spora z zavezujočo odločbo, kadar obstajajo drugi mehanizmi, vključno z mediacijo, ki bi bolje prispevali k pravočasni rešitvi spora. Če spor po štirih mesecih ni rešen in če tožeča stranka ni predložila zadeve sodišču, ComReg na zahtevo katerekoli stranke izda zavezujočo odločbo za rešitev spora v najkrajšem možnem času, vsekakor pa v štirih mesecih.

6.

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona v skladu z zahtevami Direktive 2014/61/EU predvideva reševanje sporov med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji ter investitorji v javna komunikacijska omrežja oziroma investitorji v druge vrste gospodarske javne infrastrukture. Glede na to, da agencija že po obstoječi zakonski ureditvi rešuje spore na podlagi regulativnega okvira za področje elektronskih komunikacij in glede na to, da je bila Direktiva 2014/61/EU sprejeta z namenom znižanja stroškov gradnje širokopasovnih omrežij, je najbolj racionalna in hkrati tudi najprimernejša rešitev, v skladu s katero bo agencija reševala tudi te spore. Mehanizem reševanja sporov je tako že vzpostavljen, je pa zaradi kompleksnosti prepletanja znanj z različnih področij predvidena možnost, da agencija v postopku reševanja sporov imenuje tudi izvedence po posameznih področjih.

S predlogom zakona se zavezuje agencijo, da na svojih spletnih straneh objavi povezavo do informacij o pogojih in postopkih za izdajo dovoljenj, potrebnih za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij, na spletnem državnem portalu e-VEM ter do katastra gospodarske javne infrastrukture. Navedeno v skladu z Direktivo 2014/61/EU zagotavlja dostopnost vseh informacij na enem mestu (t.i. enotne informacijske točke).

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona je trajnostno usmerjen, saj bo z nadgradnjo obstoječih ukrepov in z novimi ukrepi v skladu z zahtevami Direktive 2014/61/EU, ki so usmerjeni k skupni gradnji in dostopu do obstoječe infrastrukture, s preprečevanjem nepotrebnih posegov v prostor, doprinesel k varstvu okolja.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Predlog zakona sicer prinaša nekatere dodatne obveznosti tako za operaterje (elektronskih komunikacij) kot tudi za druge infrastrukturne operaterje, vendar s ciljem zmanjšanja stroškov pri gradnji oziroma postavitvi različnih infrastruktur, še posebej širokopasovnih omrežij (vključno visokih hitrosti) elektronskih komunikacij. Usklajeno investiranje v različne vrste gospodarske javne infrastrukture in doseganje boljših sinergičnih

učinkov med različnimi vrstami infrastruktur bo namreč po drugi strani prineslo tudi pozitivne finančne in druge koristi vsem gospodarskim subjektom, naslovljencem predloga tega zakona, kar bo nenazadnje izboljšalo in povečalo tudi njihove možnosti investiranja ter njihovo konkurenčnost na trgih.

Ker ima sprejem predlaganega zakona za končni cilj povečanje in izboljšanje digitalne infrastrukture visokih kakovosti, je potrebno poudariti, da le-ta podpira dejansko vse sektorje sodobnega in inovativnega gospodarstva ter je strateškega pomena za socialno in teritorialno kohezijo. Izboljšalo se bo torej makroekonomsko okolje v celoti. Dostop do mnogo hitrejših internetnih povezav bo olajšal delo malim in srednjim podjetjem, kot tudi potrošnikom in gospodinjstvom v regijah (še posebej na ruralu), kar bo lahko vzpodbudilo tudi samozaposlovanje in delo na domu. Olajšalo in vzpodbudilo se bo tudi delo na področju inovacij in raziskav, kot tudi medsebojna povezanost z drugimi sektorji, vključno z mednarodnim sodelovanjem na različnih področjih dela.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona bo imel pozitivne učinke na socialno področje, saj se bo s pospeševanjem gradnje širokopasovnih omrežij izboljšala pokritost prebivalstva s širokopasovnim dostopom tudi na ruralnih področjih. Z zmanjševanjem digitalne ločnice in posledično boljšo dostopnostjo interneta za prebivalce na ruralnih področjih se zmanjšuje tudi socialno izključenost.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Glede na to, da je temeljni del predlagane zakonske novele namenjen prenosu Direktive 2014/61/EU v pravni red RS, se ukrepi, ki jih predlog zakona prenaša, nanašajo na spodbujanje gradnje širokopasovnih omrežij in pripadajoče infrastrukture. Ukrepi iz predloga zakona bodo tako pripomogli k doseganju ciljev, opredeljenih v evropski Strategiji za enotni digitalni trg ter nacionalni Strategiji razvoja informacijske družbe do leta 2020 in Načrtu razvoja širokopasovnih omrežij naslednje generacije do leta 2020.

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejeti zakon bo objavljen na spletnih straneh Ministrstva za javno upravo.

Sprejeti zakon bo v večjem delu izvajala agencija, ki rešuje spore med subjekti na trgu elektronskih komunikacij in nadzira izvajanje določb ZEKom-1 in na njegovi podlagi izdanih predpisov in splošnih aktov, razen v primerih, ki sodijo v pristojnost Informacijskega pooblaščenca. Agenciji je zaupana tudi naloga reševanja sporov med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji ter investitorji v javna komunikacijska omrežja oziroma investitorji v druge vrste gospodarske javne infrastrukture. Agencija opravlja tudi nadzor nad izvajanjem vseh posamičnih aktov oziroma ukrepov, izdanih na podlagi ZEKom-1.

Ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije, bo moralo v šestih mesecih od uveljavitve zakona v soglasju z ministrstvom, pristojnim za prostor, izdati z zakonom predvideni pravilnik. Prav tako bo moralo ministrstvo, pristojno za infrastrukturo, v soglasju z ministrstvom, pristojnim za elektronske komunikacije in prostor, izdati z zakonom predvideni pravilnik.

Geodetska uprava RS vodi Zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture, v katerega so z zakonom določeni subjekti dolžni sporočati podatke.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

V fazi predhodnega zbiranja mnenj so bile strokovna, zainteresirana in druge javnosti, v želji po pripravi čimbolj življenjskega predpisa z upoštevanjem izkušenj iz prakse, v okviru priprave novele ZEKom-1 povabljeni k udeležbi na javnem posvetu v zvezi s stanjem po sprejemu ZEKom-1, ki se je odvijal dne 11. decembra 2014 na sedežu MIZŠ, Masarykova 16, Ljubljana; kasneje (dne 17. decembra 2014) pa je bila javnost obveščena še o možnosti za predložitev prispevkov v okviru priprave zadevne novele. Poziv ter obvestilo o možnosti za podajo prispevkov sta bila objavljena dne 3. decembra (možnost za podajo prispevkov 17. decembra) 2014 na spletnih straneh MIZŠ (http://www.mizs.gov.si/si/delovna_podrocja/direktorat_za_informacijsko_druzbo/javne_objave_predlogi/) ter na Državnem portalu Republike Slovenije, e-uprava v rubriki e-demokracija (<https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=5111>). Prejeti predlogi in pripombe pa so bili prav tako objavljeni na zgoraj izpisani spletni strani MIZŠ. Cilj navedenih aktivnosti je bila priprava kvalitetnega osnutka novele zakona za predložitev v javno obravnavo, ki bi bil v čim večji možni meri usklajen z zainteresirano javnostjo.

V javno obravnavo osnutka predloga ZEKom-1C so bile vključene strokovna, zainteresirana in druge javnosti, saj je bilo gradivo osnutka predloga ZEKom-1C objavljeno na Državnem portalu Republike Slovenije, e-uprava v rubriki e-demokracija ter spletnih straneh MIZŠ. Hkrati so bili o javni obravnavi osnutka predloga ZEKom-1C še posebej obveščeni deležniki, ki so predhodno sodelovali na javnem posvetu 11. 12. 2014 oziroma podali pisne predloge v zvezi z zgoraj opisano možnostjo kot tudi nekateri državni organi in resorji ter združenja oziroma skupnosti lokalne samouprave, kot je to razvidno spodaj:

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS (AKOS), Akton d.o.o. (Akton), ALSTAR d.o.o. (ALSTAR), Si.mobil d.d. - pripombe je podal takrat še AMIS d.o.o. (Si.mobil), GZS - Medijska zbornica (MZ), GZS-Sekcija operaterjev elektronskih komunikacij (SOEK), GZS - Združenje za informatiko in telekomunikacije (ZIT), GZS - Združenje radiodifuznih medijev v okviru MZ (Združenje radiodifuznih medijev), Informacijski pooblaščenec RS (IP), Mobik d.o.o. (Mobik), Novatel d.o.o. (Novatel), Mreža nevladnih organizacij za vključujočo informacijsko družbo (INEPA), PORTAL PLUS, NSM d.o.o. (PORTALPLUS), SI-CERT, Slovensko društvo za elektronske komunikacije (SIKOM), Svet Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS (Svet AKOS), Svet za elektronske komunikacije Republike Slovenije (SEK), Svet za radiodifuzijo (SRDF), T-2 d.o.o. (T-2), TELETECH d.o.o. (Teletech), Tera d.o.o. (Tera), TSmedia d.o.o. (TSmedia), Telemach d.o.o. - pripombe je podal takrat še Tušmobil d.o.o.(Telemach), Zveza potrošnikov Slovenije (ZPS), Združenje kabelskih operaterjev Slovenije (ZKOS), GIZ radiodifuznih radijskih in televizijskih medijev. Ministrstvo za infrastrukturo RS, Ministrstvo za okolje in prostor RS, Geodetska uprava RS, Skupnosti občin Slovenije, Združenje občin Slovenije, Združenje mestnih občin pa so bili hkrati z dopisom, s katerim so bili obveščeni, da poteka javna obravnavo osnutka ZEKom-1C, tudi naprošeni, da z javno obravnavo in možnostjo podaje pripomb seznanijo tudi še druge morebitne zainteresirane deležnike z njihovega področja dela, za katere ocenjujejo, da bi jih predvidena ureditev lahko zadevala. Mnenja, predloge in pripombe so v javni obravnavi (brez omejitev v zvezi z zaupnostjo gradiva) dali:

imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte

Upoštevani so bili:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z drugim odstavkom 204. člena ZEKom-1.

- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti,

- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, ki niso bili upoštevani, in razlogi za neupoštevanje.

Javna obravnava in rok za pripombe še teče do 15. septembra 2016 – predvideva se dopolnitev gradiva v tem delu pred njegovim posredovanjem v vladni postopek.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- Boris Koprivnikar, minister za javno upravo
- Marjan Turk, generalni direktor Direktorata za informacijsko družbo
- Barbara Pernuš Grošelj, sekretarka, Direktorat za informacijsko družbo
- Tina Bizjak Ahačič, podsekretarka, Direktorat za informacijsko družbo

II. BESEDILO ČLENOV

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah (ZEKom-1C)

1. člen

V Zakonu o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US in 81/15) se v 1. členu za besedilom »elementov oštevilčenja,« doda besedilo »ureja učinkovitejšo gradnjo in postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij ter souporabo obstoječe fizične infrastrukture,«, besedilo »med subjekti na trgu elektronskih komunikacij« pa se nadomesti z besedilom »na področju tega zakona«.

2. člen

V prvem odstavku 2. člena se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Namen zakona je pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij, vključno z znižanjem stroškov gradnje oziroma postavitve teh omrežij ter razvoja storitev v Republiki Sloveniji in s tem gospodarskega in družbenega razvoja v državi, vključno z razvojem informacijske družbe, kakor tudi razvijanje notranjega trga Evropske unije in uveljavljanje legitimnih interesov vseh njenih državljanov.«.

V drugem odstavku se na koncu četrte alineje črta vejica in doda besedilo »ter z Uredbo (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL L št. 310 z dne 26. 11. 2015, str. 1),«.

Sedma alineja se spremeni tako, da se glasi:

»-Direktiva 2014/61/EU Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (UL L št. 155 z dne 23. 5. 2014, str. 1).«.

3. člen

V 3. členu se za 11. točko doda nova 11.a točka, ki se glasi:

»11.a Fizična infrastruktura pomeni kateri koli element omrežja, ki je namenjen namestitvi drugih elementov omrežja, ne da bi sam postal aktiven element omrežja, na primer cevi, drogovi, kanali, revizijski jaški, vstopni jaški, omarice, stavbe ali vhodi v stavbe, antene, stolpi in drogovi; kabli, vključno z neuporabljenimi optičnimi vlakni, ter elementi omrežij, ki se uporabljajo za prehrano ljudi, kot je opredeljena v področni zakonodaji, niso fizična infrastruktura v smislu tega zakona.«.

Za 14. točko se doda nova 14.a točka, ki se glasi:

»14.a Infrastrukturni operater pomeni operaterja omrežja, kakor tudi fizično ali pravno osebo, ki zagotavlja druge vrste gospodarsko javno infrastrukturo.«.

Za 28. točko se doda nova 28.a točka, ki se glasi:

»28.a Komunikacijski vod je del telekomunikacijskega voda, ki povezuje dve ali več točk, po katerem je možna enosmerna, dvosmerna ali obojesmerna komunikacija in je sestavljen iz enega ali več vodov.«.

Za 43. točko se doda nova 43.a točka, ki se glasi:

»43.a Pasivna komunikacijska infrastruktura pomeni univerzalno ožičenje v stavbi, ki omogoča visoke hitrosti.«.

Za 44. točko se doda nova 44.a točka, ki se glasi:

»44.a Povratni klic 112 je storitev javnega komunikacijskega omrežja za opozarjanje in alarmiranje ljudi na območjih, kjer obstaja nevarnost naravne ali druge nesreče, oziroma obveščanje ljudi v primerih, ko se je nesreča že zgodila.«.

57. točka se spremeni tako, da se glasi:

»57. Razdelilna točka (točka koncentracije ali distribucije) je fizična točka v stavbi ali zunaj nje, ki je dostopna operaterjem omrežja, in na kateri se je mogoče povezati s stavbno fizično infrastrukturo in pasivno komunikacijsko infrastrukturo, primerno za visoke hitrosti.«.

Za 60. točko se doda nova 60.a točka, ki se glasi:

»60.a Stavbna fizična infrastruktura za potrebe tega zakona pomeni fizično infrastrukturo ali napeljave na lokaciji končnega uporabnika, vključno z elementi v skupni lasti, namenjene namestitvi žičnih oziroma brezžičnih dostopovnih omrežij, kadar so ta dostopovna omrežja primerna za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev in povezujejo razdelilno točko v stavbi z omrežno priključno točko.«.

V 63. točki se besedilo »prenos podatkov z visoko hitrostjo« nadomesti z besedilom »širokopasovni dostop do interneta«.

Za 63. točko se doda nova 63.a točka, ki se glasi:

»63.a Širokopasovno omrežje visokih hitrosti je javno komunikacijsko omrežje, ki omogoča širokopasovni dostop do interneta s hitrostjo najmanj 30 Mb/s.«.

Za 72. točko se doda nova 72.a točka, ki se glasi:

»72.a Vod je del komunikacijskega voda, ki povezuje dve ali več točk, po katerem je možna enosmerna, dvosmerna ali obojesmerna komunikacija (npr. bakrena parica, optično vlakno, vse vrste nadzemnih povezav).«.

4. člen

V drugem odstavku 6. člena se za besedama » posamezni operater« doda besedilo »v Republiki Sloveniji« ter črta besedilo »na ozemlju Republike Slovenije«.

V šestem odstavku se beseda »prehodno« nadomesti z besedo »predhodno«, za besedo »objavljen« pa se doda besedilo »skupaj z osnutkom programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto«.

5. člen

V petem odstavku 9. člena se na koncu prvega stavka črta pika in doda besedilo », ter na trajnostno vzdržan način.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

» (6) Pri gradnji večstanovanjskih in poslovnih stavb mora biti projektirana in zgrajena stavbna fizična infrastruktura do omrežnih priključnih točk in v njej pasivna komunikacijska infrastruktura v skupnih delih

stavbe, ki je primerna za doseganje visokih hitrosti. V projektu in gradbeni izvedbi te infrastrukture mora biti predvidena in izdelana razdelilna točka, tako da je posameznemu operaterju omogočena povezava do vsakega dela stavbe (naročnika) posebej. Navedeno se smiselno upošteva tudi pri rekonstrukciji stavbne fizične oziroma pasivne komunikacijske infrastrukture. Projektiranje in izgradnja stavbne fizične ter pasivne komunikacijske infrastrukture iz tega odstavka je strošek investitorja v gradnjo ali rekonstrukcijo večstanovanjske ali poslovne stavbe.«.

Za sedmim odstavkom se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Operater omrežja lahko na lastne stroške postavi svoje omrežje do razdelilne točke razen v primerih skupne uporabe iz 91. člena tega zakona.«.

Dosedanji osmi odstavek postane deveti odstavek.

6. člen

Za 9. členom se doda nov 9.a člen, ki se glasi:

»9.a člen (preglednost v zvezi z načrtovanimi gradbenimi deli)

(1) Infrastrukturni operater mora v primeru investicije v javno komunikacijsko omrežje ali investicije v druge vrste gospodarske javne infrastrukture vsaj 30 dni pred izdajo naročila za izdelavo projektne dokumentacije, ki je potrebna za pridobitev gradbenega dovoljenja, oziroma kadar gradbeno dovoljenje ni potrebno vsaj 60 dni pred predvidenim začetkom izvajanja del sporočiti agenciji namero o načrtovani gradnji in svoj poziv zainteresiranim investitorjem v elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo, da izrazijo interes za vključitev elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v načrtovanje oziroma za skupno gradnjo. Agencija mora najpozneje v sedmih dneh po prejemu na svojih spletnih straneh javno objaviti sporočila investitorjev o začetku projektiranja z ustreznimi pozivi zainteresiranim, da se o pozivu odločijo v roku, ki ga določi investitor, ter o morebitnem interesu obvestijo investitorja in agencijo. Postavljeni rok ne sme biti krajši od 20 dni od objave.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za druge investitorje v javna komunikacijska omrežja in investitorje v druge vrste gospodarsko javno infrastrukturo, ki niso hkrati infrastrukturni operaterji.

(3) Sporočilo o nameravani gradnji iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati naslednje informacije o tekočih ali načrtovanih gradbenih delih na fizični infrastrukturi:

1. lokacija in vrsta del,
2. vključeni elementi omrežja,
3. predvideni datum začetka del in njihovo trajanje,
4. kontaktna točka.

(4) Operater omrežja lahko zaprosi infrastrukturnega operaterja za informacije iz prejšnjega odstavka za tekoča ali načrtovana dela na fizični infrastrukturi, za katera je bilo gradbeno dovoljenje že izdano ali je postopek za pridobitev gradbenega dovoljenja v teku ali je vložitev vloge za izdajo gradbenega dovoljenja predvidena v naslednjih šestih mesecih. V prošnji mora opredeliti območje, na katero se nanaša postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij. Infrastrukturni operater mora informacije predložiti pod sorazmernimi, nediskriminatornimi in preglednimi pogoji v roku dveh tednov od prejema pisne prošnje, razen če je infrastrukturni operater te informacije že javno objavil v elektronski obliki oziroma so informacije dostopne na spletnih straneh agencije v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(5) V primeru spora v zvezi s pravicami in obveznostmi iz tega člena odloča o zadevi na zahtevo ene od strank agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona.«.

7. člen

10. člen se spremeni tako, da se glasi:

»10. člen
(skupna gradnja)

(1) Ne glede na določbe drugih predpisov lahko infrastrukturni operaterji z operaterji omrežja sklepajo dogovore o usklajevanju gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij.

(2) Pri izkazanem interesu zainteresiranih soinvestitorjev za skupno gradnjo po postopku iz prvega odstavka prejšnjega člena morajo zavezanci iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena tem zainteresiranim soinvestitorjem ponuditi sklenitev ustrezne pogodbe, ki upošteva sorazmerni del investicije, in o tem obvestiti agencijo. Če se investitor in zainteresirani soinvestitor sama ne dogovorita o sklenitvi te pogodbe in njeni vsebini v 30 dneh od prejema uradne prošnje za pogajanja, odloča o zadevi na zahtevo ene od strank agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona in pri tem po potrebi določi pogoje skupne gradnje in pravila za delitev stroškov. Odločitev agencije mora biti objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna.

(3) Po sklenitvi ustrezne pogodbe ali izvršljivosti odločbe agencije iz prejšnjega odstavka mora investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture svoje omrežje načrtovati tako, da se v okviru tehničnih možnosti hkrati z njimi v skladu z izkazanim interesom po postopku iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko gradita tudi elektronsko komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura. Zainteresirani soinvestitor v elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo pa mora komunikacijsko omrežje in pripadajočo infrastrukturo graditi v skladu s petim odstavkom 9. člena tega zakona.

(4) Zavezanec iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena lahko zavrne prošnjo zainteresiranega soinvestitorja iz drugega odstavka tega člena za dogovor o uskladitvi gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij, če:

1. bi to povzročilo dodatne stroške za prvotno predvidena gradbena dela, vključno zaradi drugih zamud;
2. bi to oviralo nadzor nad usklajevanjem del, in
3. je prošnja za usklajevanje del vložena manj kot 30 dni pred oddajo vloge za izdajo gradbenega dovoljenja oziroma manj kot 30 dni pred predvidenim začetkom izvajanja del, kadar gradbeno dovoljenje ni potrebno.

(5) Obveznosti infrastrukturnega operaterja oziroma drugega investitorja v javna komunikacijska omrežja in investitorja v druge vrste gospodarske javne infrastrukture iz prejšnjega člena ter drugega do četrtega odstavka tega člena veljajo tudi pri vzdrževalnih delih v javno korist na komunikacijskih objektih iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona in pri vzdrževalni delih v javno korist, kot so za posamezne druge infrastrukture določena s področnimi predpisi.

(6) Kjer se gradnja komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ali druge gospodarske javne infrastrukture financira iz javnih sredstev, morajo investitorji pri gradnji te infrastrukture vanje položiti dovolj zmogljivo prazno kabelsko kanalizacijo, če glede na podatke evidence iz prvega odstavka 14. člena tega zakona na predvidenem območju gradnje še ne obstaja takšna kabelska kanalizacija in ne pridobi soinvestitorja iz prvega odstavka 9.a člena tega zakona. Tako zgrajena kabelska kanalizacija mora biti pod enakimi pogoji na voljo vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo.«.

8. člen

V prvem odstavku 11. člena se besedilo »s predpisi, ki urejajo spremljanje državnih pomoči« nadomesti z besedilom »z Uredbo Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgov pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L št. 187/2014 z dne 26. 6. 2014)«.

Četrty in peti odstavek se črtata.

9. člen

Za 11. členom se doda nov 11.a člen, ki se glasi:

»11.a člen (testiranje tržnega interesa za gradnjo širokopasovnega omrežja)

(1) Ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), v okviru porabe javnih sredstev iz prvega odstavka prejšnjega člena, objavi javni poziv za testiranje tržnega interesa iz 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena za obdobje naslednjih treh let.

(2) Operaterji tržni interes izrazijo z vnosom v spletno aplikacijo znotraj evidence infrastrukturnih omrežij in objektov iz prvega odstavka 14. člena tega zakona ter z obvestilom ministrstvu.

(3) Če ministrstvo na podlagi podatkov iz prejšnjega odstavka ugotovi prekrivajoč se tržni interes operaterjev, ki so predhodno z obvestilom iz prejšnjega odstavka podali tudi soglasje za izmenjavo podatkov o prekrivajočem se tržnem interesu, jih ministrstvo o tem pisno obvesti. V primeru ugotovitve prekrivajočega se tržnega interesa imajo operaterji možnost medsebojnega usklajevanja in razdelitve področij tržnega interesa. Če se operaterji o tem uskladijo, sklenejo dogovor v 30 dneh od obvestila ministrstva, v skladu s predpisi, ki urejajo preprečevanje omejevanja konkurence. Širokopasovno omrežje je na področjih, za katera so se investitorji dogovorili o razdelitvi tržnega interesa, odprto komunikacijsko omrežje.

(4) Operaterji, ki so se v skladu s prejšnjim odstavkom dogovorili o razdelitvi tržnega interesa, morajo v 15 dneh po sklenitvi dogovora prenovljene podatke iz drugega odstavka tega člena vnesti v spletno aplikacijo in poslati ministrstvu novo obvestilo. Če do dogovora ne pride, ministrstvo upošteva prvotno izražen tržni interes.

(5) Obvestilo o izraženem tržnem interesu iz drugega oziroma četrtega odstavka tega člena mora vsebovati informacije o načrtovanem projektu in podrobno časovnico gradnje, dokazila o finančni izvedljivosti načrtovanih investicijskih projektov in primernosti predvidenih tehnologij glede na zastavljene cilje ter morebitne druge priloge, s katerimi bo operater verodostojno izkazal izvedljivost izraženega tržnega interesa.

(6) Če ministrstvo ugotovi, da operater z obvestilom o izraženem tržnem interesu iz drugega oziroma četrtega odstavka tega člena tržnega interesa ni verodostojno izkazal, ministrstvo izda odločbo, s katero mu tržnega interesa ne prizna. Odločba ministrstva je dokončna. Zoper odločbo se lahko vložijo tožba v upravnem sporu.

(7) Če operater izkaže tržni interes, ga ministrstvo o tem obvesti in mu ponudi sklenitev pogodbe, s katero se operater zaveže, da bo v treh letih od podpisa pogodbe zgradil širokopasovno omrežje na območjih in v obsegu, kakršnega je izkazal v pisnem obvestilu ministrstvu. Če operater pogodbe v 15 dneh ne podpiše, se šteje, da je odstopil od izraženega tržnega interesa. V tem primeru ministrstvo izda odločbo iz prejšnjega odstavka.

(8) Če operater ne izvaja tržnega interesa v skladu s pogodbo iz prejšnjega odstavka in pri tem s predvidenimi aktivnostmi zamuja za več kot leto dni, ministrstvo zaradi kršitve na strani operaterja odstopi od pogodbe in v tem delu tržnega interesa ne upošteva. Pri preverjanju izvajanja pogodbe lahko ministrstvo zaprosi agencijo za tehnično pomoč.

(9) Ministrstvo izvod podpisane pogodbe in morebitni pripadajoči dogovor iz tretjega odstavka tega člena

pošlje agenciji, ki vodi evidenco izkazanega tržnega interesa za gradnjo širokopasovnega omrežja. Podatki iz evidence izkazanega tržnega interesa so javni.

(10) Agencija opravlja nadzor nad odprtostjo širokopasovnih omrežij, zgrajenih s sredstvi iz prvega odstavka prejšnjega člena, in nadzor nad odprtostjo omrežij iz tretjega odstavka tega člena, ter nad izpolnitvijo obveznosti gradnje iz sedmega odstavka tega člena s strani operaterja, ki je izkazal tržni interes.«.

10. člen

14. člen se spremeni tako, da se glasi:

»14. člen
(vpis v evidenco)

(1) Investitor ali upravljavec komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 9. člena tega zakona mora sporočiti podatke o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, vključno s številom posameznih pripadajočih vodov (optično vlakno, bakrena parica, koaksialni vod, drugo) in njegovi kontaktni točki, neposredno organu, pristojnem za geodetske zadeve, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba teh podatkov se sporoči pristojnemu organu v 30 dneh po njenem nastanku.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka obveznost sporočanja podatkov ne velja za investitorja ali upravljavca komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.

(3) Investitor ali upravljavec javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture mora poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco iz prvega odstavka tega člena sporočiti tudi podatke o obstoječem stanju in zmožljivosti omrežne priključne točke ter o vrsti končnega uporabnika omrežne priključne točke (gospodinjstvo, podjetje, javna institucija ali drugo) v skladu s predpisom iz prvega odstavka tega člena. Vsaka sprememba teh podatkov se sporoči pristojnemu organu v 30 dneh po njenem nastanku. Če investitor ali upravljavec javnega komunikacijskega omrežja ni obenem izvajalec storitve, ki na določeni omrežni priključni točki izvaja javno komunikacijsko storitev, mora podatek o vrsti končnega uporabnika omrežne priključne točke investitorju ali upravljavcu javnega komunikacijskega omrežja sporočiti izvajalec storitve, ki na tej omrežni priključni točki zagotavlja javno komunikacijsko storitev, v 30 dneh od vzpostavitve storitve oziroma v 30 dneh od spremembe podatka o vrsti končnega uporabnika.

(4) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za prostor, za izvajanje določbe prvega in tretjega odstavka tega člena izda pravilnik.

(5) Brez podvajanja obveznosti iz prvega odstavka tega člena lahko agencija za potrebe izvajanja tega zakona ob smiselni uporabi 201. člena tega zakona od zavezancev iz prvega odstavka tega člena zahteva podatke o razpoložljivosti omrežij in objektov iz prvega odstavka. O prejetih podatkih vodi svojo evidenco, ter zainteresiranim strankam v zvezi s postopki, ki jih vodi, omogoči vpogled v te podatke.

(6) Zaradi doseganja sinergijskih učinkov pri investicijah v gradnjo širokopasovnih omrežij mora infrastrukturni operater ne glede na določbe prvega do tretjega odstavka tega člena podatke iz prvega odstavka tega člena sporočiti tudi za elektronska komunikacijska omrežja, ki niso zajeta v drugem odstavku 9. člena tega zakona. Podatke mora sporočiti neposredno organu, pristojnem za geodetske zadeve, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba podatkov se sporoči pristojnemu organu v 30 dneh po njenem nastanku.

(7) Minister, pristojen za infrastrukturo, v soglasju z ministrom in ministrom, pristojnim za prostor, za izvajanje določbe prejšnjega odstavka izda pravilnik.«.

11. člen

Za 14. členom se doda nov 14.a člen, ki se glasi.

»14.a člen

(dostop operaterja omrežja do podatkov o obstoječi fizični infrastrukturi)

(1) Če podatki iz prvega in tretjega odstavka prejšnjega člena v primeru elektronskih komunikacijskih omrežij ali podatki o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi fizične infrastrukture ter kontaktni točki v primeru drugih infrastrukturnih operaterjev, ki se vpisujejo v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco, niso dostopni, lahko operater omrežja zaprosi infrastrukturnega operaterja za dostop do teh podatkov. Operater omrežja v prošnji opredeli območje, na katero se nanaša postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij.

(2) Infrastrukturni operater mora dostop do podatkov pod sorazmernimi, nediskriminatornimi in preglednimi pogoji odobriti v dveh mesecih od prejema pisne prošnje iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko infrastrukturni operater zavrne dostop do podatkov, če je to potrebno zaradi varnosti in celovitosti omrežij, nacionalne varnosti, javnega zdravja ali varnosti, zaupnosti ali operativnih in poslovnih skrivnosti.

(4) Operater omrežja lahko v pisni prošnji, v kateri so opredeljeni elementi omrežja, na katere se nanaša postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij, infrastrukturnega operaterja zaprosi za pregled določenih elementov fizične infrastrukture na kraju samem. Infrastrukturni operater pod sorazmernimi, nediskriminatornimi in preglednimi pogoji odobri razumno prošnjo za pregled v 30 dneh od prejema pisne prošnje, razen če to ni primerno iz razlogov iz prejšnjega odstavka. Pri pregledu se mora pooblaščenim osebam infrastrukturnega operaterja omogočiti navzočnost in strokovni nadzor.

(5) Operater omrežja mora s podatki, ki jih pridobi na podlagi tega člena, ravnati v skladu s predpisi s področja tajnih podatkov, predpisi, ki urejajo varovanje poslovnih skrivnosti in predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov ter sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe za varovanje zaupnosti, tajnosti ter operativnih in poslovnih skrivnosti. Sprejeti ukrepi morajo ob upoštevanju stanja zagotoviti raven varnosti, primerno predvidenemu tveganju.

(6) Če se infrastrukturni operaterji ne dogovorijo sami o dostopu do podatkov na podlagi tega člena, odloča o zadevi na zahtevo ene od strank agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona.

(7) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za podatke o neuporabljenih optičnih vlaknih iz 93.a člena tega zakona.«.

12. člen

Na koncu 15. člena se pika črta in doda besedilo », in inšpektorjem, pristojnim za geodetske zadeve.«.

13. člen

Šesti odstavek 16. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Pri odločanju v postopku razlastitve ali ustanovitve služnosti v korist operaterja omrežja gre za nujni primer v smislu zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice.«.

14. člen

Šesti odstavek 20. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Ne glede na določbe druge področne zakonodaje in ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena je služnost pri gradnji javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, ki se financirajo ali sofinancirajo iz javnih sredstev v skladu z 11. členom tega zakona, na nepremičninah v lasti države, samoupravne lokalne skupnosti ali drugih oseb javnega prava neodplačna. Ne glede na določbe druge področne zakonodaje lahko država, samoupravne lokalne skupnosti in druge osebe javnega prava služnost pri gradnji javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture s služnostnim upravičencem sklenejo neodplačno.«.

V osmem odstavku se besedilo »kopijo sklenjene pogodbe« nadomesti z besedilom »informacijo o sklenjeni pogodbi«.

15. člen

V drugem odstavku 22. člena se besedilo »kopijo dokončne odločbe« nadomesti z besedilom »informacijo o dokončni odločbi«.

16. člen

Na koncu tretjega odstavka 33. člena se doda besedilo, ki se glasi:

»V odgovoru mora pojasniti, ali v zvezi z radijskimi frekvencami, ki so predmet povpraševanja, namerava izvesti javni razpis ali ne ter svojo odločitev ustrezno obrazložiti. Če pobudo za javni razpis sprejme, mora tega izvesti brez neutemeljene zakasnitve. Če je razlog za zavrnitev pobude v potrebi po mednarodni uskladitvi radijske frekvence, agencija pobudniku v odgovoru pojasni tudi časovnico za mednarodno uskladitev.«.

17. člen

Tretji odstavek 38. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, mora sklep vsebovati tudi pogoje in merila za izbiro najugodnejše ponudbe v skladu z zakonom, ki ureja medije. Pogoje in merila iz tega odstavka po predhodnem pisnem mnenju Sveta za radiodifuzijo določi agencija v soglasju z ministrstvom, pristojnim za medije.«.

18. člen

Tretji odstavek 43. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, komisija pošlje popolne ponudbe in poročilo o njihovi oceni v skladu z razpisnimi merili Svetu za radiodifuzijo. Svet za radiodifuzijo pregleda prispеле ponudbe in poročilo o njihovi oceni ter najpozneje v 60 dneh po prejemu ponudb in poročila agencije predloži agenciji obrazložen predlog izbire.

19. člen

V drugem odstavku 81. člena se besedilo »nacionalno kontaktno točko za obravnavo varnostnih incidentov (SI-CERT)« nadomesti z besedilom »nacionalni organ, pristojen za kibernetko varnost«.

20. člen

Prvi in drugi odstavek 83. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Operaterji morajo v primeru izjemnih stanj prednostno zagotavljati delovanje tistih delov omrežja, ki so nujni za nemoteno delovanje omrežij nosilcev varnostnega in obrambnega sistema, sistema zaščite in

reševanja ter za podporo delovanju kritične infrastrukture, kot je določena s strani vlade. Za čim krajše izpade teh omrežij morajo operaterji po potrebi predvideti tudi nadomestne poti.

(2) Operaterji, ki zagotavljajo javno komunikacijsko omrežje, morajo svoje omrežje prilagoditi tako, da omogoča dodelitev prednosti komunikacijam z določenih omrežnih priključnih točk pred komunikacijami s preostalimi omrežnimi priključnimi točkami (v nadaljnjem besedilu: funkcija prednosti). Komunikacija, ki ji je dodeljena funkcija prednosti v javnem komunikacijskem omrežju določenega operaterja, to prednost ohrani tudi v javnih komunikacijskih omrežjih drugih operaterjev. V izjemnih stanjih lahko operaterji omogočijo delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo tudi tako, da omejijo ali prekinejo delovanje preostalega komunikacijskega prometa v takšnem obsegu in toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo.«.

21. člen

V drugem odstavku 88. člena se črta beseda »lahko«.

22. člen

Na koncu prvega odstavka 91. člena se doda besedilo, ki se glasi:

»Agencija skupne uporabe ne sme odrediti investitorju v gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.«.

23. člen

Za 91. členom se doda nov 91.a člen, ki se glasi:

»91.a člen (skupna uporaba stavbne fizične infrastrukture)

(1) Operater omrežja ima pravico dostopa do stavbne fizične infrastrukture zaradi postavitve elektronskega komunikacijskega omrežja, če bi bilo podvajanje te infrastrukture gospodarsko neučinkovito ali fizično neizvedljivo.

(2) Imetniki pravice do uporabe razdelilne točke in stavbne fizične infrastrukture morajo ugoditi vsem upravičenim prošnjam operaterjev omrežja za dostop pod poštenimi in nediskriminatornimi pogoji, vključno s ceno, kjer je to primerno.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov lahko zavezanec iz prejšnjega odstavka dostop zavrne, če je pasivna komunikacijska infrastruktura na voljo pod poštenimi in nediskriminatornimi pogoji, vključno s ceno, kjer je to primerno.

(4) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena zavezanec iz drugega odstavka tega člena dostop zavrne, če je z odločbo iz prvega odstavka 92. člena tega zakona že naložena obveznost skupne uporabe.

(5) Če dogovor o dostopu iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ni bil dosežen v dveh mesecih od prejema pisne prošnje za dostop, o zadevi na zahtevo ene od strank odloči agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona. Agencija pri tem presodi, ali so izpolnjene zahteve iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(6) Kadar stavbna fizična infrastruktura ni na voljo, lahko operater omrežja ob upoštevanju petega odstavka 91. člena tega zakona svoje omrežje v dogovoru z naročnikom zaključi v njegovih prostorih, pri čemer mora čim bolj zmanjšati vpliv na zasebno lastnino tretjih oseb.«.

24. člen

V prvem odstavku 92. člena se besedilo »prejšnjega člena« nadomesti z besedilom »91. člena tega zakona«.

25. člen

Za 92. členom se doda nov 92.a člen, ki se glasi:

»92.a člen

(1) Ne glede na določbe drugih predpisov lahko infrastrukturni operater zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij ponudi operaterju omrežja dostop do svoje fizične infrastrukture.

(2) Operater omrežja lahko svojo fizično infrastrukturo ponudi drugemu infrastrukturnemu operaterju zaradi postavitve omrežij, ki niso elektronska komunikacijska omrežja.«.

26. člen

93. člen se spremeni tako, da se glasi:

»93. člen

(dostop do obstoječe fizične infrastrukture)

(1) Kadar operater omrežja zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij zaprosi infrastrukturnega operaterja za dostop do njegove fizične infrastrukture, mora v svoji prošnji opredeliti elemente projekta, do katerih zaproša dostop, vključno s točno določenim časovnim okvirom.

(2) Infrastrukturni operater v primeru prošnje operaterja omrežja iz prejšnjega odstavka pripravi ponudbo za skupno uporabo zmogljivosti pod poštenimi in razumnimi pogoji, vključno glede cene.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka infrastrukturni operater lahko zavrne dostop do svoje fizične infrastrukture zaradi:

1. tehnične neprimernosti zaradi posebnih okoliščin v zvezi z infrastrukturo, do katere je bil zaprosen dostop;
2. pomanjkanja ustreznega prostora ali zaradi načrtov, da se ta prostor uporabi za druge namene, kar je treba zadostno utemeljiti, na primer z javno dostopnimi naložbenimi načrti infrastrukturnega operaterja;
3. ogrožanja varnosti ali javnega zdravja;
4. celovitosti in varnosti vseh omrežij, zlasti kritične infrastrukture;
5. nevarnosti, da bi načrtovane elektronske komunikacijske storitve resno motile izvajanje drugih storitev prek iste fizične infrastrukture;
6. razpoložljivosti izvedljivih alternativnih načinov za veleprodajni dostop do fizične omrežne infrastrukture, ki jih ponuja infrastrukturni operater in so primerni za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij, pod pogojem, da se takšen dostop ponudi pod poštenimi in razumnimi pogoji.

(4) Infrastrukturni operater mora svoje razloge za zavrnitev dostopa iz prejšnjega odstavka navesti v dveh mesecih od prejema popolne prošnje za dostop.

(5) Če dogovor o konkretnih pogojih dostopa, vključno s ceno, ni dosežen v dveh mesecih po prejemu popolne prošnje za dostop, ali če infrastrukturni operater zavrne dostop, o sporu na zahtevo ene izmed strank odloči agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona. Agencija določi takšno ceno dostopa, da ima ponudnik dostopa razumne možnosti za pokritje svojih stroškov, pri čemer mora biti upoštevan tudi učinek zadevnega dostopa na poslovni načrt ponudnika dostopa, vključno z investicijami infrastrukturnega operaterja, ki je bil zaprosen, da omogoči dostop, zlasti investicijami v fizično infrastrukturo, ki se uporablja za izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev.

(6) Določbe tega člena se ne uporabljajo v primerih, ki so posebej urejeni z določbami 90. in 91. člena tega zakona.

27. člen

Za 93. členom se doda nov 93.a člen, ki se glasi:

»93.a člen

(dostop do neuporabljenih optičnih vlaken investitorja ali upravljavca druge vrste gospodarske javne infrastrukture)

Na način in po postopku iz prejšnjega člena lahko operater omrežja investitorja ali upravljavca druge vrste gospodarske javne infrastrukture zaprosi tudi za dostop do njegovih neuporabljenih optičnih vlaken.«.

28. člen

V 94. členu se besedilo »iz 91., 92. in 93. « nadomesti z besedilom »iz 91. do 93.a«.

29. člen

V drugem odstavku 115. člena se v 1. točki črta besedilo »in dostop do javno dostopnih telefonskih storitev«.

30. člen

Četrty in peti odstavek 118. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(4) Če javni razpis ne uspe, agencija za izvajalca univerzalne storitve določi tistega operaterja, ki ima:

- na področju dostopa do javnega komunikacijskega omrežja s pripadajočo infrastrukturo največjo pokritost ali
- največ naročnikov javno dostopnih komunikacijskih storitev na fiksni lokaciji ali
- največ naročnikov javno dostopne storitve dostopa do interneta s hitrostjo, kot je določena s splošnim aktom 124. člena tega zakona.

(5) Agencija mora v postopkih na podlagi tega člena upoštevati načela učinkovitosti, objektivnosti, preglednosti in nediskriminatornosti.«.

31. člen

Drugi in tretji odstavek 124. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(2) Agencija na podlagi prejšnjega odstavka določi tudi prenosno hitrost, ki omogoča širokopasovni dostop, če širokopasovni dostop že uporablja vsaj polovica gospodinjev v Republiki Sloveniji. Ko je ta pogoj izpolnjen, agencija izdela analizo vpliva spremembe prenosne hitrosti, pri čemer analiza upošteva tudi predvidene stroške izvajanja takšne obveznosti.

(3) Agencija analizo iz prejšnjega odstavka predloži v javno obravnavo v skladu z drugim odstavkom 204. člena tega zakona skupaj s predlogom splošnega akta, s katerim določi prenosno hitrost, ki jo uporablja vsaj

80 odstotkov gospodinjstev z obstoječim širokopasovnim dostopom.«.

32. člen

V devetem odstavku 131. člena se črta besedilo »v preteklem letu«.

33. člen

Za drugim odstavkom 132. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Agencija zagotovi, da so v vsakem primeru objavljene naslednje informacije o operaterjih:

1. ime ali firma in naslov ali sedež operaterja,
2. opis ponujenih storitev:
  - obseg ponujenih storitev,
  - standardne tarife z navedbo ponujenih storitev in vsebino posameznega tarifnega elementa (npr. dajatve za dostop, vrste dajatev za uporabo, dajatve za vzdrževanje), vključno s podrobnostmi o

uporabljenih standardnih popustih ter posebnih in ciljnih tarifnih shemah, pa tudi z vsemi dodatnimi dajatvami ter stroški, povezanimi s terminalsko opremo)

- politika odškodnin oziroma povračil, vključno z vsemi podrobnostmi vseh ponujenih odškodninskih oziroma povračilnih shem,
- vrste ponujenega vzdrževanja,
- standardni pogodbeni pogoji, vključno z minimalnim pogodbenim rokom, prekinitvijo pogodbe in postopkom ter neposrednimi dajatvami v zvezi s prenosljivostjo števil in drugih elementov oštevilčenja, če je to primerno,
- 3. mehanizmi reševanja sporov, vključno s tistimi, ki jih je razvil operater,
- 4. informacije o pravicah glede univerzalne storitve, po potrebi vključno z zmogljivostmi in storitvami iz 138. člena tega zakona.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

34. člen

Za 132. členom se doda nov 132.a člen, ki se glasi:

»132.a člen
(spremljanje in nadzor porabe)

(1) Operater mora svojim naročnikom zagotoviti možnosti za spremljanje in nadzor porabe govornih in podatkovnih storitev, zlasti možnost, da končni uporabnik brezplačno določi količinsko oziroma finančno mejo porabe, operater pa ga pred oziroma ob njenem dosegu o tem brezplačno obvesti.

(2) Operater mora pred sklenitvijo naročniške pogodbe in po njej svojim naročnikom redno zagotavljati jasne in razumljive informacije o možnostih iz prejšnjega odstavka.

(3) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi način izvajanja tega člena.«.

35. člen

V tretjem odstavku 134. člena se za besedo »prenos« dodata besedi »vseh storitev«.

Za četrtim odstavkom se dodata nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev v mobilnih prizemnih omrežjih morajo brezplačno zagotoviti prenos vseh storitev samodejnega klica v sili iz vozil (e-klic)

organu, ki ga obravnava. Za zagotavljanje te obveznosti morajo ustrezno nadgraditi svojo opremo za zaznavo klica v sili iz vozil (e-klic) in njegovo posredovanje organu, ki ga obravnava.

(6) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev morajo v okviru svojih tehničnih zmožnosti zagotavljati storitve povratnega klica 112. Operaterji nosijo breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti.«.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se za prvim stavkom doda besedilo, ki se glasi:

»Obvestilo mora vsebovati opozorilo, da se klici na številko 112 snemajo.«.

Za dosedanjim petim odstavkom, ki postane sedmi odstavek, se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Ne glede na določbo devetega odstavka 147. člena tega zakona v primeru klica na številko za klic v sili kličečega o snemanju pogovora ob samem klicu ni treba obvestiti.«.

Dosedanji šesti in sedmi odstavek postaneta deveti in deseti odstavek.

36. člen

V 141. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju tega člena. Pri tem lahko določi zlasti parametre omejitev ali prekinitev zaradi okvar ali napak.«.

37. člen

V petem odstavku 147. člena se za besedo »uporabniki« doda besedilo », udeleženi v komunikaciji,«, za števnikom »153.« se vejica nadomesti z veznikom »ter«, za števnikom »160.« pa se črta besedilo »ter 162., 163., 164., 165., 166., 167. in 168.«.

Za devetim odstavkom se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Informacijski pooblaščenec nadzira izvajanje določb tega člena.«.

38. člen

V prvem odstavku 148. člena se za 5. točko doda nova 6. točka, ki se glasi:

»6. vrsto in številko osebnega dokumenta, kadar gre za prodajo blaga večje vrednosti na vezavo ali omogočanje brezgotovinskega plačevanja z mobilnim telefonom,«.

Dosedanja 6. točka postane 7. točka.

V tretjem odstavku se za besedilom »(155. člen)« vejica nadomesti z veznikom »ter«, in se črta besedilo »in glede posredovanja hranjenih podatkov (peti odstavek 166. člena)«.

39. člen

V 150. členu se za četrtim odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Pravne ali fizične osebe, ki opravljajo klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen, morajo upoštevati prepoved uporabe naročnikovih osebnih podatkov označene v zadnjem izdanem elektronskem imeniku, če se te označbe razlikujejo od označb v tiskanem imeniku istega izdajatelja.«.

40. člen

V prvem odstavku 151. člena se za besedilo »(155. člen)« vejica nadomesti z veznikom »in« ter črta besedilo »in glede njihovih obveznosti, ki izhajajo iz poglavja o hrambi podatkov tega zakona (162., 163., 164., 165., 166., 167. in 168. člen)«.

41. člen

V petem odstavku 152. člena se beseda »tretjim« nadomesti z besedo »četrtim«.

V šestem odstavku se besedilo »katere ta zakon določa obveznost hrambe« nadomesti z besedilom »potrebe izvajanja 153. člena tega zakona«.

42. člen

Četrty in peti odstavek 153. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(4) Policija vso dokumentacijo in ugotovitve, ki so podlaga za podajo zahteve, in samo zahtevo iz prvega odstavka tega člena hrani na način in pod pogoji iz prvega odstavka 153.a člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 153.a člena tega zakona.

(5) Operater podatke, poslane na podlagi zahteve iz prvega odstavka tega člena, hrani na način in pod pogoji iz prvega odstavka 153.a člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 153.a člena tega zakona.«.

43. člen

Za 153. členom se doda nov 153.a člen, ki se glasi:

»153.a člen
(zavarovanje podatkov in neizbrisna registracija)

(1) Policija mora vso dokumentacijo in ugotovitve iz četrtega odstavka prejšnjega člena ter zahtevo iz prvega odstavka prejšnjega člena, operaterji pa vse podatke iz petega odstavka prejšnjega člena zavarovati v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. V zvezi s tem morajo sprejeti primerne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi te podatke zaščitijo pred uničenjem, izgubo ali spremembo in neopoblaščenimi ali nezakonitimi oblikami hrambe, obdelave, dostopa ali razkritja.

(2) Operaterji in policija, ki lahko zahteva dostop do podatkov, potrebnih za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo skladno s prejšnjim členom, morajo zagotoviti desetletno neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov na podlagi prejšnjega člena ter v okviru tega roka tudi hraniti pridobljene in

izročene podatke od dneva, ko so bili ti podatki sporočeni policiji, ter jih varovati v skladu z oznako stopnje tajnosti zahteve.«.

44. člen

Tretji odstavek 158. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Uporaba drugačnih sredstev za neposredno trženje z uporabo elektronskih komunikacij, kakor so določena v prejšnjih dveh odstavkih, je dovoljena le s soglasjem naročnika ali uporabnika. Zavrnitev soglasja mora biti za zadevnega naročnika ali uporabnika brezplačna. Uporaba govornih telefonskih klicev za neposredno trženje pa je dovoljena pod pogoji iz tretjega, četrtega in petega odstavka 150. člena tega zakona.«.

45. člen

V šestem odstavku 160. člena se črta besedilo »ustrezno opremo in izročilne vmesnike, ki v njegovem omrežju omogočajo zakonito prestrezanje mednarodnih komunikacij, ali«.

46. člen

V 161. členu se za besedama »razen določb« doda besedilo »147.,«.

47. člen

V prvem odstavku 174. člena se črta besedilo », od katerih je eden predstavnik sveta za elektronske komunikacije«.

V četrtem odstavku se črta drugi stavek.

Peti in šesti odstavek se črtata.

48. člen

V drugem odstavku 175. člena se na koncu šeste alineje pika nadomesti z vejico ter se doda nova sedma alineja, ki se glasi:

»- predloži izjavo o interesih iz prvega odstavka 175.a člena.«.

49. člen

Za 175. členom se doda nov 175.a člen, ki se glasi:

»175.a člen
(izjava o interesih člana sveta agencije)

(1) Kandidat za člana sveta agencije mora podati izjavo, s katero razkrije svoje interese, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije. Zato mora razkriti npr. informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, o lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb, katerih glavna dejavnost je lahko prizadeta z odločitvami agencije. V primeru možnega konflikta interesov dolžnost razkritja vključuje npr. tudi vodstvene funkcije v dobrodelnih, športnih in drugih neprofitnih organizacijah, druga javna imenovanja ter kakršnekoli druge relevantne povezane interese.

(2) Člani sveta agencije izjave iz prejšnjega odstavka objavijo na spletni strani agencije v roku 30 dni od njihovega imenovanja.

(3) Člani sveta agencije vsako spremembo interesov iz prvega odstavka tega člena v roku 30 dni po njenem nastanku objavijo na spletni strani agencije.«.

50. člen

V prvem odstavku 176. člena se 3. točka črta.

Dosedanji 4. in 5. točka postaneta 3. in 4. točka.

51. člen

V prvem odstavku 177. člena se za drugo alinejo doda nova tretja alineja, ki se glasi:

» - spremlja uresničevanje programa dela in finančnega načrta,«. Dosedanja tretja alineja postane četrta alineja.

V dosedanji četrti alineji, ki postane peta alineja, se črta besedilo »imenovanje ali«.

Dosedanji peta in šesta alineja postaneta šesta in sedma alineja.

Za četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Svet agencije pri izvajanju svojih pristojnosti ne sme posegati v vsebino in postopke sprejemanja priporočil, splošnih in posamičnih aktov agencije ter z njimi povezanih strokovnih nalog.«.

52. člen

V drugem odstavku 178. člena se za besedo »vlada« doda besedilo »na lastno pobudo ali«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če razrešitev člana sveta agencije predlaga svet agencije, ta izvede postopek sprejema obrazloženega predloga predčasne razrešitve članov sveta agencije, ki je določen s statutom agencije. Pri izvedbi postopka predčasne razrešitve ne sme sodelovati član sveta agencije, katerega razrešitev se predlaga.«.

53. člen

V prvem odstavku 181. člena se besedi »sveta agencije« nadomestita z besedo »ministra«.

V tretjem odstavku se za besedo »natečaj« doda vejica in besedilo »ki se začne na predlog ministra,«,

54. člen

V prvem odstavku 182. člena se v 10. točki za števnikom »183.« doda besedilo »in 183.a«, pika pa se nadomesti z vejico.

Za 10. točko se doda nova 11. točka, ki se glasi:

»11. predloži izjavo o interesih iz prvega odstavka 183.b člena tega zakona.«.

55. člen

Za 183. členom se dodata nova 183.a in 183.b člena, ki se glasita:

»183.a

(omejitev poslovanja)

(1) Direktor in njegovi namestniki ne smejo:

- sami kot fizične osebe poslovno sodelovati s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki poslovno sodeluje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki poslovno sodelujejo s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški

delež v takih pravnih osebah.

(2) Prepovedano poslovno sodelovanje iz prejšnjega odstavka ne vključuje poslovnega sodelovanja zaradi uporabe javno dostopnih storitev, ki jih zagotavljajo fizične ali pravne osebe, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija.

183.b člen
(izjava o interesih kandidata za direktorja)

(1) Kandidat za direktorja mora podati izjavo, s katero razkrije svoje interese, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije. Zato mora razkriti npr. informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, o lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb, katerih glavna dejavnost je lahko prizadeta z odločitvami agencije. V primeru možnega konflikta interesov dolžnost razkritja vključuje npr. tudi vodstvene funkcije v dobrodelnih, športnih in drugih neprofitnih organizacijah, druga javna imenovanja ter kakršnekoli druge relevantne povezane interese.

(2) Direktor mora izjavo iz prejšnjega odstavka v 30 dneh po imenovanju objaviti na spletni strani agencije.

(3) Vsako spremembo interesov iz prvega odstavka tega člena mora direktor v 30 dneh po njenem nastanku objaviti na spletni strani agencije.«.

56. člen

Prvi odstavek 184. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Direktor agencije:

1. zastopa in predstavlja agencijo,
2. vodi njeno poslovanje in organizira njeno delo, sprejme statut, program dela, finančni načrt in letno poročilo agencije,
3. vodi postopke ter daje pooblastila za vodenje postopkov v zadevah iz pristojnosti agencije,
4. izdaja posamične akte ter sprejema splošne akte in priporočila iz pristojnosti agencije,
5. varuje zaupnost podatkov agencije skladno s področnimi zakoni, vključno s poslovnimi skrivnostmi drugih pravnih oseb, do katerih ima dostop pri izvajanju svojih nalog,
6. sodeluje s svetom agencije in področnimi posvetovalnimi sveti v skladu z njihovimi pristojnostmi.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Direktor lahko izmed zaposlenih na agenciji imenuje do dva namestnika, ki v odsotnosti direktorja na podlagi njegovega pooblastila vodita, predstavljata in zastopata agencijo.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

57. člen

Za 189. členom se doda nov 189.a člen, ki se glasi:

»189.a člen
(postopek sprejemanja programa dela in finančnega načrta)

(1) Direktor najpozneje do 30. septembra tekočega leta predloži svetu agencije v mnenje program dela in finančni načrt za prihodnje koledarsko leto.

(2) Agencija do 31. oktobra tekočega leta predloži program dela in finančni načrt skupaj z mnenjem sveta agencije v soglasje Vladi.

(3) Če svet agencije do datuma iz prejšnjega odstavka ne poda mnenja na program dela in finančni načrt, ju agencija predloži Vladi ne glede na določbo prejšnjega odstavka.

(4) Če svet agencije poda negativno mnenje k programu dela in finančnemu načrtu, ju agencija predloži Vladi skupaj z mnenjem sveta agencije, opredelitvijo agencije do negativnega mnenja in obrazložitvijo usklajevalnega postopka.«.

58. člen

V drugem odstavku 190. člena se besedilo »vlada soglasje po pozitivnem mnenju sveta agencije« nadomesti z besedilom »soglasje vlada«.

59. člen

V šestem odstavku 201. člena se za besedama »regulativnim organom« doda besedilo »ali drugim pristojnim organom«.

60. člen

Tretji odstavek 203. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Operaterji omrežij in izvajalci storitev dostopa do interneta si kar najbolj prizadevajo za ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta, s tem da ne smejo omejevati, zadrževati ali upočasnjevati internetnega prometa na ravni posameznih storitev ali aplikacij, jih neenako obravnavati ali izvajati ukrepov za njihovo razvrednotenje, razen v primeru, ko tako določa neposredno uporabljiva zakonodaja EU, ter v primeru:

1. spletnih domen, ki so zaradi posnetkov spolne zlorabe otrok na internetu na Interpolovem seznamu »IWOL«,
2. nujnih ukrepov v primeru izjemnih stanj v skladu s 83. členom tega zakona,
3. nujnih ukrepov za omejevanje neželenih komunikacij v skladu s 158. členom tega zakona,
4. odločbe sodišča.«.

Peti odstavek se črta.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane peti odstavek, se za besedo »tretjega«, vejica nadomesti z veznikom »in« ter črta besedilo »in petega«.

61. člen

Za drugim odstavkom 206. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Agencija na svojih spletnih straneh objavi povezavo do informacij o pogojih in postopkih za izdajo dovoljenj, potrebnih za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij, na spletnem državnem portalu za podjetja in podjetnike e-VEM ter do evidence iz prvega odstavka 14. člena tega zakona.«.

Dosedanji tretji do peti odstavek postanejo četrti do šesti odstavek.

62. člen

Za 220. členom se doda novi 220.a člen, ki se glasi:

»220.a člen
(reševanje drugih sporov)

(1) Ne glede na določbe 217. člena tega zakona v primerih, kot so določeni v petem odstavku 9.a člena, drugem odstavku 10. člena, šestem odstavku 14.a člena, petem odstavku 91.a člena in petem odstavku 93. člena tega zakona, agencija z namenom spodbujanja učinkovitejše gradnje in postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij ter souporabe obstoječe fizične infrastrukture po določbah tega člena rešuje tudi:

- spore med operaterji omrežij,
- spore med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji ter
- spore med operaterji omrežij in investitorji v javna komunikacijska omrežja oziroma investitorji v druge vrste gospodarske javne infrastrukture.

(2) Reševanje sporov iz prejšnjega odstavka ne posega v morebitno sodno pristojnost.

(3) Če o zadevi ni bil sprožen sodni postopek, agencija odloči o sporu z odločbo ob uporabi tretjega do petega odstavka 218. člena tega zakona.

(4) Agencija lahko za potrebe rešitve spora iz prvega odstavka tega člena imenuje enega ali več izvedencev ali cenilcev z liste sodnih izvedencev ali cenilcev za posamezna druga strokovna področja, če sama ne razpolaga z ustreznim znanjem s teh področij.

(5) Agencija izda odločbo čim prej, najpozneje pa v štirih mesecih od uvedbe postopka reševanja spora v primeru spora na podlagi petega odstavka 93. člena tega zakona ter v dveh mesecih od uvedbe postopka reševanja spora v drugih primerih.

(6) V postopku reševanja sporov morajo stranke polno sodelovati z agencijo ter ji na njeno pisno zahtevo dati na voljo vse potrebne informacije, s katerimi razpolagajo.«.

63. člen

V drugem odstavku 221. člena se beseda »sedmega« nadomesti z besedilom »tretjega in osmega«.

64. člen

Na koncu prvega odstavka 229. člena se pika črta in doda besedilo », ki ga ustanovi državni zbor.«.

V šestem odstavku se v drugem stavku črta beseda »agencije«.

65. člen

V prvem odstavku 233. člena se:

- za 1. točko doda nova 1.a točka, ki se glasi:

»1.a ne ravna v skladu z 9.a členom tega zakona,«,

- v 2. točki črta besedilo »in 11.«,

- za 2. točko doda nova 2.a točka, ki se glasi:

»2.a ne ravna v skladu z 11.a členom tega zakona,«,

- 3. točka se spremeni tako, da se glasi:

»3. ne pošlje podatkov ali pošlje napačne podatke organu, pristojnemu za geodetske zadeve, v skladu s prvim in tretjim odstavkom 14. člena tega zakona,«,

-za 3. točko se dodata novi 3.a in 3.b točki, ki se glasita:

»3.a ne ravna v skladu s 14.a členom tega zakona,

3.b uporablja radijske frekvence v nasprotju z določili splošnega akta iz prvega in drugega odstavka 27. člena tega zakona,«,

- 16. točka spremeni tako, da se glasi:

»16. ne ravna v skladu s prvim odstavkom 83. člena,«,

- 21. točka spremeni tako, da se glasi:

»21. ne ravna v skladu s prvim odstavkom 85. člena tega zakona,«,

- za 26. točko dodata novi 26.a in 26.b točki, ki se glasita:

»26.a ne ravna v skladu z 91. členom tega zakona,

26.b ne ravna v skladu s 93. in 93.a členom tega zakona,«,

- v 38. točki se beseda »peti« nadomesti z besedo »četrti«,

- za 56. točko dodata novi 56.a in 56.b točki, ki se glasita:

»56.a ne zagotovi prenosa vseh storitev samodejnega klica v sili iz vozil (e-klic) organu, ki ga obravnava (peti odstavek 134. člena),

56.b v okviru svojih tehničnih zmožnosti ne zagotovi storitve povratnega 112 klica (šesti odstavek 134. člena),«,

- v 57. točki beseda »petim« nadomesti z besedo »sedmim«,

- 77. točka spremeni tako, da se glasi:

»77. ne hrani dokumentacije, ugotovitev in zahtev oziroma podatkov na način in pod pogoji iz 153.a člena tega zakona ali ne zagotavlja neizbrisne registracije izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 153.a člena tega zakona (peti odstavek 153. člena),«,

- 85. do 94. točke se črtajo,

- dosedanja 95. točka postane 85. točka.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Z globo od 500 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, ki stori prekršek iz 1.a točke prvega odstavka tega člena.«.

66. člen

V prvem odstavku 234. člena se:

- v 21. točki beseda »tretjim« nadomesti z besedo »četrtim«,

- za 22. točko doda nova 22.a točka, ki se glasi:

»22.a ne ravna v skladu s 132.a členom tega zakona,«,

- 26. točka spremeni tako, da se glasi:

»26. ne ravna v skladu s tretjim, četrtim ali petim odstavkom 139. člena tega zakona,«,

- v 32. točki za besedo »tretji« doda besedilo »in peti«,

Tretji in četrti odstavek postaneta drugi in tretji odstavek.

Četrty odstavek postane tretji odstavek.

67. člen

V prvem odstavku 235. člena se:

- v 2. točki za besedo »podatkov« doda besedna zveza »ali predloži napačne podatke«,

- 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. v zakonsko določenem roku agenciji ne predloži informacije o sklenjeni pogodbi o služnosti (osmi odstavek 20. člena) ali informacije o dokončni odločbi (drugi odstavek 22. člena),«,

- za 15. točko doda nova 15.a točka, ki se glasi:

»15.a kupcu ne poda jasne in izrecne možnosti, da brezplačno in enostavno zavrne uporabo svojega elektronskega naslova za neposredno trženje skladno z drugim odstavkom 158. člena tega zakona,«.

68. člen

V drugem odstavku 236. člena se besedilo »šesti odstavek 123. člena« nadomesti z besedilom »sedmi odstavek 134. člena«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Z globo od 200 do 500 eurov se kaznuje posameznik, ki kot uporabnik snema in shranjuje komunikacije brez predhodne privolitve udeležencev komunikacije (šesti odstavek 147. člena).«.

Dosedanji tretji do šesti odstavek postanejo četrti do sedmi odstavek.

PREHODNE DOLOČBE

69. člen

(pristojnost za nadzor do ustanovitve in pričetka delovanja organa, pristojnega za kibernetško varnost)

Do ustanovitve in pričetka delovanja organa, pristojnega za kibernetško varnost, agencija o posameznih kršitvah varnosti omrežij in storitev ter o kršitvah celovitosti omrežij po potrebi in glede na stopnjo kršitve, kot to določa drugi odstavek 81. člena tega zakona, obvešča nacionalno kontaktno točko za obravnavo varnostnih incidentov (SI-CERT).

70. člen

(nadgradnja opreme)

Operaterji morajo svojo opremo skladno s petim odstavkom 134. člena zakona nadgraditi do 31. marca 2018.

71. člen

(imenovanje novega člana sveta agencije prenehanje mandata predstavniku sveta za elektronske komunikacije)

Vlada v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona imenuje novega člana sveta agencije namesto dosedanjega predstavnika sveta za elektronske komunikacije v svetu agencije. Z imenovanjem novega člana sveta agencije preneha mandat predstavniku sveta za elektronske komunikacije v svetu agencije.

72. člen
(izjava o interesih)

Člani sveta agencije in direktor agencije, ki te funkcije opravljajo ob uveljavitvi tega zakona, morajo v 3 mesecih od uveljavitve tega zakona izjavo iz 175.a oziroma 183.b člena zakona objaviti na spletni strani agencije.

73. člen
(uskladitev z določbami o prepovedanem poslovnem sodelovanju)

(1) Direktor agencije in njegovi namestniki, ki opravljajo to funkcijo ob uveljavitvi tega zakona, mora v 3 mesecih od uveljavitve tega zakona svoje delovanje uskladiti z določbami 183.a člena zakona.

(2) Če direktor agencije v roku iz prejšnjega odstavka svojega delovanja ne uskladi z določbami 183.a člena zakona, ga vlada po uradni dolžnosti razreši

(3) Če namestnik direktorja v roku iz prvega odstavka tega člena ne uskladi svojega delovanja z določbami 183.a člena zakona, direktor sprejme ustrezne ukrepe.

74. člen
(neizvršitev izkazanega tržnega interesa)

Kdor je izkazal tržni interes za gradnjo širokopasovnega omrežja na podlagi četrtega odstavka 11. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US in 81/15), se za prekršek kaznuje na podlagi 2. točke prvega odstavka 233. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US in 81/15).

75. člen
(izdaja podzakonskih aktov)

(1) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za prostor, v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda pravilnik iz četrtega odstavka 14. člena zakona.

(2) Minister, pristojen za infrastrukturo, v soglasju z ministrom in ministrom, pristojnim za prostor, v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda pravilnik iz sedmega odstavka 14. člena zakona.

76. člen
(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati:

1. Pravilnik o katastru komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture (Uradni list RS, št. 55/15) in
2. Splošni akt o vpisovanju, zbiranju in dostopu do podatkov o omrežnih priključnih točkah iz evidence infrastrukturnih omrežij in objektov (Uradni list RS, št. 107/13).

(2) Podzakonska predpisa iz prejšnjega odstavka se uporabljata do izdaje pravilnika iz četrtega odstavka 14. člena zakona.

77. člen
KONČNA DOLOČBA

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

Predlog člena vsebino zakona, kot je določena v 1. členu Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US in 81/15; v nadaljevanju: ZEKom-1), glede na prenos Direktive 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (v nadaljevanju: Direktiva 2014/61/EU) dopolnjuje z navedbo urejanja učinkovitejše gradnje in postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij ter souporabe obstoječe fizične infrastrukture. Hkrati upošteva, da je s predlagano novelo predvidena tudi možnost reševanja sporov, v katere so vključeni tudi subjekti, ki delujejo izven področja elektronskih komunikacij.

K 2. členu

S predlogom člena se namen zakona iz prvega odstavka 2. člena ZEKom-1 dopolnjuje glede na prenos Direktive 2014/61/EU, katere namen je olajšati in spodbuditi postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti s spodbujanjem skupne uporabe obstoječe fizične infrastrukture in omogočanjem učinkovitejše postavitve nove fizične infrastrukture, da bi znižali stroške postavitve takšnih omrežij.

Glede na zgoraj navedeno se v predlogu v drugem odstavku 2. člena ZEKom-1 dodatno navaja Direktiva 2014/61/EU kot predpis, ki se z ZEKom-1 prenaša v pravni red Republike Slovenije. Glede na razveljavitev Direktive 2006/24/ES na ravni Evropske unije se črta tudi navedba te direktive v drugem odstavku 2. člena ZEKom-1, pri Direktivi 2002/22/ES pa se zgolj dopolnjuje navedba imena glede na zadnje spremembe te direktive.

K 3. členu

V predlogu člena se k obstoječim opredelitvam izrazov iz 3. člena ZEKom-1 dodajajo nekatere nove opredelitve, večinoma kot posledica prenosa Direktive 2014/61/EU.

V novi 11.a točki se tako opredeljuje izraz »fizična infrastruktura« glede na 2. točko 2. člena Direktive 2014/61/EU, ki prav tako izrecno pojasni, da kabli, vključno z neuporabljenimi optičnimi vlakni, ter elementi omrežij, ki se uporabljajo za oskrbo z vodo, namenjeno za prehrano ljudi, niso fizična infrastruktura v smislu tega zakona in v skladu z navedeno direktivo.

V nadaljevanju je v novi 14.a točki opredeljen izraz infrastrukturni operater, ki pomeni prenos 1. točke 2. člena Direktive 2014/61/EU, in zajema tako operaterja omrežja, kot je opredeljen v ZEKom-1 (to je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja javno komunikacijsko omrežje ali pripadajoče zmogljivosti ali je obvestila pristojni regulativni organ o nameravanem zagotavljanju javnega komunikacijskega omrežja ali pripadajočih zmogljivosti), kot tudi fizično ali pravno osebo, ki zagotavlja druge vrste gospodarske javne infrastrukture. Navedeno zajema zagotavljanje storitev proizvodnje, prenosa ali distribucije plina, električne energije, vključno z javno razsvetljavo, ogrevanja, vode, vključno z odstranjevanjem ali čiščenjem odpadnih voda ter odplak in drenažnimi storitvami, ter zagotavljanje prevoznih storitev, vključno z železnicami, cestami, pristanišči in letališči.

V novi 43.a točki je opredeljena pasivna komunikacijska infrastruktura. Gre za termin, ki se uporablja v šestem odstavku 9. člena in tretjem odstavku 91.a člena predloga spremenjenega zakona.

Nadalje se predlaga sprememba 57. točke, v kateri je opredeljena razdelilna točka. Ta termin je bil doslej uporabljen kot nacionalna rešitev, v skladu s predlagano spremembo pa se z opredelitvijo tega izraza prenaša 11. točka 2. člena Direktive 2014/61/EU, to je opredelitev točke dostopa. V primerjavi z opredelitvijo v direktivi, opredelitev razdelilne točke v predlogu zakona upošteva nacionalne zahteve v okviru šestega odstavka 9. člena oziroma 91.a člena spremenjenega zakona, ki se ne nanašajo le na stavbno fizično infrastrukturo, temveč tudi na pasivno komunikacijsko infrastrukturo.

Nova 60.a točka z opredelitvijo izraza »stavbna fizična infrastruktura« prenaša 7. točko 2. člena Direktive 2014/61/EU.

S predlagano spremembo 63. točke in novo 63.a točko se razlikuje med širokopasovnim omrežjem in širokopasovnim omrežjem visokih hitrosti, to je tistim omrežjem, ki omogoča širokopasovni dostop do interneta s hitrostjo najmanj 30 Mb/s, kar je v skladu s 3. točko 2. člena Direktive 2014/61/EU.

V zakon sta vključeni tudi opredelitvi »voda« in »komunikacijskega voda« (novi 28.a in 72.a točki), ki sta sicer že vsebovani v Pravilniku o katastru komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture (Uradni list RS, št. 55/15).

Glede na to, da se s predlogom tega zakona operaterje javnih komunikacijskih omrežij in izvajalce javno dostopnih telefonskih storitev zavezuje, da morajo v okviru svojih tehničnih zmožnosti zagotavljati storitve povratnega klica 112, se v 44.a točki na novo opredeljuje tudi izraz »povratni klic 112« (glej obrazložitev k 35. členu predloga zakona).

K 4. členu

Iz razloga jasnosti se predlaga sprememba drugega odstavka 6. člena ZEKom-1 tako, da je nedvoumno razvidno, da se število točk za določitev plačila na podlagi obvestila določa glede na višino prihodkov, ki jih ima posamezni operater na ozemlju Republike Slovenije. V preteklosti je namreč v praksi prihajalo do različnih interpretacij določbe drugega odstavka 6. člena ZEKom-1, in sicer tudi v smeri, da je za uvrstitev med prihodke, ki se štejejo za določitev plačila na podlagi obvestila, merodajen kraj izvajanja storitve. S predlagano spremembo želimo poudariti, da se upošteva prihodke, ki jih posamezni operater na ozemlju RS pridobi za izvajanje javne komunikacijske storitve oziroma zagotavljanje javnega komunikacijskega omrežja, in sicer ne glede na samo geografsko lokacijo izvajanja storitve oziroma zagotavljanja omrežja.

Iz razloga jasnosti in transparentnosti se dopolnjuje tudi šesti odstavek 6. člena ZEKom-1, in sicer na način, da se jasno zapiše, da morata biti osnutek letnega programa Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljevanju: agencija) in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto predhodno javno objavljena v skladu z 204. členom zakona in s tem podvržena javni obravnavi z zainteresirano javnostjo. Agencija mora tako skupaj s predlogom splošnega akta, v katerem je določena tarifa, objaviti tudi osnutek programa in finančnega načrta, zainteresirani javnosti pa mora biti omogočeno podajanje pripomb v roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni. Agencija mora prejete pripombe pred sprejetjem navedenih aktov tudi objaviti in se do njih opredeliti.

K 5. členu

ZEKom-1 v šestem odstavku 9. člena določa, da mora biti pri gradnji večstanovanjskih in poslovnih stavb projektirana in zgrajena komunikacijska infrastruktura v skupnih delih stavbe. V projektu in gradbeni izvedbi te infrastrukture mora biti predvidena in izdelana razdelilna točka, tako da je posameznemu operaterju omogočena povezava do vsakega dela stavbe (naročnika) posebej. Navedeno se smiselno upošteva tudi pri rekonstrukciji hišne komunikacijske infrastrukture. Z ozirom na 8. člen Direktive 2014/61/EU, ki določa obveznosti v zvezi z opremljenostjo s stavbno fizično infrastrukturo, se predlaga prilagoditev ureditve na način, da se jasno določi, da mora biti komunikacijska infrastruktura v skupnih delih stavbe položena v stavbno fizično infrastrukturo, torej prazne instalacijske kanale, zaradi možnosti kasnejše priključitve končnih uporabnikov na omrežje visokih hitrosti. Namestitev malih instalacijskih kanalov namreč med gradnjo ali rekonstrukcijo stavbe ne zviša pretirano stroškov gradnje, medtem ko naknadna vgradnja fizične infrastrukture visokih hitrosti v stavbe lahko predstavlja znaten del stroškov postavitve omrežja visokih

hitrosti.

Direktiva 2014/61/EU sicer v 8. členu obveznost opremljenosti s stavbno fizično infrastrukturo primerno za visoke hitrosti, do omrežnih priključnih točk, in opremljenost s točko dostopa določa za vse novo zgrajene stavbe, pri čemer pa v četrtem odstavku dopušča možnost izjem za kategorije stavb, zlasti za enostanovanjske hiše, ali velika prenovitvena dela, v primerih, kadar je izpolnjevanje teh obveznosti nesorazmeren ukrep, na primer glede na stroške, ki bi jih imeli posamezni ali skupni lastniki, ali glede na vrsto stavbe, kot so posebne kategorije spomenikov, zgodovinske stavbe, počitniški domovi, vojaške stavbe ali druge stavbe, ki se uporabljajo za namene nacionalne varnosti. V skladu s predlogom naj bi obveznost iz šestega odstavka 9. člena ZEKom-1 veljala v primeru gradnje večstanovanjskih in poslovnih stavb. Glede na navedeno so izključene kategorije stavb, ki niso večstanovanjske, in tiste, ki niso kakršne koli poslovne stavbe. Te izključene kategorije stavb, pri čemer gre smiselno zlasti za enostanovanjske stavbe (hiše) torej predstavljajo izjemo v smislu četrtega odstavka 8. člena Direktive 2014/61/EU. Takšna rešitev je ustrezno uravnotežena z namenom oziroma ciljem ZEKom-1, vključno s to predlagano novelo – to je pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev v RS in s tem gospodarskega in družbenega razvoja v državi, vključno z razvojem informacijske družbe, kot tudi razvijanje notranjega trga Evropske unije in uveljavljanje legitimnih interesov vseh njenih državljanov kot tudi s končnim ciljem varovanja interesov uporabnikov in še posebej potrošnikov. Ob zasledovanju teh ciljev pa zakonska določba ob upoštevanju načela sorazmernosti ne sme preseči tistega, kar je nujno za dosego cilja, predvsem glede na pravico do zasebne lastnine (vključno zaradi stroškov, ki bo jih nosili lastniki), hkrati pa upošteva tudi splošno svobodo ravnanja (kot to izhaja iz osebnostnih pravic posameznikov) tam, kjer ni prizadet širši krog potrošnikov oziroma uporabnikov (kot v primeru enostanovanjskih stavb – hiš).

Veljavni ZEKom-1 ne določa, kdo nosi stroške projektiranja in gradnje komunikacijske infrastrukture. V praksi se tako dogaja, da investitorji pogojujejo prisotnost operaterjev v objektih glede na njihovo pripravljenost za vlaganje v infrastrukturo. Glede na navedeno predlog člena iz razloga jasnosti in pravne varnosti določa, da sta projektiranje in izgradnja stavbne fizične in komunikacijske infrastrukture iz šestega odstavka 9. člena strošek investitorja v gradnjo ali rekonstrukcijo večstanovanjske ali poslovne stavbe.

Predlog novega osmega odstavka prenaša prvi odstavek 9. člena Direktive 2014/61/EU in pri tem določa, da operater omrežja lahko na lastne stroške postavi svoje omrežje do razdelilne točke razen v primerih, ko je agencija že odredila ukrep skupne uporabe v skladu z 91. členom ZEKom-1.

K 6. členu

Vsebina predloga prvega odstavka 9.a člena je povzeta po določbi prvega odstavka 10. člena veljavnega ZEKom-1, ki je določila o skupni gradnji, vključno s predhodnim obveščanjem agencije o nameravani gradnji, predvidel kot nacionalno rešitev. Infrastrukturnega operaterja se tako zavezuje, da agenciji, ki v tem delu deluje kot enotna informacijska točka v skladu s tretjim odstavkom 4. člena Direktive 2014/61/EU, sporoči namero o načrtovani gradnji skupaj s pozivom zainteresiranim soinvestitorjem v komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo, da izrazijo interes za vključitev teh omrežij v načrtovanje in za skupno gradnjo. Ker v določenih primerih investicije iz prvega odstavka 9.a člena predloga lahko izvajajo tudi druge enitete, ki jih ni mogoče uvrstiti pod definicijo infrastrukturnega operaterja; to so subjekti znotraj javnega sektorja (npr. lokalne skupnosti), obveznost iz prvega odstavka velja tudi za druge investitorje v javna komunikacijska omrežja in investitorje v druge vrste gospodarsko javno infrastrukturo. Vsebina sporočila o načrtovani gradnji je določena v skladu s prvim odstavkom 4. člena Direktive 2014/61/EU.

Novost v primerjavi z dosedanjo ureditvijo predstavlja možnost, da operater omrežja lahko zaprosi infrastrukturnega operaterja za te informacije, če jih ta ni že sam javno objavil v elektronski obliki (npr. na njegovih spletnih straneh) oziroma če niso dostopne na spletnih straneh agencije v okviru objavljenih pozivov investitorjem. Četrty odstavek 9.a člena v skladu z Direktivo 2014/61/EU tudi določa, da se lahko zaprosi za informacije za tekoča ali načrtovana dela na fizični infrastrukturi, za katera je bilo gradbeno dovoljenje že izdano ali je postopek za izdajo gradbenega dovoljenja v teku ali je vložitev vloge za izdajo gradbenega dovoljenja predvidena v naslednjih šestih mesecih.

Če se operater omrežja in infrastrukturni operater ne moreta sama dogovoriti o dostopu do podatkov, o sporu na podlagi zahteve enega od njiju odloča agencija po postopku iz 220.a člena ZEKom-1.

K 7. členu

Z usklajevanjem gradbenih del na fizični infrastrukturi je mogoče prihraniti precej sredstev in zmanjšati potencialne nevšečnosti na območjih, prizadetih zaradi postavitve novih elektronskih komunikacijskih omrežij. Zato je treba prepovedati regulativne omejitve, ki na splošno preprečujejo pogajanja med infrastrukturnimi operaterji o usklajevanju gradbenih del za postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij. Glede na navedeno se v predlogu prvega odstavka 10. člena iz razloga previdnosti zaradi morebitnih sedanjih ali bodočih področnih predpisov določa, da lahko ne glede na določbe drugih predpisov infrastrukturni operaterji z operaterji omrežij sklepajo dogovore o usklajevanju gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij.

Prav tako se večinoma ohranja vsebina dosedanjega drugega odstavka 10. člena ZEKom-1 z ustreznimi prilagoditvami glede na zahteve Direktive 2014/61/EU. V primeru izkazanega interesa zainteresiranih soinvestitorjev, to je operaterjev omrežja, morajo infrastrukturni operaterji oziroma investitorji v javna komunikacijska omrežja in investitorji v druge vrste gospodarsko javno infrastrukturo, tem ponuditi sklenitev ustrezne pogodbe o skupni gradnji. Če se strankama ne uspe dogovoriti v 30 dneh, odkar je zainteresirani investitor uradno izrazil svoj interes za skupno gradnjo, imata obe stranki možnost, da zadevo predložita v reševanje agenciji v skladu s postopkom iz 220.a člena ZEKom-1.

V primeru, da se želi operater omrežja priključiti k skupni gradnji z investitorjem v druge vrste gospodarske javne infrastrukture, mora slednji svoje omrežje načrtovati tako, da bo omogočena vključitev gradnje elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture. Posebej je poudarjeno tudi, da mora zainteresirani soinvestitor, to je operater omrežja, pri gradnji elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture upoštevati določbo petega odstavka 9. člena ZEKom-1, to je, da morajo biti komunikacijska omrežja in pripadajoča infrastruktura, razen kjer dejanske in tehnične možnosti tega ne dopuščajo, grajeni tako, da zaradi varstva okolja in omejevanja nepotrebnih posegov v prostor, javnega zdravja in javne varnosti omogočajo njihovo skupno uporabo, ter na trajnostno vzdržen način.

Infrastrukturni operater oziroma investitor v javna komunikacijska omrežja in investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture lahko zavrne dogovor o uskladitvi gradbenih del iz zakonsko določenih razlogov.

Obveznosti infrastrukturnega operaterja oziroma investitorja v javna komunikacijska omrežja in investitorja v druge vrste gospodarske javne infrastrukture glede sporočanja namere o načrtovani gradnji in dogovorov o skupni gradnji veljajo tudi za vzdrževalna dela v javno korist. Vzdrževalna dela v javno korist na komunikacijskih objektih so opredeljena v tretjem odstavku 9. člena ZEKom-1, medtem ko so za druge vrste gospodarske javne infrastrukture ta določena s področno zakonodajo (npr. za področje energetike Uredba o vzdrževalnih delih v javno korist na področju energetike (Uradni list RS, št. 125/04, 71/09 in 17/14 – EZ-1)).

K 8. členu

Predlog 8. člena nekoliko spreminja 11. člen ZEKom-1, ki predvideva uporabo javnih sredstev za gradnjo širokopasovnega omrežja ali za izvajanje javne komunikacijske storitve povezljivosti v širokopasovno omrežje in določa pogoje, ki morajo biti pri tem izpolnjeni. Uporaba javnih sredstev se določneje navezuje na Uredbo Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L št. 187/2014 z dne 26. 6. 2014). Navedena uredba, ki je neposredno uporabljiva, vzpostavlja pogoje in pravila za dodeljevanje sredstev, kar vpliva na pravice prejemnikov sredstev in predstavlja državno pomoč, ki je izvzeta iz obveznosti priglasitve Evropski komisiji. Na podlagi navedenega je zakon tako skupaj s strateškimi dokumenti pravna podlaga za uporabo predmetnih javnih sredstev. Zaradi podrobne navedbe posameznih faz testiranja tržnega interesa v novem 11.a členu, se četrti in peti odstavek obstoječega 11. člena črtata.

K 9. členu

Z namenom določitve območij, na katerih bodo angažirana javna sredstva (t. i. belih lis), ministrstvo pri vseh zainteresiranih operaterjih in lastnikih omrežij elektronskih komunikacij ter pri drugih investitorjih testira tržni interes za gradnjo širokopasovnih omrežij elektronskih komunikacij v naslednjih treh letih. Postopek testiranja tržnega interesa in določanja belih lis, na katerih bodo uporabljena javna sredstva za sofinanciranje gradnje širokopasovne infrastrukture, bo potekal v fazah, ki jih novi 11.a člen podrobneje ureja: poziv za izraz tržnega interesa z vnosom podatkov v spletno aplikacijo, pisno obvestilo ministrstvu in agenciji o izkazanem tržnem interesu in posredovanje ustreznih dokazil, morebitno usklajevanje med investitorji v primeru prekrivajočega se tržnega interesa, morebitni drugi krog testiranja tržnega interesa v primeru potrebe po premiku meje med geografskima segmentoma redke in goste poseljenosti, podpis dogovorov o izvedbi izraženega tržnega interesa in določitev belih lis.

Ministrstvo objavi javni poziv za testiranje tržnega interesa. Operaterji tržni interes izrazijo z vnosom v evidenco infrastrukturnih omrežij in objektov neposredno organu, pristojnem za geodetske zadeve, ter z obvestilom ministrstvu.

V primeru ugotovitve prekrivajočega se tržnega interesa imajo operaterji možnost medsebojnega usklajevanja in razdelitve področij tržnega interesa. Če se odločijo za to možnost, se morajo o tem uskladiti z drugimi operaterji in z njimi skleniti dogovor v roku 30 dni od obvestila ministrstva, v skladu s predpisi, ki urejajo preprečevanje omejevanja konkurence. Širokopasovno omrežje je na področjih, za katera so se investitorji dogovorili o razdelitvi tržnega interesa, odprto komunikacijsko omrežje. Z vsebino tega dogovora morajo seznaniti ministrstvo in agencijo. Operaterji, ki so se dogovorili o razdelitvi področij tržnega interesa morajo v 15 dneh po sklenitvi dogovora prenoviti podatke, ki so jih predhodno že poslali; in sicer prenovljene podatke vnesti v spletno aplikacijo ter poslati ministrstvu novelirano obvestilo.

Obvestilo o izraženem tržnem interesu mora vsebovati informacije o načrtovanem projektu in podrobno časovnico gradnje, dokazila o finančni izvedljivosti načrtovanih investicijskih projektov in primernosti predvidenih tehnologij glede na zastavljene cilje ter morebitne druge priloge, s katerimi bo operater verodostojno izkazal izvedljivost izraženega tržnega interesa.

Če ministrstvo ugotovi, da operater z obvestilom o izraženem tržnem interesu tržnega interesa ni verodostojno izkazal, ministrstvo izda odločbo, s katero mu tržnega interesa ne prizna. Pri tem pojem verodostojen razumemo kot »resnično in točno, ki mu je verjeti, zaupati«. Odločba ministrstva je dokončna. Zoper odločbo se lahko vloži tožba v upravnem sporu.

Če operater izkaže tržni interes, ga ministrstvo o tem obvesti in mu ponudi sklenitev pogodbe, s katero se operater zaveže, da bo v treh letih od podpisa pogodbe zgradil širokopasovno omrežje na območjih in v obsegu, kakršnega je izkazal v pisnem obvestilu ministrstvu. Če operater pogodbe v 15 dneh ne podpiše, se šteje, da je odstopil od izraženega tržnega interesa. V tem primeru ministrstvo izda odločbo, s katero mu tržnega interesa ne prizna.

Če operater ne izvaja tržnega interesa v skladu s podpisano pogodbo in pri tem s predvidenimi aktivnostmi zamuja za več kot leto dni, ministrstvo zaradi kršitve na strani operaterja odstopi od pogodbe in v tem delu tržnega interesa ne upošteva. Pri preverjanju izvajanja pogodbe lahko ministrstvo zaprosi agencijo za tehnično pomoč.

Ministrstvo izvod podpisane pogodbe pošlje agenciji, ki vodi evidenco izkazanega tržnega interesa za gradnjo širokopasovnega omrežja. Podatki iz evidence izkazanega tržnega interesa so javni.

Agencija odpravlja nadzor nad odprtostjo širokopasovnih omrežij, sofinanciranimi z javnimi sredstvi, nadalje opravlja nadzor nad odprtostjo omrežij, pri katerih je bil ugotovljen prekrivajoč se tržni interes, pa so si operaterji po predpisanem postopku in skladno s predpisi, ki urejajo preprečevanje omejevanja konkurence,

razdelili tržni interes. Poleg navedenega agencija nadzira tudi izpolnitev obveznosti gradnje s strani operaterja, ki je izkazal tržni interes oziroma nadzira izpolnitev tržnega interesa.

K 10. členu

Direktiva 2014/61/EU zaradi učinkovitega načrtovanja postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij in čim bolj učinkovite rabe obstoječe infrastrukture, ki je primerna za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij, predpisuje, da se operaterjem elektronskih komunikacij zagotovi možnost dostopa do osnovnih informacij o fizični infrastrukturi, ki je na razpolago na območju postavitve. Te osnovne informacije bi morale omogočiti oceno potenciala obstoječe infrastrukture na določenem območju, kakor tudi zmanjšati škodo na kateri koli fizični infrastrukturi. Zaradi velikega števila vpletenih deležnikov in olajšanja dostopa do informacij tudi med različnimi sektorji Direktiva 2014/61/EU predvideva dostop do teh informacij prek enotne informacijske točke. Republika Slovenija ima kot primer dobre prakse že uveljavljeno obveznost vpisa komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v Zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture, ki ga vodi Geodetska uprava RS (v nadaljevanju: GURS). Glede vpisa infrastrukture drugih infrastrukturnih operaterjev veljavni ZEKom-1 ne vsebuje določb. Pojasnujemo, da je glede slednjih potrebno upoštevati sistemsko zakonodajo, ki ureja vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov ter pripadajoči predpis, ki ureja v vpis v to evidenco, ter tudi drugo področno zakonodajo, kolikor ta ureja dodatne podrobnosti oziroma posebnosti posameznega področja.

ZEKom-1 iz leta 2012 je v prvem odstavku 14. člena za vpis v kataster zavezal lastnike javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, katerih gradnja je skladno z drugim odstavkom 9. člena zakona v javno korist. Navedeno zajema javna komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo, elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči ter druga elektronska komunikacijska omrežja in pripadajoča infrastruktura na nepremičninah v lasti oseb javnega prava, nad temi nepremičninami ali pod njimi. Ker je bil kasneje v fazi priprave Pravilnika o katastru komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture (Uradni list RS, št. 55/15) izpostavljen problem tajnosti nekaterih podatkov s področja obrambe ter s tem varnostni vidik obveznosti vpisa takšnih podatkov v zbirni kataster, je drugi odstavek 1. člena zgoraj citiranega pravilnika določil, da podatki o komunikacijskih omrežjih in pripadajoči infrastrukturi s področja varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči, ki so označeni s stopnjo tajnosti skladno s predpisi, ki urejajo varovanje tajnih podatkov, niso predmet tega pravilnika. Ob priliki priprave novele ZEKom-1 pa za primernejšo rešitev izpostavljenega problema predlagamo nov drugi odstavek 14. člena, v skladu s katerim obveznost sporočanja podatkov za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij in objektov ne velja za investitorja ali upravljavca komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči. Navedeno pomeni, da ti subjekti niso dolžni pošiljati zadevnih podatkov za vpis v evidenco, lahko pa to storijo po lastni presoji. Na drugi strani je namreč lahko v interesu teh subjektov, da se določene informacije o obstoječi fizični infrastrukturi vendarle vpišejo zaradi varovanja te infrastrukture v primeru gradbenih in vzdrževalnih del drugih subjektov na območju, kjer je postavljena ta fizična infrastruktura.

Zaradi poenotenja terminologije z zakonodajo, ki je v pripravi in ureja evidentiranje gospodarske javne infrastrukture, predlagana sprememba termin »lastnik« tudi nadomešča z »investitorjem ali upravljavcem«. Skladno z določbo prvega odstavka 4. člena Direktive 2014/61/EU se spreminja tudi nabor podatkov, ki jih je treba posredovati za vpis v kataster. Direktiva med minimalen nabor osnovnih informacij uvršča informacije o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi infrastrukture in kontaktni točki. Določitev obveznosti vpisa teh podatkov o vseh objektih gospodarske infrastrukture je predvidena z osnutkom novega Zakona o evidentiranju gospodarske javne infrastrukture, kot je bil predložen v javno obravnavo. Poleg podatkov, ki jih zahteva Direktiva 2014/61/EU, predlog novega prvega odstavka 14. člena zahteva, da se sporoči tudi število posameznih pripadajočih vodov (optično vlakno, bakrena parica, koaksialni vod, drugo) iz razloga ustrezne seznanitve s kapacitetami in posledično odgovora na vprašanja, ali te kapacitete zadoščajo ali ne.

V primerjavi z dosedanjo ureditvijo se predlaga tudi dodatna obveznost vpisa, ki se nanaša na javno komunikacijsko omrežje in pripadajočo infrastrukturo (dosedanji drugi odstavek 14. člena ZEKom-1).

Investitor ali upravljavec tega omrežja mora namreč poleg podatkov o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke (kot je veljalo doslej) sporočiti tudi podatke o vrsti končnega uporabnika omrežne priključne točke, to je, ali gre za gospodinjstvo, podjetje, javno institucijo ali drugo. Naveden podatek je namreč pomemben v primeru javnega financiranja oziroma sofinanciranja izgradnje širokopasovnih omrežij, ko le-to velja le za gospodinjstva. Če investitor ali upravljavec javnega komunikacijskega omrežja na določeni omrežni točki izvaja tudi storitve, potem podatek o spremembi sam pošlje v 30 dneh, sicer pa mora podatek o vrsti končnega uporabnika omrežne priključne točke investitorju ali upravljavcu javnega komunikacijskega omrežja sporočiti izvajalec storitve, ki na tej omrežni priključni točki zagotavlja javno komunikacijsko storitev, v 30 dneh od vzpostavitve storitve oziroma v 30 dneh od spremembe podatka o vrsti končnega uporabnika.

V primerjavi z dosedanjo ureditvijo se predlaga tudi sprememba v povezavi z dostopom do podatkov o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke, ki so bili doslej dostopni le GURS-u, agenciji in organom, pristojnim za izvajanje 11. člena ZEKom-1 (uporaba javnih sredstev za gradnjo širokopasovnih omrežij). Da bi se omogočilo izvajalcem storitev, da bodo lahko ponudili svoje storitve na že obstoječi infrastrukturi, ter zaradi pregleda obstoječega stanja infrastrukture za potrebe javnega financiranja oziroma javno-zasebnega partnerstva, se predlaga razkritje teh podatkov javnosti. To pomeni, da za te podatke ni več izjeme in so javno objavljeni v zbirnem katastru, kot drugi podatki iz prvega odstavka 14. člena.

Zaradi črtanja omejitev pri dostopu do podatkov o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke odpade potreba po splošnem aktu, ki ga je agencija sprejela na podlagi drugega odstavka 14. člena ZEKom-1. Podrobnejši podatki za vpis podatkov o omrežni priključni točki bodo v skladu s predlogom novega četrtega odstavka 14. člena določeni s pravilnikom, ki ga bo izdal minister, pristojen za elektronske komunikacije, v soglasju z ministrom, pristojnim za prostor, in v katerem bodo tudi podrobneje določeni podatki za vpis iz prvega odstavka 14. člena. Ob tem še pojasnjujemo, da v drugem odstavku 76. člena predloga tega zakona predvidevamo, da se do izdaje zgoraj omenjenega novega pravilnika uporablja obstoječ pravilnik, ki ureja kataster komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

Zaradi uskladitve s predvideno zakonodajo s področja evidentiranja gospodarske javne infrastrukture se trimesečni rok za sporočanje podatkov za vpis v kataster skrajšuje na 30 dni.

Z vidika jasnosti se nekoliko spreminja določba obstoječega tretjega odstavka 14. člena ZEKom-1 (peti odstavek 14. člena predloga spremenjenega ZEKom-1), saj je bilo v praksi zaznati nekaj težav glede obremenjevanja operaterjev za ponovno pošiljanje podatkov, ki so jih že dolžni pošiljati za vpis v zbirni kataster. Glede na navedeno lahko agencija za potrebe izvajanja tega zakona brez podvajanja obveznosti pošiljanja podatkov zahteva podatke o razpoložljivosti omrežij in objektov iz prvega odstavka 14. člena zakona. Pri tem mora agencija smiselno upoštevati 201. člena ZEKom-1, ki določa pravila zbiranja in dajanja podatkov in informacij.

Zaradi možnosti doseganja večjih sinergijskih učinkov pri investicijah v gradnjo širokopasovnih omrežij na osnovi boljšega pregleda nad obstoječo in razpoložljivo infrastrukturo se v novem šestem odstavku predlaga obveznost infrastrukturnih operaterjev za vpisovanje podatkov v kataster gospodarske javne infrastrukture tudi za elektronska komunikacijska omrežja, ki niso javna (uporaba za svoje interne poslovne potrebe). Za izvajanje te določbe minister, pristojen za infrastrukturo, v soglasju z ministrom, pristojnim za elektronske komunikacije, in ministrom, pristojnim za prostor, izda pravilnik.

K 11. členu

Novi 14.a člen se predlaga zaradi prenosa 4. člena Direktive 2014/61/EU, ki ureja preglednost v zvezi s fizično infrastrukturo ter zahteva, da je treba operaterjem omrežja, kadar osnovne informacije niso dostopne na enotni informacijski točki (v našem primeru v zbirnem katastru), vseeno omogočiti, da neposredno zaprosijo za takšne posebne informacije pri katerem koli omrežnem operaterju na zadevnem območju. Vsebina člena je v celoti povzeta po zahtevah Direktive 2014/61/EU in infrastrukturnega operaterja zavezuje, da omogoči dostop do podatkov v dveh mesecih od prejema pisne prošnje, pri čemer lahko dostop do

podatkov zavrne, če je to potrebno zaradi varnosti in celovitosti omrežij, nacionalne varnosti, javnega zdravja ali varnosti, zaupnosti ali operativnih in poslovnih skrivnosti. Operaterju omrežja se omogoča tudi možnost pregleda na kraju samem. Glede na zahtevo osmega odstavka 4. člena Direktive 2014/61/EU se zavezuje operaterja omrežja, da sprejme ustrezne ukrepe za varovanje zaupnosti ter operativnih in poslovnih skrivnosti. Glede na to, da predlog zakona z novim 93.a členom ureja dostop do neuporabljenih optičnih vlaken investitorja ali upravljavca druge vrste gospodarske javne infrastrukture, je potrebno zagotoviti tudi dostop do podatkov o neuporabljenih optičnih vlaknih. Glede na navedeno se določbe tega člena smiselno uporabljajo tudi za te podatke.

K 12. členu

Glede na spremembe zakonodaje o evidentiranju gospodarske javne infrastrukture, ki predvideva pristojnost inšpektorja, pristojnega za geodetske zadeve, za nadzor nad vpisom v evidenco (v sodelovanju s pristojnimi področnimi inšpektorji), se v 15. členu ZEKom-1 predlaga dopolnitev, v skladu s katero agencija v postopku nadzora nad določbami o gradnji sodeluje tudi z inšpektorjem, pristojnim za geodetske zadeve.

K 13. členu

Glede na to, da se deležniki na trgu srečujejo s številnimi težavami pri pridobivanju služnosti, ki jih potrebujejo za gradnjo javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, s ciljem hitrejša gradnje s predlogom spremenjenega šestega odstavka 16. člena ZEKom-1 težimo k skrajševanju časovne komponente pridobivanja služnosti. Glede na navedeno se predlaga, da gre pri odločanju v postopku razlastitve ali ustanovitve služnosti v korist operaterja omrežja vedno za nujni primer v smislu zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice.

K 14. členu

Glede na določbe ZEKom-1 je neodplačna služnost na nepremičninah v lasti države ali samoupravne lokalne skupnosti predvidena le v primeru gradnje javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, ki se financira iz javnih sredstev. V okviru javnega poziva za prispevke za pripravo novele ZEKom-1 so deležniki izrazili težnjo, da se s ciljem zasledovanja javnega interesa izgradnje omrežja in s tem nadaljnjem razvojem trga komunikacijskih storitev omogoči neodplačna služnost na nepremičninah v lasti države ali samoupravne lokalne skupnosti vsem investitorjem v javno komunikacijsko infrastrukturo. Interes države je vsekakor, da se zagotovi čim večja pokritost prebivalstva s širokopasovnim dostopom, k čemur bi pomembno prispevalo tudi znižanje stroškov gradnje. Na drugi strani so tudi samoupravne lokalne skupnosti zavezane k javnemu interesu pospeševanja gradnje. Glede na navedeno se s predlogom spremenjenega šestega odstavka 20. člena ZEKom-1 vzpostavlja pravna podlaga, ki bo ne glede na morebitne določbe druge področne zakonodaje omogočila, da se država in samoupravne lokalne skupnosti v prid razvoja trga komunikacijskih storitev odrečejo prihodku iz naslova višine denarnega nadomestila za plačilo služnosti in le-to služnostnemu upravičencu podelijo neodplačno. Potrebno pa je poudariti, da to ni zaveza navedenih subjektov, temveč zgolj možnost, ki jo predlog zakona dopušča. Upoštevati je namreč potrebno tudi druge morebitne interese teh subjektov ter jih primerno uravnotežiti.

Agencija je v okviru javnega poziva za prispevke za pripravo novele ZEKom-1 izpostavila, da je obveznost operaterjev oziroma služnostnih upravičencev, da morajo predložiti agenciji kopijo služnostne pogodbe, nesorazmerno administrativno in finančno breme brez dodatnega doprinosa tako za agencijo kot za služnostne upravičence. Glede na navedeno je predlagala črtanje obveznosti. Ker pa agencija za učinkovito izvajanje nadzora nad določbo tretjega odstavka 20. člena ZEKom-1, ki določa obvezne sestavine pogodbe o služnosti, potrebuje vsaj informacijo s ključnimi podatki o sklenjeni pogodbi o služnosti, predlog spremenjenega osmega odstavka 20. člena ne zahteva več pošiljanja celotnih pogodb, temveč mora služnostni upravičenec agenciji predložiti le informacijo o sklenjeni pogodbi o služnosti najpozneje v 30 dneh po njeni sklenitvi.

K 15. členu

Po analogiji s pošiljanjem zgolj informacije o sklenjeni pogodbi o služnosti (glej obrazložitev k prejšnjemu

členu) predlog spremenjenega drugega odstavka 22. člena ZEKom-1 tudi ne predvideva več pošiljanja dokončne odločbe pristojnega upravnega organa o ustanovitvi služnosti agenciji, temveč se mora poslati le informacijo o takšni dokončni odločbi.

K 16. členu

V okviru poziva strokovni javnosti za predložitev predlogov za novelo ZEKom-1 je Gospodarsko interesno združenje radiodifuzije izpostavilo problematiko nerazpisa radijskih frekvenc v zadnjem obdobju. Kot odgovor na izraženo pripombo predlog dopolnitve tretjega odstavka 33. člena ZEKom-1 tako jasno določa,

da mora agencija svojo odločitev glede prejete pobude za izvedbo javnega razpisa ustrezno obrazložiti in da ne zadostuje zgolj odgovor, da agencija pobude ne sprejme. Če agencija pobudniku odgovori, da bo izvedla javni razpis, mora le-tega izvesti brez neutemeljene zakasnitve. V primeru, da je razlog za zavrnitev pobude v tem, da frekvenca ni mednarodno usklajena, mora agencija pobudniku v odgovoru predložiti tudi časovnico za izvedbo postopka mednarodne uskladitve frekvenc.

K 17. členu

Glede na to, da je v zadnjem času prihajalo do nesoglasij med agencijo in Svetom za radiodifuzijo Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: SRDF) pri interpretaciji določb ZEKom-1 in Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1, 77/10 – ZSFCJA, 90/10 – odl. US, 87/11 – ZavMS, 47/12, 45/15 – ZZSDT, 22/16 in 39/16; v nadaljevanju: ZMed-1), v delu, ki se nanašajo na javni razpis za dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, se predlaga sprememba tretjega odstavka 38. člena ZEKom-1. Zaradi zamud pri objavi javnega razpisa za analogno radiodifuzijo, ki so posledica navedenih nesoglasij, je bilo potrebno poiskati prehodno rešitev do sistemskih sprememb zakonodaje, ki ureja medije. V skladu s predlagano spremembo zakon ne loči več med pogoji in merili, ki se nanašajo na ocenjevanje programskih vsebin, in drugimi pogoji in merili. ZMed-1, na katerega se sklicuje tretji odstavek 38. člena ZEKom-1 glede pogojev in meril, namreč v 104. členu enovito določa merila in pri tem ne razlikuje med tistimi, ki se nanašajo na programske vsebine, in drugimi. V nadaljevanju se predlaga, da vse pogoje in merila določi agencija, ki na podlagi javnega pooblastila tudi upravlja z radiofrekvenčnim spektrom. Na drugi strani pa je še vedno ohranjena vloga SFRD, ki kot neodvisno strokovno telo, poda predhodno pisno mnenje glede pogojev in meril, kar je tudi njegova vloga glede na ZMed-1. SRDF je namreč podobno kot Svet za elektronske komunikacije RS (v nadaljnjem besedilu: SEK) svetovalno in ne izvršilno telo in zato tudi ni najbolj primerno, da ima oblastne funkcije. SRDF namreč tudi ne nosi morebitnih posledic in odgovornosti, temveč so te v celoti na agenciji, ki po končanem javnem razpisu izda odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc. Glede na to, da ima Ministrstvo za kulturo kot ministrstvo, pristojno za medije, pristojnost vodenja razvojnih nalog na področju medijev, je primerno, da bdi tudi nad pogoji in merili, določenimi v javnem razpisu za dodelitev radijskih frekvenc za analogno radiodifuzijo. Gre namreč za strateške odločitve, v katero smer naj gre razvoj medijev v Sloveniji. Zato se predlaga, da na pogoje in merila, ki jih po predhodnem pisnem mnenju SRDF določi agencija, poda soglasje tudi ministrstvo, pristojno za medije.

K 18. členu

Glede na predlagano spremembo tretjega odstavka 38. člena ZEKom-1 je v izogib morebitnim zapletom pri ocenjevanju ponudb, prispelih na javni razpis za dodelitev radijskih frekvenc za analogno radiodifuzijo, treba prilagoditi tudi tretji odstavek 43. člena ZEKom-1. V skladu s predlagano spremembo razpisna komisija v celoti oceni prispеле ponudbe, saj se odpravlja razlikovanje med programskimi in neprogramskimi merili. Komisija mora nato popolne ponudbe in poročilo o njihovi oceni poslati SRDF, ki jih pregleda in nato agenciji predloži obrazložen predlog izbire.

K 19. členu

Obstoječa določba drugega odstavka 81. člena ZEKom-1 določa SI-CERT kot pristojni organ, katerega agencija obvešča o zadevnih kršitvah. Ker pa je kibernetična varnost na nivoju EU postalo pomembno področje, na katerem se s tem v zvezi predvideva širše ukrepanje tudi na nacionalnem področju, vključno z

možnostjo ustanovitve organa, pristojnega za kibernetično varnost (kot enega od ukrepov za sistemsko ureditev področja kibernetične varnosti, ki jih definira strategija kibernetične varnosti), se določbo spreminja na način, da je primerna za bodoči razvoj na tem področju ne glede na organ, ki bo pristojen za kibernetično varnost. Zaradi predlagane spremembe te določbe pa je okviru predvidene prehodne določbe posledično do ustanovitve tega, na novo predvidenega organa za področje kibernetične varnosti, ohranjena pristojnost SI-CERT-a.

K 20. členu

Dopolnitev prvega odstavka 83. člena ZEKom-1 je potrebna zaradi predvidenega Zakona o kritični infrastrukturi, ki je še v fazi priprave. Navedena dopolnitev vzpostavlja obveznost operaterjev, da prednostno zagotavljajo delovanje omrežij (ter po potrebi predvidijo nadomestne poti) tudi za podporo delovanju kritične infrastrukture, kot je določena s strani Vlade Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) s sklepom. Nadalje je predlagano črtanje zadnjega stavka (ki določa obveznost uskladitve zadevnih ukrepov z nosilci varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja) zaradi odprave administrativnih ovir in nepotrebnega obremenjevanja pristojnih organov, ki so na neustreznost obstoječe dikcije tudi opozarjali. Nadzor nad izpolnjevanjem te določbe ter drugih določb tega poglavja pa je v pristojnosti agencije.

Zamenjava obstoječe dikcije »javno telefonsko omrežje« v drugem odstavku z dikcijo »javno komunikacijsko omrežje« je potrebna iz razloga tehnološkega razvoja, saj danes pretežno vsi operaterji (z izjemo enega) ne zagotavljajo več javnega telefonskega omrežja. Z zamenjavo navedene dikcije je sedaj jasno določeno, da morajo vsi operaterji v svojem omrežju, četudi le-to ni okarakterizirano kot javno telefonsko, ampak kot javno komunikacijsko omrežje, ne glede na tehnologijo, ki jo uporabljajo, zagotavljati funkcijo prednosti. Na potrebo po spremembi navedene zakonske dikcije je opozorilo Ministrstvo za obrambo. Dopolnitev zadnjega stavka drugega odstavka je namenjena zamejitvi omejitve ali prekinitve delovanja preostalih telefonskih priključkov v primeru, ko je navedena omejitev izvedena za omogočanje delovanja omrežnih priključnih točk s prednostjo. Tako je sedaj jasno navedeno, da se lahko delovanje preostalega komunikacijskega prometa skladno z načelom sorazmernosti omeji ali prekine le v takšnem obsegu in toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo.

K 21. členu

V drugem odstavku 88. člena ZEKom-1 se predlaga črtanje besede »lahko« v povezavi z objavo večletnih strategij regulacije s strani agencije. V okviru javnega poziva je namreč Združenje za informatiko in telekomunikacije pri Gospodarski zbornici Slovenije opozorilo na pomanjkanje tovrstne strategije, ki je agencija doslej ni pripravljala, veljavni ZEKom-1 pa je to urejal le opsijsko, torej kot možnost in ne kot obvezo agencije. Glede na navedeno se s ciljem večje regulatorne predvidljivosti predlaga obveznost agencije, da takšno večletno strategijo regulacije pripravi in jo tudi objavi na svojih spletnih straneh. Ob tem je potrebno poudariti, da sprejetje zgoraj navedene strategije seveda ni pogoj za izvajanje regulativnih pristojnosti s strani agencije po ZEKom-1. Priprava strategije torej ni razlog, da bi se odstopalo od rokov, predpisanih za izvedbo analize upoštevni trgov (100. člen ZEKom-1), oziroma za odlašanje pravočasnega ukrepanja s strani agencije na podlagi določb VIII. poglavja ZEKom-1 (Zagotavljanje konkurence).

K 22. členu

V skladu z obrazložitvijo k predlogu novega drugega odstavka 14. člena ZEKom-1 (glej obrazložitev k 10. členu predloga tega zakona) se iz varnostnih razlogov predlaga dopolnitev prvega odstavka 91. člena ZEKom-1 o skupni uporabi, v skladu s katero agencija skupne uporabe ne sme odrediti investitorju v gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči. Glede na to, da za investitorje v gradnjo navedenih omrežij ne velja obveznost vpisa v zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture, ter tako podatki o njihovi infrastrukturi sploh niso na voljo, jim ni mogoče odrediti niti skupne uporabe.

K 23. členu

Predlog tega zakona na tem mestu dodaja nov 91.a člen (skupna uporaba fizične infrastrukture), ki prenaša določbe 9. člena Direktive 2014/61/EU (Dostop do stavbne fizične infrastrukture), razen prvega in šestega odstavka omenjenega člena direktive, ki sta prenesena na drugem mestu.

Prvi odstavek novega 91.a člena tako prenaša drugi odstavek 9. člena Direktive 2014/61/EU, drugi odstavek predlaganega novega člena prenaša prvi pododstavek tretjega odstavka navedenega člena direktive, peti odstavek 91.a člena pa drugi pododstavek tretjega odstavka istega člena te direktive glede reševanja sporov. Tretji odstavek novega 91.a člena je prenaša izjeme oziroma možnost zavrnitve dostopa iz četrtega odstavka 9. člena Direktive 2014/61/EU, peti odstavek pa v povezavi z izjemami oziroma zavrnitvijo dostopa upošteva še četrti odstavek 1. člena navedene direktive. Slednja določba Direktive 2014/61/EU namreč v primeru kolizije z njo določa prednost upoštevanja Direktiv 2002/21/ES, 20019/ES, 2002/20/ES, 2002/22/ES in 2002/77/ES. Ker določba 92. člena ZEKom-1, na katerega se sklicuje peti odstavek novega 91.a člena prenaša tretji odstavek 12. člena Direktive 2002/21/ES, ki se že nanaša na možnost odrejanje skupne uporabe napeljav v stavbah s strani agencije, vendar le med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, je bilo zaradi pravne varnosti, v primerih, ko bi agencija že odločila po postopku iz 92. člena (ob upoštevanju prednosti prenosa tretjega odstavka 12. člena Direktive 2002/21/ES), to potrebno upoštevati z določitvijo dodatne izjeme v četrtem odstavku. Šesti odstavek novega 91.a člena pa prenaša šesti odstavek 9. člena direktive.

K 24. členu

Predlog člena je redakcijske narave in je potreben zaradi notranje uskladitve besedila kot posledice dodanega novega 92.a člena.

K 25. členu

Predlog člena prenaša določbo prvega odstavka 3. člena Direktive 2014/61/EU ter tako iz razloga predvidljivosti in pravne varnosti infrastrukturnemu operaterju ne glede na morebitne omejitve, ki bi jih lahko določila zakonodaja z drugih področij urejanja, omogoča, da zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij ponudi operaterju omrežja dostop do svoje fizične infrastrukture. Vzajemno lahko tudi operater omrežja svojo fizično infrastrukturo ponudi drugemu infrastrukturnemu operaterju za postavitve drugih omrežij (torej omrežij, ki niso elektronska komunikacijska omrežja).

K 26. členu

Predlaga se nadomestitev veljavnega 93. člena zakona, ki določa skupno uporabo druge gospodarske javne infrastrukture, ki je bila v zakon vnesena kot nacionalna določba. Glede na to, da 3. člen Direktive 2014/61/EU od držav članic zahteva, da zagotovijo dostop do obstoječe fizične infrastrukture vseh infrastrukturnih operaterjev, je torej treba skupno uporabo druge gospodarske javne infrastrukture urediti na način, ki bo skladen z zahtevami zakonodajalca EU.

Operater omrežja ima tako pravico dostopa do fizične infrastrukture drugih infrastrukturnih operaterjev (torej tako do infrastrukture drugih operaterjev javnih komunikacijskih omrežij kot do druge vrste gospodarske javne infrastrukture). V primeru prošnje operaterja omrežja mora infrastrukturni operater pripraviti ponudbo za souporabo zmogljivosti pod poštenimi in razumnimi pogoji (tudi glede cene dostopa) in jo predložiti operaterju omrežja. Na določitev pogojev, pod katerimi se odobri dostop, lahko vpliva več dejavnikov, npr. morebitni dodatni stroški vzdrževanja in prilagoditve, morebitni preventivni zaščitni ukrepi, ki jih je treba sprejeti zaradi omejevanja škodljivih vplivov na zaščito, varnost in celovitost omrežja, morebitne posebne določbe o odgovornosti v primeru škode, uporaba morebitnih javnih sredstev, odobrenih za postavitve infrastrukture ipd.

Infrastrukturni operater pa mora ne glede na zgoraj navedeno imeti možnost, da iz objektivnih razlogov zavrne dostop do določene fizične infrastrukture. Tako npr. fizična infrastruktura lahko ne bi bila tehnično primerna zaradi posebnih okoliščin v zvezi z infrastrukturo, do katere je bil zaprosen dostop, npr. zaradi

trenutnega pomanjkanja ustreznega prostora ali zaradi načrtov, da se ta prostor uporabi za druge namene, kar je mogoče zadostno dokazati, npr. z javno dostopnimi naložbenimi načrti. Podobno bi lahko v posebnih okoliščinah souporaba infrastrukture ogrozila varnost ali javno zdravje, celovitost in varnost omrežja, vključno s kritično infrastrukturo, ali bi ogrozila opravljanje storitev, ki se primarno zagotavljajo z uporabo iste infrastrukture. Poleg tega ima lahko dostop do osnovne fizične infrastrukture v primerih, ko infrastrukturalni operater že zagotavlja dostop do omrežne fizične infrastrukture, ki bi ustrezal potrebam prosilcev za dostop, negativen ekonomski učinek na poslovni model infrastrukturnega operaterja in ga odvrča od naložb, hkrati pa se poveča verjetnost neučinkovitega podvajanja elementov omrežja. Ob tem je treba pojasniti, da so nekatere obveznosti glede dostopa do fizične infrastrukture že predpisane na podlagi direktiv regulativnega okvira za področje elektronskih komunikacij, npr. za operaterje s pomembno tržno močjo. Določila tega člena ne posegajo v te obveznosti. V primeru, da infrastrukturalni operater iz razlogov, navedenih v predlogu tretjega odstavka 93. člena, zavrne dostop do svoje fizične infrastrukture, mora svoje razloge navesti v dveh mesecih od prejema popolne prošnje za dostop. Če dogovor ni dosežen v dveh mesecih ali v primeru zavrnitve dostopa, imata stranki možnost predložiti zadevo agenciji v okviru mehanizma reševanja sporov. Agencija mora pri določitvi cene dostopa upoštevati razumne stroške za kritje stroškov, ki mu nastanejo pri zagotavljanju dostopa do fizične infrastrukture. Upoštevati mora tudi učinek zadevnega dostopa na poslovni načrt infrastrukturnega operaterja, ki je bil zaprosen za dostop, vključno z njegovimi naložbami, zlasti z naložbami v fizično infrastrukturo, do katere je bil zaprosen dostop. V primeru dostopa do fizične infrastrukture drugega operaterja omrežja lahko izvedene naložbe v to infrastrukturo neposredno prispevajo k uresničevanju ciljev Digitalne agende, na konkurenco na koncu prodajne verige pa lahko vpliva neupravičeno okoriščenje. Zato je treba pri določitvi dostopa upoštevati ekonomsko upravičenost teh naložb, in sicer na podlagi njihovih profilov tveganja, dinamike donosov naložbe, kakršnega koli vpliva na konkurenco v naslednjih stopnjah prodajne verige in s tem na cene in dostopnost naložbe, amortizacije sredstev omrežja v času, ko je oddana prošnja za dostop, katerega koli posla, ki je bil podlaga naložbi, zlasti v fizično infrastrukturo, ki se uporablja za izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, in katere koli možnosti za skupno postavitve, ki je bila predhodno ponujena prosilcu za dostop.

Skladno z določbo četrtega odstavka 1. člena Direktive 2014/61/EU se v primeru nasprotij med določbami te direktive in določbami Direktive 2002/21/ES, Direktive 2002/19/ES, Direktive 2002/20/ES, Direktive 2002/22/ES ali Direktive 2002/77/ES, upoštevajo ustrezne določbe navedenih direktiv. Kot izhaja tudi iz Uvodne izjave 12 k Direktivi 2014/61/EU, morajo namreč bolj specifični regulativni ukrepi glede na načelo *lex specialis* prevladati nad minimalnimi pravicami in obveznostmi iz te direktive. Glede na navedeno ta direktiva ne sme posegati v regulativni okvir za področje elektronskih komunikacij, vključno z nacionalnimi ukrepi, sprejetimi v skladu z navedenim regulativnim okvirom, kot na primer specifičnimi simetričnimi ali asimetričnimi regulativnimi ukrepi. 90. člen veljavnega ZEKom-1 tako skladno z določbami 3, 4 in 5 Direktive 2002/19/ES ureja medomrežno povezovanje in operaterski dostop, določba 91. člena ZEKom-1 pa prenaša 12. člen Direktive 2002/21/ES, ki državam članicam nalaga, kako naj uredijo področje skupne uporabe. Glede na zgoraj navedeno predlog novega 93. člena ne sme poseči v dosedanjo ureditev medomrežnega povezovanja in operaterskega dostopa oziroma skupne uporabe. Morebitni spor tako agencija v takšnih primerih rešuje upoštevaje določbe 90. in 91. člena ZEKom-1 in se ne uporablja 93. člen.

K 27. členu

Direktiva 2014/61/EU v 3. členu ureja dostop do obstoječe fizične infrastrukture, ki skladno z opredelitvijo iz 2. točke 2. člena Direktive 2014/61/EU pomeni katerikoli element omrežja, ki je namenjen namestitvi drugih elementov omrežja, ne da bi sam postal aktiven element omrežja, na primer cevi, drogovi, kanali, revizijski jaški, vstopni jaški, omarice, stavbe ali vhodi v stavbe, antene, stolpi in drogovi, pri čemer kabli, vključno z neuporabljenimi optičnimi vlakni, ter elementi omrežij, ki se uporabljajo za oskrbo z vodo, namenjeno za prehrano ljudi, niso fizična infrastruktura v smislu te direktive. Doslej veljavni 93. člen ZEKom-1 je urejal skupno uporabo prostih zmogljivosti druge gospodarske javne infrastrukture, pri čemer je med proste zmogljivosti štel zlasti prazne ali delno izkoriščene cevi, neuporabljen optična vlakna ter zmogljivost nosilnih stebrov za obešanje dodatnih kablov ali anten za gradnjo omrežij elektronskih komunikacij. Glede na to, da predlog nove vsebine 93. člena v skladu z Direktivo 2014/61/EU ureja le dostop do fizične infrastrukture, ne pa tudi do neuporabljenih optičnih vlaken, predlog 93.a člena določa, da se na način in postopku iz 93. člena

ZEKom-1 lahko zaprosi tudi za dostop do neuporabljenih optičnih vlaken investitorja ali upravljavca druge vrste gospodarske javne infrastrukture.

K 28. členu

Predlog člena je redakcijske narave in je potreben zaradi notranje uskladitve besedila zaradi novega 93.a člena.

K 29. členu

Z Direktivo 2009/136/ES se je spremenil 4. člen Direktive 2002/22/ES, in sicer med drugim s ciljem, da bi imele države članice možnost, da ločijo obveznosti univerzalne storitve glede zagotavljanja priključitve na javno komunikacijsko omrežje na fiksni lokaciji od zagotavljanja javno dostopnih telefonskih storitev. Glede na spremembe navedenega člena je bila v ZEKom-1 v nabor storitev, ki sodijo v univerzalno storitev, pod točko 1 vključena priključitev na javno komunikacijsko omrežje, pod točko 2 pa zagotavljanje dostopa do javno dostopnih telefonskih storitev. Ker je pod točko 1 še iz prejšnje ureditve ostal tudi dostop do javno dostopnih telefonskih storitev, predlagamo da se iz razloga jasnosti ta navedba črta.

K 30. členu

Predlog spremembe četrtega in petega odstavka 118. člena ZEKom-1 je predvsem posledica pripomb oziroma predlogov agencije v zvezi z možnostjo imenovanja različnih izvajalcev univerzalne storitve za pokrivanje različnih delov ozemlja Republike Slovenije. Pri tem agencija pojasnjuje, da je sedaj veljavni peti odstavek omejen zgolj na javne dostopne telefonske storitve, pri čemer pa je v primeru funkcionalnega dostopa in glede na storitve, ki jih uporabniki v večjem delu naročajo pri operaterjih lahko relevantna predvsem storitev (funkcionalnega) dostopa do interneta in posledično trg dostopa do infrastrukture (javnega komunikacijskega omrežja). S predlogom se stremi k ekonomsko bolj učinkoviti določitvi izvajalca univerzalne storitve v povezavi s 125. in 126. členom ZEKom-1 (financiranje univerzalne storitve in kompenzacijski sklad), ki smo jih upoštevali na način kot je razvidno v določbi, ki smo jo hkrati tudi izboljšali z vidika prenosa 3. člena Direktive o univerzalni storitvi.

K 31. členu

V skladu z drugim odstavkom 124. člena veljavnega ZEKom-1 agencija lahko kot prenosno hitrost, ki sodi v okvir univerzalne storitve, določi tudi prenosno hitrost, ki omogoča širokopasovni dostop, če širokopasovni dostop že uporablja vsaj polovica gospodinjstev v Republiki Sloveniji. Glede na to, da je ta kriterij že izpolnjen, je potrebno določbo 124. člena spremeniti na način, da mora agencija v vsakem primeru določiti prenosno hitrost, ki omogoča širokopasovni dostop. Glede na navedeno mora izdelati analizo vpliva in jo predložiti v javno obravnavo skupaj z osnutkom splošnega akta, s katerim določi prenosno hitrost, ki jo uporablja 80 odstotkov gospodinjstev z obstoječim širokopasovnim dostopom. Predlog tako upošteva dejansko stanje in zavezuje agencijo, da nemudoma prične s potrebnimi aktivnostmi za vključitev širokopasovnega dostopa v univerzalno storitev.

K 32. členu

Določba o črtanju besedne zveze »v preteklem letu« v devetem odstavku 131. člena ZEKom-1 je bila v predlog zakona vnesena na predlog agencije, in sicer zaradi poenotenja zakonske določbe z dejanskim stanjem v praksi. Določba devetega odstavka 131. člena ZEKom-1 se namreč posredno nanaša na 74. člen ZEKom-1 (plačila za uporabo elementov oštevilčenja), v katerem je določeno, da so imetniki odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja, vendar pa, kot je določeno v šestem odstavku tega člena, operaterju ni treba plačati agenciji za uporabo števil, ki so bile prenesene k drugemu operaterju. Agencija v zvezi s tem upošteva podatke, ki jih v skladu z devetim odstavkom 131. člena tega zakona sporoči operater oziroma z njegovim pooblastilom upravljavec centralne zbirke podatkov prenesenih števil. Ker agencija za namen zaračunavanja letnih plačil potrebuje le kumulativno stanje o prenesenih številkah (to je od uvedbe

prenosljivosti leta 2006 do 31. 12. preteklega leta) je smiselno črtati tisti del določbe, ki zahteva le podatke o v preteklem letu prenesenih številkah. Po navedbah agencije dejanska poročila, ki jih vsako leto agencija pridobi od upravljavca centralne zbirke podatkov iz navedenih razlogov že vsebujejo kumulativno število prenesenih števil na dan 31. decembra.

K 33. členu

Direktiva o univerzalni storitvi v Prilogi II določa informacije, ki morajo biti objavljene v skladu s členom 21 te direktive. Odločitev nacionalnega regulativnega organa je, ali te informacije objavi sam ali pa objavo informacij naloži operaterjem. Ureditev, kot je veljala pred ZEKom-1 je predvidevala sprejem splošnega akta agencije, s katerim je določila, katere informacije objavijo operaterji in katere objavi sama. Ker ZEKom-1 takšnega akta ne predvideva več, hkrati pa je razveljavil dotedanji Splošni akt o preglednosti in objavi informacij (Uradni list RS, št. 96/04, 59/08, 55/10 in 7/12), se iz razloga jasnosti in pravne varnosti predlaga nov tretji odstavek 132. člena ZEKom-1, s katerim se prenaša Priloga II Direktive o univerzalni storitvi. S tem se hkrati upošteva predlog SEK za podrobnejšo razčlenitev informacij, ki se objavljajo.

K 34. členu

Nova določba 132.a člena je bila v predlog zakona vključena na pobudo agencije. Po zgledu Uredbe (EU) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji se končnim uporabnikom tudi v okviru domače porabe omogoča, da so seznanjeni s porabo oziroma da si lahko določijo finančno oziroma količinsko mejo, prek katere ne morejo iti brez dodatnega postopanja. Agencija je sicer s ciljem vzpostavitve najboljše prakse za preprečevanje izredno visokih zneskov na računih končnih uporabnikov leta 2013 že izdala Priporočilo o preprečevanju izredno visokih zneskov na računih končnih uporabnikov, ki pa je nezavezujoče narave.

Hkrati z določitvijo možnosti za spremljanje in nadzor porabe se skuša dvigniti tudi ozaveščenost končnih uporabnikov, da bi lažje razumeli finančne posledice uporabe govornih in podatkovnih storitev in da bi se jim omogočilo spremljanje in nadzor porabe, vse s ciljem preprečevanja visokih zneskov na računih končnih uporabnikov.

Natančne ukrepe, med drugim določitev količinskih oziroma finančnih mej, kot so opredeljeni ter podrobno razdelani tudi v Priporočilu, ni najprimerneje urejati v zakonu, zato se v četrtem odstavku predlaga pravna podlaga za sprejem splošnega akta, s katerim se bo podrobneje uredil način izvajanja tega člena.

K 35. členu

Predlagana dopolnitev 134. člena ZEKom-1 želi poleg govornih klicev zaobjeti še vse druge vrste klicev v sili ali podatkov, ki jih je ob klicih v sili potrebno prenesti organu, ki jih obravnava.

Predlog novega petega odstavka nalaga operaterjem obveznost prenosa klicev v sili iz vozil (eCall) organom, ki jih obravnavajo. Sistem e-klic je elektronski avtomobilski varnostni sistem za samodejni klic v sili na številko 112 ob prometni nesreči. Gre za sistem za reševanje življenj s pomočjo komunikacijske tehnologije v vozilu, ki ga bodo morali imeti vgrajenega vsi novi avtomobili na trgih EU od oktobra 2016 naprej. Zasnovan je tako, da se v prometni nesreči, v kateri je ponesrečeni voznik tako prizadet, da sam ne more poklicati na pomoč, samodejno sproži e-klic in pošlje informacije na številko 112. Sporoči točen kraj nesreče, vrsto udeleženega vozila, tip goriva in nekaj drugih podatkov. Sistem je mogoče sprožiti tudi ročno, s pritiskom na poseben gumb. Ob klicu je mogoč tudi pogovor med udeležencem nesreče in operaterjem v centru za obveščanje. Uvedba tega sistema naj bi skrajšala odzivni čas reševalnih služb, zmanjšala število žrtev in posredno gmotno škodo ter verjetnost posrednih nesreč. Operaterjem je potrebno zagotoviti prehodno obdobje, v katerem bodo svojo opremo ustrezno nadgradili, tako da bo omogočala zaznavo e-klica (t.i. zastavica) in njegovo posredovanje organu, ki klic obravnava (prehodna določba).

S predlogom novega šestega odstavka se želi omogočiti storitve javnega obveščanja in alarmiranja ljudi s pomočjo povratnega 112 klica v primeru večjih naravnih in drugih nesreč prek tehnologij, kot je »broadcasting SMS«.

Dopolnitev sedmega odstavka stremi k izboljšanju ozaveščenosti ljudi o snemanju klicev na številki 112. Predlog novega osmega odstavka predstavlja izjemo od pogoja iz devetega odstavka 147. člena ZEKom-1, v skladu s katerim je snemanje vsebine komunikacij in pridobivanje povezanih podatkov dovoljeno v okviru organizacij in državnih organov, ki so pristojni za izvajanje obveščevalnih in varnostnih nalog, nalog policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči pod pogojem, da so kličoči uporabniki predhodno obveščeni o snemanju, njegovem namenu in trajanju hranjenja posnetka (npr. avtomatski odzivniki). Pri vseh klicih v sili je namreč pomemben čim prejšnji odziv operaterja na klic. Pri številki 112 je odzivni čas za 90% vseh klicev manjši od osmih sekund. Dodajanje samodejnih obvestil o snemanju klicev bi odzivni čas občutno podaljšalo, kar bi v primeru večjih naravnih ali drugih nesreč, ko v regijskih centrih za obveščanje sprejmejo tudi prek 250 klicev na uro, pomenilo podaljšanje časov reševanj.

K 36. členu

Predlog novega četrtega odstavka 141. člena ZEKom-1 predstavlja pravno podlago za sprejem splošnega akta agencije, s katerim bo ta lahko določila parametre omejitev ali prekinitev storitev zaradi okvar ali napak, zaradi katerih mora operater obveščati uporabnike in agencijo. Določba je bila vključena v predlog zakona na pobudo agencije, saj je v preteklosti že prihajalo do težav v praksi. V veljavni zakonodaji namreč ni opredeljena velikost dogodka, o kateri morajo operaterji poročati, zato ta velja tudi v primeru, da zgolj en uporabnik nima dostopa do storitev iz razlogov, ki jih obravnava ta člen.

K 37. členu

Pobudo za spremembo petega odstavka 147. člena ZEKom-1 je dalo Ministrstvo za pravosodje, ki je menilo, da je v besedilu zakonske določbe treba zamenjati navedbo "tretje osebe" z bolj določno formulacijo, saj je to pomembno tako z vidika pravne varnosti kot z vidika same informacijske varnosti. Tako je z dopolnitvijo sedaj podana bolj točna formulacija tretje osebe.

Zaradi s strani Ustavnega sodišča razveljavljenega XIII. Poglavlja o hrambi podatkov ZEKom-1 (odločba št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014) se v petem odstavku črta sklicevanje na člene iz tega razveljavljenega poglavja.

Dodan je nov deseti odstavek, ki predvideva prenos pristojnosti nadzora nad tem členom iz agencije na Informacijskega pooblaščenca (IP), ki je tudi že izdelal Smernice o snemanju telefonskih klicev. IP se je s predvidenim prenosom pristojnosti v tem delu tudi strinjal.

K 38. členu

Dopolnitev prvega odstavka 148. člena ZEKom-1 z novo točko, ki vpeljuje dodaten nabor podatkov, ki jih o svojih naročnikih izvajalci storitev lahko zbirajo je dodana na pobudo SOEK, ki potrebo po zbiranju vrste in številke osebne dokumenta utemeljujejo z vidika izboljšanja poslovne varnosti in zmanjšanja izpostavljenosti finančnim tveganjem zaradi nezmožnosti izterjave neplačanih obveznosti. Vendar pa mora biti za zbiranje navedenih podatkov izpolnjen še dodaten kriterij; in sicer je zbiranje teh podatkov dovoljeno le v primeru, kadar gre za prodajo blaga večje vrednosti na vezavo ali omogočanje brezgotovinskega plačevanja z mobilnim telefonom. Naveden dodaten kriterij je dodan na podlagi mnenja IP-ja, ki se z zbiranjem dodatnih podatkov strinja, vendar le ob izpolnitvi tega dodatnega pogoja.

Zaradi s strani Ustavnega sodišča razveljavljenega XIII. Poglavlja o hrambi podatkov ZEKom-1 (odločba št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014) se v tretjem odstavku črta sklicevanje na člene iz tega razveljavljenega poglavja.

K 39. členu

Dodan je nov peti odstavek 150. člena ZEKom-1, ki določa, da morajo pravne ali fizične osebe, ki opravljajo klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen, upoštevati prepoved uporabe naročnikovih osebnih podatkov označene v zadnjem izdanem elektronskem imeniku, če se te označbe razlikujejo od označb v

tiskanem imeniku istega izdajatelja. Navedena dopolnitev je dodana na predlog agencije in jo podpira tudi IP. Prihaja namreč do problemov, da se osebe, ki opravljajo klice raziskovalnega ali komercialnega namena, ravna po podatkih iz tiskanega imenika, ki pa zaradi svoje narave ni ažuren in torej ne odraža trenutne volje posameznika za prejemanje klicev, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen. Zato se s tem odstavkom zavezuje klicatelje (anketarje, raziskovalce), da uporabljajo ažurne podatke, ki so po naravi obeh različic imenikov podatki iz elektronskega imenika.

K 40. členu

Zaradi s strani Ustavnega sodišča razveljavljenega XIII. Poglavlja o hrambi podatkov ZEKom-1 (odločba št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014) se v prvem odstavku 151. člena ZEKom-1 črta sklicevanje na člene iz tega razveljavljenega poglavja.

K 41. členu

Sprememba v petem odstavku je potrebna zaradi sklicevanja na napačni (tretji) odstavek 134. člena ZEKom-1.

Zaradi s strani Ustavnega sodišča razveljavljenega XIII. Poglavlja o hrambi podatkov ZEKom-1 (odločba št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014) se v šestem odstavku 152. člena ZEKom-1 črta sklicevanje na člene iz tega razveljavljenega poglavja.

K 42. členu

Sprememba četrtega odstavka 153. člena ZEKom-1 je potrebna zaradi razveljavitve XIII. Poglavlja o hrambi podatkov ZEKom-1 (odločba št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014). Ker sta sedaj razveljavljena 165. in 166. člen ZEKom-1 (iz razveljavljenega poglavja o hrambi podatkov) določala način zavarovanja hranjenih podatkov in posredovanje hranjenih podatkov pristojnim organom je bilo potrebno povzeti njune relevantne določbe v novem 153.a členu ter nanje napotiti v tem odstavku. S tem se tako omogoči, da policija vso dokumentacijo in ugotovitve, ki so podlaga za podajo zahteve, in samo zahtevo iz prvega odstavka tega člena hrani na način in pod pogoji iz prvega odstavka 153.a člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 153.a člena tega zakona.

Iz enakega razloga kot sprememba četrtega odstavka je potrebna sprememba petega odstavka s tem, da peti odstavek obvezuje operaterje, da podatke, poslani na podlagi zahteve iz prvega odstavka tega člena, hrani na način in pod pogoji iz prvega odstavka 153. a člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 153.a člena tega zakona.

Tako je omogočeno, da se navedeni občutljivi podatki ter dokumentacija hranijo, za izvedene ukrepe pa zagotavlja sledljivost na dosedaj že uveljavljen in sprejemljiv način.

K 43. členu

Vpeljava novega 153.a člena je potrebna zaradi razveljavitve XIII. Poglavlja o hrambi podatkov ZEKom-1 (odločba št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014). Ker sta sedaj razveljavljena 165. in 166. člen ZEKom-1 določala način zavarovanja hranjenih podatkov in posredovanje hranjenih podatkov pristojnim organom je bilo potrebno za potrebe izvajanja četrtega in petega odstavka 153. člena ZEKom-1 povzeti njune relevantne določbe v novem 153.a členu ter nanje napotiti v četrtem in petem odstavku 153. člena ZEKom-1. Tako je omogočeno, da se navedeni občutljivi podatki ter dokumentacija hranijo, za izvedene ukrepe pa zagotavlja sledljivost na dosedaj že uveljavljen in sprejemljiv način.

K 44. členu

Sprememba tretjega odstavka 158. člena ZEKom-1 je potrebna z vidika skladnosti določbe z ureditvijo iz 150. člena ZEKom-1, kjer je predviden »opt out« sistem za komercialne/raziskovalne klice (možnost vpisa prepovedi v imeniku), v tem členu pa »opt in«. Zato je potrebno za govorne klice napotiti na relevantne

določbe 150. člena ZEKom-1, ki morajo prevladati nad tem odstavkom (po pridobljenem mnenju IP-ja), saj so bile kreirane ravno z namenom, da se klicani lahko po lastni volji odloči ali želi take klice prejemati ali ne. Klicatelj, katerega klici imajo raziskovalne ali komercialne namene, pa mora njegovo voljo spoštovati.

K 45. členu

Sprememba šestega odstavka 160. člena ZEKom-1 je bila sugerirana (brez morebitne oznake zaupnosti) s strani Slovenske obveščevalno varnostne agencije (SOVA). Vsi operaterji so se namreč pri prestrezanju komunikacij v mednarodnih elektronskih komunikacijskih omrežjih v skladu z zakonom, ki ureja SOVA, odločili za v tem odstavku predvideno opcijo zagotavljanja ustreznih prenosnih poti do izročilnih vmesnikov v nadzornem centru pristojnega organa (in ne za opcijo zagotovitve ustrezne opreme in izročilnih vmesnikov,

ki omogočajo zakonito prestrezanje mednarodnih komunikacij). Za prilagajanje temu sistemu pa je SOVA že vložila znatna finančna sredstva, zato bi bilo finančno in funkcionalno nesmotrno, da opsijsko obstaja možnost zagotavljanja vmesnikov s strani operaterjev.

K 46. členu

Zaradi novega desetega odstavka 147. člena ZEKom-1, ki predvideva prenos pristojnosti nadzora nad 147. členom ZEKom-1 iz agencije na IP-ja, je potrebna sprememba 161. člena ZEKom-1.

K 47. členu

Trenutna ureditev, ki določa, da je eden od članov sveta agencije imenovan izmed članovSEK, ki je svetovalno telo agencije in ga imenuje Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: DZ), se s predlogom spremembe 174. člena ZEKom-1 odpravlja. Obstoječa ureditev po ponovni oceni ni najbolj primerna, ker lahko prihaja do prepletanja zakonodajne in izvršilne veje oblasti. Prav tako ni smiselno, da ga imenuje SEK, saj kot član sveta agencije deluje v osebni imenu. S predlagano spremembo se odpravlja tudi neupravičena neenakost obravnave in vloge SEKglede na SRDF (tudi ta je svetovalno telo agencije imenovano s strani DZ, ki pa v svetu agencije nima svojega predstavnika). Poleg tega menimo, da bo omenjena sprememba prispevala k boljšemu delovanju in sodelovanju tako sveta agencije kot SEKz direktorjem agencije, saj menimo, da morda tudi prepletanje vlog lahko negativno vpliva na kvaliteto sodelovanja.

K 48. členu

Glede na to, da predlog tega zakona dodaja nov 175.a člen, ki določa obveznost kandidata za člana sveta agencije, da poda izjavo, s katero razkrije svoje interese, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije, se dodaja tudi nova alineja v drugem odstavku 175. člena ZEKom-1, ki določa pogoje za člane sveta agencije. Glej tudi obrazložitev k 49. členu.

K 49. členu

Predlog novega 175.a člena določa obveznost kandidata za člana sveta agencije, da poda izjavo, s katero razkrije svoje interese, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije. Namen določbe je povečanje transparentnosti in odprava dvomov o povezavah oziroma interesih članov sveta agencije. Član sveta agencije mora biti zaupanja vredna oseba, zato je predvidena dolžnost razkritja njegovih interesov, ki bi lahko predstavljali konflikt interesov na področje delovanja agencije. Podobno ureditev imajo npr. tudi v Veliki Britaniji.

Člani sveta agencije morajo iz razloga transparentnosti takšno izjavo po imenovanju tudi objaviti na spletnih straneh agencije. Enako velja ob morebitnih spremembah interesov.

K 50. členu

Predlog spremembe 176. člena ZEKom-1 predvideva, da v prihodnje javnim uslužbencem v državnih organih ne bi bilo več onemogočeno opravljati funkcije člana sveta agencije. Glede na to, da z lastništvom Telekoma Slovenije, d.d. povsem ločeno upravlja Slovenski državni holding, d.d. (in ne ministrstvo oziroma vlada), ocenjujemo, da ni več razloga za takšno prepoved.

K 51. členu

V preteklosti je prihajalo do različnih interpretacij med direktorjem agencije in svetom agencije glede obsega pristojnosti obeh, kot tudi želja oziroma predlogov obeh, da se pristojnosti sveta agencije povečajo ali omejijo. Ob upoštevanju stanja v praksi se predlaga sprememba nabora pristojnosti sveta agencije v prvem odstavku 177. člena ZEKom-1 tako, da svet agencije, ki že daje mnenje k programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu, dodatno spremlja še uresničevanje programa dela in finančnega načrta. Po drugi strani svet agencije ne bo imel več pristojnosti predloga imenovanja direktorja agencije, saj menimo, da je primernejša le pristojnost in odgovornost vlade, vključevanje dodatnih deležnikov pa lahko postopek imenovanja po nepotrebnem upočasni. Z novim petim odstavkom se z vidika jasnosti tudi izrecno postavlja omejitve svetu agencije pri izvajanju njegovih pristojnosti zaradi zagotavljanja neodvisnosti agencije.

K 52. členu

Glede na določbo drugega odstavka 178. člena veljavnega ZEKom-1 člane sveta agencije predčasno razreši z upravno odločbo vlada na obrazložen predlog sveta agencije. Po veljavni ureditvi vlada tako nima pristojnosti, da člana sveta agencije sama razreši, če ugotovi, da je izpolnjen kakšen izmed pogojev za njegovo razrešitev. Navedeno ni smiselno, saj ga vlada, ki ga imenuje, ne more razrešiti, pač pa mora čakati predlog sveta agencije. Pri tem je oteževalna okoliščina, da svet deluje na sejah, ki se sestaja štirikrat letno, kar utegne postopek razrešitve podaljšati. Glede na navedeno se predlaga sprememba, v skladu s katero lahko vlada člana sveta agencije razreši tudi na lastno pobudo.

K 53. členu

Kot izhaja že iz obrazložitve k 51. členu predloga tega zakona, ni več predvidena vloga sveta agencije pri postopku imenovanja direktorja agencije. Glede na navedeno je treba ustrezno prilagoditi tudi prvi odstavek 181. člena ZEKom-1. Direktorja tako imenuje vlada na predlog ministra, pristojnega za elektronske komunikacije. V tretjem odstavku se iz razloga jasnosti dodaja navedba, da se javni natečaj prične na predlog ministra.

K 54. členu

Predlog člena v okviru pogojev za imenovanje direktorja v 182. členu ZEKom-1 upošteva nova 183.a in 183.b člen, ki določata prepovedano poslovno sodelovanje in obveznost predložitve izjave o interesih, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije.

K 55. členu

S predlogom člena se dodajata nov 183.a in 183.b člen.

Zaradi preprečevanja potencialnih konfliktov interesov se nezdržljivost funkcije direktorja in njegovih namestnikov z njihovim siceršnjim delovanjem z določbo 183.a člena širi. Tako je prepovedano tudi poslovno sodelovanje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, kot tudi članstvo v upravnih in nadzornih organih pravne osebe, ki poslovno sodeluje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ter imetništvo lastniških deležev v takšnih pravnih osebah. Izjema je uporaba javno dostopnih storitev, ki jih zagotavljajo fizične ali pravne osebe, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija. Tako je lahko

npr. direktor naročnik telekomunikacijskih storitev, ki jih sicer izvaja deležnik na trgu, ki ga je pristojna urejati agencija.

Enako kot velja za člane sveta agencije mora tudi kandidat za direktorja predložiti izjavo o njegovih interesih, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije. Glej še obrazložitev k 49. členu.

K 56. členu

Z dopolnitvijo 5. točke prvega odstavka 184. člena ZEKom-1 se pristojnost direktorja v delu, ki se nanaša na varovanje zaupnih podatkov, s katerimi razpolaga agencija, na predlog agencije zapiše jasneje in skladneje z drugo področno zakonodajo. Namesto za varovanje »poslovnih skrivnosti«, bo po novem direktor pristojen za varovanje zaupnosti podatkov agencije skladno s področnimi zakoni, vključno s poslovnimi skrivnostmi drugih pravnih oseb, do katerih ima dostop pri izvajanju svojih nalog.

Z novim drugim odstavkom je pregledneje in jasneje določena možnost, ki jo je sicer direktor imel že doslej, in sicer, da izmed zaposlenih na agenciji imenuje do dva namestnika, ki v odsotnosti direktorja na podlagi njegovega pooblastila vodita, predstavljata in zastopata agencijo.

K 57. členu

Zaradi zavlačevanja postopkov in težav, ki so se v prejšnjih letih pojavljale pri pravočasnem potrjevanju programa dela in finančnega načrta se predlaga nov 189.a člen, ki podrobno ureja postopek sprejemanja programa dela in finančnega načrta agencije. Nepravočasno potrjevanje teh aktov namreč pomeni tudi nepravočasni sprejem tarif za plačila, ki jih podrobneje določa in zaračunava agencija, in ki morajo biti sprejete do konca koledarskega leta, da se v prihodnjem letu omogoči zaračunavanje v skladu z novimi tarifami.

K 58. členu

S predlagano spremembo drugega odstavka 190. člena ZEKom-1 svet agencije na program dela in finančni načrt daje le nezavezujoče mnenje. Izdaja pozitivnega mnenja sveta agencije torej ni več pogoj za obravnavo in izdajo soglasja s strani vlade. Navedeno onemogoča neupravičeno zavlačevanje sprejemanja teh dokumentov in se s tem torej odpravlja pomanjkljivost, ki se je pokazala v praksi. Hkrati pa se s predlagano spremembo usklajuje zakonodaja z novim 189.a členom, v katerem je celovito urejen postopek sprejemanja programa dela in finančnega načrta agencije.

K 59. členu

Predlog spremembe šestega odstavka 201. člena ZEKom-1 upošteva pripombo, ki jo je podala agencija v okviru poziva strokovni javnosti za predložitev predlogov za novelo ZEKom-1. S predlogom se eksplicitno poudarja, da lahko agencija pošilja podatke in informacije, ki jih pridobi od fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve, tudi drugim pristojnim organom na njihovo utemeljeno zahtevo.

K 60. členu

Sprememba 203. člena ZEKom-1 je potrebna iz razloga, ker je bila na nivoju EU sprejeta Uredba (EU) št. 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL L št. 310 z dne 26. 11. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2120/EU), ki določa tudi podrobnejša enotna EU-pravila o dostopu do spleta oziroma načinu zagotavljanja odprtosti in nevtralnosti interneta. Za izvajanje navedene uredbe pa je bila v aprilu posledično sprejeta Uredba o izvajanju Uredbe (EU) o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do

odprtega interneta (Uradni list RS, št. 29/16). Obstoječe določbe 203. člena ZEKom-1 je zaradi neposredne uporabljivosti Uredbe 2015/2120/EU od njene uveljavitve naprej treba razlagati skladno z njo. Kljub temu je obstoječe besedilo 203. člena ZEKom-1 treba izboljšati z vidika jasnosti in pravne varnosti ob upoštevanju vsebine Uredbe 2015/2120/EU. S tem namenom predlagamo spremembe tretjega in petega odstavka 203. člena ZEKom-1.

Tretji odstavek, ki dovoljuje izjeme od zagotavljanja nevtralnosti interneta, se spreminja tako, da se izjeme, ki bi vsebinsko pomenile nepotrebno podvajanje besedila Uredbe 2015/2120/EU, nadomestijo z dodatnimi izjemami skladno z možnostmi, ki jih Uredba 2015/2120/EU dopušča. Pri tem je v napovednem stavku zaradi večje jasnosti in boljše usklajenosti s tretjim odstavkom 3. člena Uredbe 2015/2120/EU izrecno še dodana dikcija splošne prepovedi neenake obravnave aplikacij in storitev.

Ker veljavno besedilo prve in druge točke tretjega odstavka 203. člena ZEKom-1 kot izjeme od nevtralnosti interneta dovoljuje ukrepe, kot so vsebinsko dovoljeni v točki b) in c) tretjega odstavka 3. člena Uredbe 2015/2120/EU, je z vidika nepotrebne podvajanja in pravne jasnosti treba navedeno zakonsko besedilo črtati.

Ker pa točka a) tretjega odstavka 3. člena Uredbe 2015/2120/EU dopušča kot izjemo od nevtralnosti interneta tudi nacionalne ukrepe, ki so skladni z zakonodajnimi akti Unije ali nacionalno zakonodajo, skladno s pravom Unije, ki velja za ponudnika storitev dostopa do interneta, ali z ukrepi, skladnimi s pravom Unije, s katerimi se izvajajo takšni zakonodajni akti Unije oziroma nacionalna zakonodaja, vključno s sodnimi odločbami ali odločbami javnih organov, ki so jim podeljena ustrezna pooblastila, sta sedaj preko novega besedila 1. in 2. točke tretjega odstavka dopuščeni oziroma na novo vpeljani še dve izjemi (poleg obstoječih dveh v 3. in 4. točki, ki že urejata glede na točko a) tretjega odstavka 3. člena Uredbe 2015/2120/EU dovoljeni izjemi).

In sicer predlagana nova 1. točka dopušča ukrepe v primeru spletnih domen, ki so zaradi posnetkov spolne zlorabe otrok na internetu, na Interpolovem seznamu »IWOL«. Na potrebnost vpeljave ukrepa, ki bi kar se da najbolj učinkovito in ažurno preprečil dostop do omenjenih posnetkov spolnih zlorab otrok na internetu, smo bili v preteklosti opozorjeni s strani Generalne policijske uprave (GPU). Model ugledne institucije Interpola »access blocking« se je tako GPU, tožilstvu kot tudi predstavnikom operaterjev v tem primeru zdel primeren in ustrezen. Ker brez izrecne pravne podlage blokiranje vsebin na internetu ni dovoljeno, je z vidika zaščite pravic otrok (konkretizirano z onemogočanjem dostopa do spletnih strani, ki bi vsebovale posnetke spolne zlorabe otrok) potrebno za ta namen določiti posebno pravno podlago, ki je sedaj vzpostavljena preko 1. točke. Ni namreč pričakovati, da bi posebna odločba sodišča, izdana zgolj v posamičnem primeru, dosegla širši namen zaščite pravic otrok, ki se zasleduje, medtem ko se po drugi strani navedeni seznam Interpola sproti preverja in obnavlja.

Na novo predlagana 2. točka pa dopušča izjeme zaradi nujnih ukrepov v primeru izjemnih stanj v skladu s 83. členom ZEKom-1; predvsem gre obveznost zagotavljanja prednostnega delovanja omrežij v izjemnih stanjih, kar je skladno z ZEKom-1 dopusten in v primeru izjemnih stanj tudi obvezen odklon od nevtralnosti interneta.

Obstoječa dikcija petega odstavka 203. člena glede na vsebino neposredno uporabljive Uredbe 2015/2120/EU ni več potrebna, četudi jo je od uveljavitve Uredbe 2015/2120/EU in Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta (to je od dne 30. 4. 2016) treba razlagati skladno z njima. Z vidika jasnosti in pravne varnosti podvajanje vsebine urejanja iz Uredbe 2015/2120/EU tudi ni primerno, zato se predlaga črtanje navedene določbe. Pri tem je potrebno pojasniti, da Uredba 2015/2120/EU v drugem odstavku 3. člena določa, da sporazumi med ponudniki storitev dostopa do interneta in končnimi uporabniki o poslovnih in tehničnih pogojih ter značilnostih storitev dostopa do interneta, kot so cena, količina podatkov ali podatkovna hitrost, ter kakršnih koli poslovnih praksah ponudnikov storitev dostopa do interneta ne omejujejo uveljavljana pravic končnih uporabnikov iz prvega odstavka (istega člena navedene uredbe). Ob tem določba prvega odstavka 5. člena Uredbe 2015/2120/EU (nadzor in izvršilni ukrepi) daje izrecno pristojnost nacionalnim regulativnim organom (NRA), kar je pri nas

agencija, da spremljajo in zagotavljajo skladnost s členoma 3 in 4 ter spodbujajo stalno razpoložljivost nediskriminatorne storitve dostopa do interneta takšne kakovosti, ki odraža napredek v tehnologiji. V isti določbi je tudi določeno, da v ta namen lahko NRA-ji (torej pri nas agencija) enemu ali več ponudnikom javnih elektronskih komunikacij, vključno s ponudniki storitev dostopa do interneta, naložijo zahteve v zvezi s tehničnimi značilnostmi, zahteve glede minimalne kakovosti storitev ter druge ustrezne in potrebne ukrepe. Četudi po tretjem odstavku 5. člena Uredbe 2015/2120/EU smernice za izvajanje obveznosti NRA-jev izda BEREC z namenom dosledne uporabe te uredbe, pa velja tudi na tem mestu posebej opozoriti še na uvodno izjavo št. 1, po kateri je cilj te uredbe med drugim zaščititi končne uporabnike ter obenem zagotoviti neprekinjeno delovanje internetnega ekosistema kot gonila inovacij ter na uvodno izjavo št. 7, ki izrecno pojasnjuje, da bi NRA-ji (pri nas agencija) morali v okviru svoje vloge spremljanja in izvrševanja (te uredbe) posredovati, kadar bi (prej omenjeni) dogovori ali poslovne prakse ogrozili bistvo pravic končnih uporabnikov. Navedeno seveda ne vpliva na pristojnosti organa, pristojnega za varstvo konkurence, da ukrepa skladno s pooblastili, ki jih ima na podlagi druge področne zakonodaje. To je sicer smiselno razvidno tudi iz iste uvodne izjave št 7 k Uredbi 2015/2120/EU, saj ta poleg NRA-jev (pri nas agencija) omenja tudi druge pristojne organe.

Ob upoštevanju črtanja vsebine dosedanjega petega odstavka se ohranja možnost agencije, da lahko za izvajanje določb iz tretjega in četrtega odstavka tega člena izda splošni akt.

K 61. členu

Prvi odstavek 7. člena Direktive 2014/61/EU državam članicam nalaga, da zagotovijo, da so prek enotne informacijske točke na voljo vse ustrezne informacije o pogojih in postopkih za izdajo dovoljenj za gradbena dela, potrebnih za postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti, vključno z vsemi informacijami o izjemah, ki se pri nekaterih ali vseh dovoljenjih, predpisanih z nacionalnim pravom, uporabljajo za takšne elemente. Republika Slovenija je to obveznost že izpolnila z objavo informacij o gradnji omrežij in pripadajoče infrastrukture na spletnem državnem portalu za podjetja in podjetnike e-VEM, s katerim upravlja Ministrstvo za javno upravo. Zaradi večje preglednosti in zagotovitve ustrezne dostopnosti za subjekte, katerim so te zbrane informacije na voljo, se v 206. členu ZEKom-1 predlaga nov tretji odstavek, s katerim se agenciji nalaga, da na svojih spletnih straneh objavi povezavo do informacij, ki so že objavljene na portalu e-VEM. Enaka obveznost velja za vzpostavitev povezave do zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture pri GURS, kjer se vodijo podatki o obstoječi fizični infrastrukturi.

K 62. členu

Direktiva 2014/61/EU od držav članic zahteva vzpostavitev mehanizma za reševanje sporov, kot izhaja iz njenega 10. člena. Nacionalni organ za reševanje sporov, ki ga imenuje država članica, mora biti pravno ločen in funkcionalno neodvisen od vseh omrežnih operaterjev. Glede na to, da agencija že rešuje spore na podlagi regulativnega okvira za področje elektronskih komunikacij in glede na to, da je bila Direktiva 2014/61/EU sprejeta z namenom znižanja stroškov gradnje širokopasovnih omrežij, je najbolj racionalna in hkrati tudi najprimernejša rešitev, v skladu s katero bo agencija reševala tudi spore med operaterji omrežij, spore med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji ter spore med operaterji omrežij in investitorji v javna komunikacijska omrežja oziroma investitorji v druge vrste gospodarske javne infrastrukture. Predlog novega 220.a člena tako ureja mehanizem reševanja sporov v posameznih primerih, ki so izrecno določeni z zakonom. Pri tem 220.a člen tam, kjer je to smiselno, povzema določila 217 in 218. člena zakona o reševanju uporabniških in medoperaterskih sporov. Glede na to, da bo agencija reševale tudi spore med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji, in se bo pri tem srečala s področji, za katere nima potrebnih strokovnih znanj oziroma kompetenc, lahko agencija v skladu s predlogom, imenuje tudi enega ali več izvedencev ali cenilcev z liste sodnih izvedencev ali cenilcev za posamezna druga strokovna področja. Roki za rešitev spora, kot izhajajo iz predloga petega odstavka 220.a člena, so povzeti po Direktivi 2014/61/EU, in sicer mora agencija odločbo izdati čimprej, najpozneje pa v štirih mesecih od uvedbe postopka reševanja spora. Izjema je reševanje spora v zvezi z dostopom do obstoječe fizične infrastrukture, ko mora biti odločba izdana najpozneje v dveh mesecih.

K 63. členu

Sprememba drugega odstavka 221. člena ZEKom-1 je redakcijske narave in je potrebna zaradi notranje uskladitve zakonskega besedila.

K 64. členu

Pristojnost DZ za ustanovitev SEKsicer vsebinsko izhaja iz konteksta celotnega 229. člena ZEKom-1, saj člane sveta imenuje DZ (drugi odstavek), ki odloči tudi o višini njihove nagrade (peti odstavek). Do takšnega zaključka se pride tudi prek zgodovinske razlage, pri čemer je bila prehodna določba prej veljavne zakonodaje, ki je bila podlaga za ustanovitev SEK s strani DZ, z njegovo ustanovitvijo konzumirana (gre za Odlok o ustanovitvi Sveta za elektronske komunikacije (Uradni list RS, št. 56/01, 39/02, 13/03, 19/05, 68/06, 100/07, 46/09 in 27/10, ki je naveden v 34. točki prvega odstavka 256. člena ZEKom-1 in se naprej uporablja na podlagi drugega odstavka istega člena). Kljub temu je z vidika jasnosti in pravne varnosti smiselno dopolniti materialno določbo prvega odstavka 229. člena tako, da je prisojnosti DZ v tem delu jasneje razvidna (tudi zaradi morebitne spremembe akta o ustanovitvi).

K 65. členu

Razpon kazni ostaja nespremenjen v primerjavi z veljavnim ZEKom-1. Glede na nekatere spremenjene določbe in nove obveznosti, ki so večinoma posledica prenosa Direktive 2014/61/EU, so nekateri prekrški spremenjeni, nekateri pa so dodani na novo.

Predlaga se nova določba, ki bo omogočila kaznovanje odgovorne osebe v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, če ta ne bo v skladu z določbo 9.a člena ZEKom-1 obvestila agencije o načrtovani gradnji. Investitorji v javna komunikacijska omrežja so lahko npr. tudi občine in državni organi, za katere pa doslej ni bilo predvideno kaznovanje. Zakon, ki ureja prekrške namreč določa, da Republika Slovenija in samoupravne lokalne skupnosti ne odgovarjajo za prekršek, lahko pa zakon določi, da odgovarja za prekršek odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

K 66. členu

Razpon kazni ostaja nespremenjen v primerjavi z veljavnim ZEKom-1. Glede na spremenjene določbe zakona se spreminjajo tudi nekateri prekrški.

K 67. členu

Razpon kazni ostaja nespremenjen v primerjavi z veljavnim ZEKom-1. Glede na spremenjene določbe zakona se spreminjajo tudi nekateri prekrški.

K 68. členu

Razpon kazni ostaja nespremenjen v primerjavi z veljavnim ZEKom-1. Glede na spremenjene določbe zakona se spreminjajo tudi nekateri prekrški. Nov je tudi prekršek, ki ga stori posameznik, ki kot uporabnik snema in shranjuje komunikacije brez predhodne privolitve udeležencev komunikacije. Doslej uporabniki za ta prekršek namreč niso bili sankcionirani.

K 69. členu

Glede na predvidene spremembe dosedanjega drugega odstavka 81. člena ZEKom-1 z 19. členom tega predloga zakona, s katerim se določbo spreminja na način, da je primerna za bodoči razvoj na tem področju ne glede na organ, ki bo pristojen za kibernetično varnost, je okviru te predvidene prehodne določbe posledično do ustanovitve tega, na novo predvidenega organa za področje kibernetične varnosti, ohranjena pristojnost SI-CERT-a.

K 70. členu

Operaterjem je za zagotavljanje obveznosti v zvezi s sistemom e-call v okviru spremenjenega 134. člena ZEKom-1 potrebno zagotoviti prehodno obdobje, v katerem bodo svojo opremo ustrezno nadgradili, tako da bo omogočala zaznavo e-klica (t.i. zastavica) in njegovo posredovanje organu, ki klic obravnava.

K 71. členu

Glede na to, da predlog spremenjenega 174. člena ZEKom-1 ne predvideva več člana SEK v svetu agencije, je potrebno izvesti postopek imenovanja novega člana sveta agencije namesto dosedanjega člana, ki ga je imenoval SEK. Dosedanjemu predstavniku SEK v svetu agencije preneha mandat z imenovanjem novega člana sveta agencije.

K 72. členu

Prehodna določba za člane sveta agencije in direktorja, ki bodo to funkcijo opravljali ob uveljavitvi tega zakona, določa obveznost, da v 3 mesecih od uveljavitve tega zakona na spletnih straneh objavijo izjavo o svojih interesih, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije.

K 73. členu

Glede na to, da predlog tega zakona za direktorja agencije in njegove namestnike na novo določa prepovedano poslovno sodelovanje, se direktorju in namestnikom, ki to funkcijo opravljajo ob uveljavitvi tega zakona, omogoča prehodno obdobje treh mesecev, v katerih lahko svoje delovanje uskladijo z novimi zakonskimi določbami (prodajo lastniške deleže, odstopijo od članstva v upravnih ali nadzornih organih, prenehajo z opravljanjem dejavnosti). Če direktor tega ne stori, je to razlog za razrešitev direktorja po uradni dolžnosti. Če tega ne stori namestnik, direktor sprejme ustrezne ukrepe (mu odvzame pooblastilo za nadomeščanje).

K 74. členu

Glede na to, da je Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport maja 2016 objavilo javni poziv za izkaz tržnega interesa za gradnjo širokopasovnega omrežja v naslednjih treh letih in bodo operaterji tržni interes izkazali še po določbah veljavnega ZEKom-1, medtem ko se s tem predlogom spreminja 11. člen in dodaja nov 11.a člen, ki bolj podrobno določa testiranje tržnega interesa za gradnjo širokopasovnega omrežja, s čimer se spreminja tudi sankcioniranje teh določb, je treba predvideti prehodno določbo za morebitno kaznovanje operaterjev, ki bi v okviru tega poziva izrazili tržni interes, pa ga ne bi udeležili v treh letih. V tem primeru bi se izrekla kazen za prekršek na podlagi sedaj veljavnega zakona.

K 75. členu

Predlog člena določa rok za izdajo podzakonskih aktov, ki sta po tem zakonu obvezna, to je največ šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

K 76. členu

Kot je razvidno iz obrazložitve k 10. členu tega zakona, je predviden sprejem novega pravilnika, ki bo nadomestil sedanji Pravilnik o katastru komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture (Uradni list RS, št. 55/15), ter razveljavitev splošnega akta agencije, ki je urejal vpisovanje, zbiranje in dostop do podatkov o omrežnih priključnih točkah iz evidence infrastrukturnih omrežij in objektov. Glede na navedeno prehodna določba razveljavlja navedena podzakonska akta, ki pa se še naprej uporabljata do izdaje novega pravilnika (v delu, kjer je to primerno glede na vsebino spremenjenega zakona).

K 77. členu

Določen je začetek veljavnosti zakona, to je 15 dni po objavi v Uradnem listu RS.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon ureja pogoje za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, ureja zagotavljanje univerzalne storitve, zagotavljanje konkurence, upravljanje radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, določa pogoje za omejitve lastninske pravice, določa pravice uporabnikov, ureja varnost omrežij in storitev ter njihovo delovanje v izjemnih stanjih, zagotavlja uresničevanje in ureja varovanje pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev, ureja reševanje sporov med subjekti na trgu elektronskih komunikacij, ureja pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot neodvisnega regulativnega organa ter pristojnosti drugih organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu, ter druga vprašanja, povezana z elektronskimi komunikacijami.

2. člen (namen zakona)

(1) Namen zakona je pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev v Republiki Sloveniji in s tem gospodarskega in družbenega razvoja v državi, vključno z razvojem informacijske družbe, kakor tudi razvijanje notranjega trga Evropske unije in uveljavljanje legitimnih interesov vseh njenih državljanov. Namen tega zakona je tudi zagotavljanje učinkovite konkurence na trgu elektronskih komunikacij, učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, univerzalne storitve in varstvo pravic uporabnikov, vključno z uporabniki invalidi in uporabniki s posebnimi socialnimi potrebami, ter pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo:

- Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 7), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembi direktiv 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, 2002/19/ES o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju in 2002/20/ES o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 37), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/140/ES),
- Direktiva 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 21), zadnjič

- spremenjena z Direktivo 2009/140/ES,
- Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 33), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES,
  - Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 51), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 11), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/136/ES),
  - Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L št. 201 z dne 31. 7. 2002, str. 37), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/136/ES,
  - Direktiva 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L št. 249 z dne 17. 9. 2002, str. 21) in
  - Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L št. 105 z dne 13. 4. 2006, str. 54).

3. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Aplikacijski programski vmesnik (API) pomeni programske vmesnike med aplikacijami, ki jih zagotavljajo radiodifuzijske hiše ali izvajalci storitev, in viri v zmogljivejši digitalni televizijski opremi za digitalne televizijske in radijske storitve.
2. Dostopovna točka je element elektronskega komunikacijskega omrežja, ki omogoča povezavo med dostopovnim omrežjem in hrbtničnim omrežjem fizične ali pravne osebe, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja.
3. Dostopovno omrežje je del elektronskega komunikacijskega omrežja, ki neposredno ali preko razdelilne točke povezuje končne uporabnike z najbližjo dostopovno točko.
4. Elektronsko komunikacijsko omrežje so prenosni sistemi in, kjer je primerno, komutacijska ali usmerjalna oprema ter drugi viri, vključno z neaktivnimi omrežnimi elementi, ki omogočajo prenos signalov po žicah, z radijskimi valovi, optičnimi ali drugimi elektromagnetnimi sredstvi, vključno s satelitskimi omrežji, fiksnimi (vodovno in paketno komutiranimi, vključno z internetom) in mobilnimi prizemnimi omrežji, električnimi kabelskimi sistemi, če se uporabljajo za prenos signalov, omrežji, ki se uporabljajo za radijsko in televizijsko radiodifuzijo ter z omrežji kableske televizije ne glede na vrsto prenesenih informacij.
5. Elektronska komunikacijska oprema so pripadajoče naprave elektronskih komunikacijskih omrežij, ki omogočajo elektronske komunikacijske storitve. Med drugim vključujejo komutacijsko ali usmerjalno opremo ali vse vrste baznih postaj ali električne kableske sisteme, kadar se uporabljajo za prenos signalov pri izvajanju elektronskih komunikacijskih storitev, vključno z radijsko in televizijsko radiodifuzijo ter kabelsko televizijo in kabelskimi komunikacijami ne glede na vrsto prenesenih informacij.
6. Elektronska komunikacijska storitev je storitev, ki se navadno izvaja za plačilo in ki obsega v celoti ali pretežno prenos signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih, vključno s telekomunikacijskimi storitvami in prenosnimi storitvami v omrežjih, ki se uporabljajo za radiodifuzijo, ne vključuje pa

- storitev, ki zagotavljajo ali izvajajo uredniško nadzorovanje vsebine, ki se prenaša prek elektronskih komunikacijskih omrežij ali z elektronskimi komunikacijskimi storitvami, kot tudi ne vključuje storitev informacijske družbe, ki ne obsegajo v celoti ali pretežno prenosa signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih.
7. Elementi oštevilčenja so številke in kode, imena in naslovi, vključno s številkami ENUM, ki so preslikava mnemoničnih internetnih naslovov (domen). Med elemente oštevilčenja ne spadajo internetni naslovi (številčni naslovi po internetnem protokolu), ki so potrebni za vzpostavljanje komunikacij med omrežnimi priključnimi točkami, ter številke in kode, imena in naslovi, ki se uporabljajo izključno v posameznem javnem komunikacijskem omrežju.
  8. Elektronska pošta pomeni vsako besedilno, govorno, zvočno ali slikovno sporočilo, poslano po javnem komunikacijskem omrežju, ki se lahko shrani v omrežju ali prejemnikovi terminalski opremi, dokler ga prejemnik ne prevzame.
  9. ENUM je standardni protokol, ki preslika mnemonične internetne naslove systemskega imenskega prostora (DNS) v telefonsko številko in obratno.
  10. ENUM-številka je internetni mnemonični naslov telefonske številke, določen s protokolom ENUM.
  11. Evropski telefonski številski prostor je evropski številski prostor, vzporeden z državnimi številskimi prostori, ki se uporablja za zagotavljanje vseevropskih storitev.
  12. Geografska številka pomeni številko iz načrta telefonskega oštevilčenja Republike Slovenije iz 63. člena tega zakona, pri kateri ima en del njene števnice zgradbe geografski pomen, ki se uporablja za usmerjanje klicev na fizično lokacijo omrežne priključne točke.
  13. Hišna komunikacijska napeljava je elektronsko komunikacijsko omrežje znotraj stavbe, ki zagotavlja povezljivost enega ali več naročnikov z javnim komunikacijskim omrežjem.
  14. ID celice je identiteta celice, iz katere izvira klic mobilne telefonije ali v kateri se konča.
  15. Izjemna stanja za potrebe tega zakona so vojno ali izredno stanje, stanje nastalo zaradi naravnih ali drugih nesreč ter katastrofalni izpad omrežja.
  16. Izvajalec storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja javno dostopno elektronsko komunikacijsko storitev ali je obvestila pristojni regulativni organ o nameravanem izvajanju javno dostopne elektronske komunikacijske storitve.
  17. Izvajalec ali izvajalka (v nadaljnjem besedilu: izvajalec) univerzalne storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja univerzalno storitev ali njen del.
  18. Javno dostopna telefonska storitev je storitev, ki je na voljo javnosti za neposredno ali posredno odpravljanje in sprejemanje nacionalnih ali mednarodnih klicev z uporabo številke ali številke iz nacionalnega ali mednarodnega načrta telefonskega oštevilčenja.
  19. Javno komunikacijsko omrežje je elektronsko komunikacijsko omrežje, ki se v celoti ali pretežno uporablja za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev dostopnih javnosti, ki omogočajo prenos informacij med omrežnimi priključnimi točkami.
  20. Javna komunikacijska storitev je javno dostopna elektronska komunikacijska storitev.
  21. Javna komunikacijska storitev povezljivosti v širokopasovno komunikacijsko omrežje je javna komunikacijska storitev, ki zagotavlja uporabniško povezljivost s širokopasovnim komunikacijskim omrežjem.
  22. Javna telefonska govorilnica je javno dostopen telefon, katerega uporaba se plača s plačilnimi sredstvi, kot so kovanci, kreditne ali debetne plačilne kartice in telefonske kartice, vključno s karticami za uporabo s klicnimi kodami.
  23. Kabelska kanalizacija je horizontalni gradbeno-inženirski objekt, sestavljen iz kanalov, cevi in podobnega, ki omogoča postavitve in vzdrževanje telekomunikacijskih vodov.
  24. Katastrofalni izpad omrežja so težje okvare elektronskega komunikacijskega omrežja, ki jih ni mogoče odpraviti v enem dnevu.
  25. Klic je zveza, vzpostavljena s pomočjo javno dostopne elektronske komunikacijske storitve, ki omogoča dvosmerno govorno komunikacijo.
  26. Klici v sili so klici na številke v sili, ki jih obravnavajo organi, ki so v Republiki Sloveniji določeni za sprejemanje takih klicev, vključno z organi pregona, reševalnimi službami na področju zaščite, reševanja in pomoči.
  27. Komunikacija je vsaka informacija, ki se izmenja ali prenese med končnim številom strank s pomočjo

- javno dostopne elektronske komunikacijske storitve. Ne vključuje pa informacij, ki so javnosti prenesene kot del radiodifuzijske storitve prek elektronskega komunikacijskega omrežja, razen v obsegu, v katerem se da informacija povezati s prepoznavnim naročnikom ali uporabnikom, ki jo prejme.
28. Komunikacijski objekt je stavba ali gradbeno-inženirski objekt, ki je del elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, vključno z morebitnimi napravami, lahko pa tudi naprava, oprema in infrastruktura, ki ni objekt po predpisih o gradnji objektov.
  29. Končni uporabnik ali končna uporabnica (v nadaljnjem besedilu: končni uporabnik) je uporabnik, ki ne zagotavlja javnih komunikacijskih omrežij ali javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev.
  30. Krajevna zanka je fizični vod, ki povezuje omrežno priključno točko z glavnim razdelilnikom ali enakovredno napravo v fiksnem javnem elektronskem komunikacijskem omrežju.
  31. Kršitev varstva osebnih podatkov pomeni kršitev varstva, ki povzroči nenamerno ali nezakonito uničenje, izgubo, spremembo, nepooblaščenno razkritje ali dostop do osebnih podatkov, ki so poslani, shranjeni ali kako drugače obdelani v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev v Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: EU).
  32. Medomrežno povezovanje je fizično in logično povezovanje javnih komunikacijskih omrežij, ki jih uporablja isti ali drug operater, da omogoči uporabnikom enega operaterja komunikacijo z uporabniki istega ali drugega operaterja ali dostop do storitev, ki jih zagotavlja drug operater. Storitve lahko zagotavljajo udeležene stranke ali druge stranke, ki imajo dostop do omrežja. Medomrežno povezovanje je posebna vrsta operaterskega dostopa, ki je izveden med operaterji javnih omrežij.
  33. Meddržavni trgi so trgi, določeni v skladu s 110. členom tega zakona, ki pokrivajo EU ali njen znatni del v več kakor eni državi članici.
  34. Naročnik ali naročnica (v nadaljnjem besedilu: naročnik) je vsaka fizična ali pravna oseba, ki z izvajalcem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev sklene pogodbo o zagotavljanju takih storitev.
  35. Negeografska številka je številka iz načrta telefonskega oštevilčenja Republike Slovenije iz 63. člena tega zakona, ki ni geografska številka in med drugim vključuje številke mobilnih telefonov, številke brezplačnih telefonskih klicev (zelenih telefonov) in številke premijskih storitev.
  36. Neuspešni klic pomeni komunikacijo, pri kateri je bila povezava uspešno vzpostavljena, a ni bilo odgovora oziroma je bil klic kako drugače zaključen v omrežju.
  37. Neutrlnost interneta je načelo, po katerem se vsak internetni promet po javnem komunikacijskem omrežju obravnava enakovredno, to je neodvisno od vsebine, aplikacij, storitev, naprave, vira in cilja komunikacije.
  38. Objekt kot del pripadajoče elektronske komunikacijske infrastrukture pomeni stavbo ali del stavbe ali samostojne prostore v njej, kjer je nameščena elektronska komunikacijska oprema, pa tudi gradbeno-inženirske objekte, kot so na primer kabelska kanalizacija, antenski stolp ali antenski nosilec.
  39. Odprta komunikacijska omrežja so javna komunikacijska omrežja, do katerih pod enakimi pogoji lahko dostopajo vsi operaterji.
  40. Omrežna priključna točka je fizična točka, na kateri ima naročnik dostop do javnega komunikacijskega omrežja; kadar omrežja vključujejo komutacijo ali usmerjanje, je omrežna priključna točka določena s posebnim omrežnim naslovom, ki je lahko vezan na številko ali ime naročnika.
  41. Operater je operater omrežja oziroma izvajalec storitve. Fizična ali pravna oseba, ki omogoča brezplačen dostop do interneta in pri tem nima pridobitnega namena ter zagotavljanje dostopa do interneta ni del njene pridobitne dejavnosti, ni operater.
  42. Operater omrežja je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja javno komunikacijsko omrežje ali pripadajoče zmogljivosti ali je obvestila pristojni regulativni organ o nameravanem zagotavljanju javnega komunikacijskega omrežja ali pripadajočih zmogljivosti.
  43. Operaterski dostop pomeni zagotovitev razpoložljivosti naprav oziroma storitev drugemu operaterju pod določenimi pogoji, bodisi na izključni ali neizključni podlagi, za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev, tudi kadar se uporabljajo za zagotavljanje storitev informacijske družbe ali storitev radiodifuzijskih vsebin. Med drugim zajema: dostop do omrežnih elementov in pripadajočih naprav, ki lahko vključuje tudi priključitev opreme s fiksnimi ali nefiksnimi sredstvi (zlasti dostop do krajevne zanke ter naprav in storitev, ki so potrebne za zagotavljanje storitev prek krajevne zanke),

- dostop do fizične infrastrukture, vključno s stavbami, kanali in drogovi, dostop do ustreznih sistemov programske opreme, vključno s sistemi za obratovalno podporo, dostop do informacijskih sistemov ali podatkovnih zbirk za prednaročanje, zagotavljanje, naročanje, zahteve za vzdrževanje in popravilo ter zaračunavanje, dostop do pretvorbe številke ali do sistemov, ki zagotavljajo enakovredno delovanje, dostop do fiksnih in mobilnih omrežij, zlasti za gostovanja, dostop do sistemov s pogojnim dostopom za digitalne televizijske storitve in dostop do virtualnih omrežnih storitev.
44. Podatki o lokaciji so vsakršni podatki, obdelani v elektronskem komunikacijskem omrežju ali v okviru elektronske komunikacijske storitve, ki kažejo na zemljepisni položaj terminalske opreme uporabnika javno dostopne elektronske komunikacijske storitve.
  45. Podatki o prometu so kateri koli podatki, obdelani za namen prenosa komunikacije po elektronskem komunikacijskem omrežju ali zaradi njegovega zaračunavanja.
  46. Pripadajoče zmogljivosti so pripadajoče storitve, fizična infrastruktura in druge naprave ali elementi, povezani z elektronskim komunikacijskim omrežjem oziroma elektronsko komunikacijsko storitvijo, ki omogočajo oziroma podpirajo zagotavljanje storitev po tem omrežju oziroma ali s to storitvijo ali pa imajo sposobnost za to in vključujejo med drugim stavbe ali vhode v stavbe, ožičenje stavb, antene, stolpe in druge podporne konstrukcije, kanale, vodila, stebre, vstopne jaške in omarice.
  47. Pripadajoče storitve so storitve, povezane z elektronskim komunikacijskim omrežjem oziroma elektronsko komunikacijsko storitvijo, ki omogoča oziroma podpira zagotavljanje storitev prek tega omrežja oziroma storitve ali pa imajo zmožnost za to in vključujejo med drugim prevedbo številke ali sisteme, ki ponujajo enakovredno funkcionalnost, sisteme s pogojnim dostopom in elektronske programske vodnike ter druge storitve, kot so identiteta, lokacija in navzočnostna storitev.
  48. Prikaz identitete kličočega priključka je funkcija, ki omogoča klicanemu, da razpozna omrežno priključno točko, iz katere izvira klic, na podlagi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.
  49. Prikaz identitete priključka v zvezi je funkcija, ki omogoča kličočemu, da razpozna omrežno priključno točko, v kateri se zaključuje klic, na podlagi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.
  50. Potrošnik ali potrošnica (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) je vsaka fizična oseba, ki uporablja ali zaprosi za javno dostopno komunikacijsko storitev za namene, ki ne spadajo v njeno trgovsko, poslovno ali poklicno dejavnost.
  51. Radioamaterska storitev je radiokomunikacijska storitev za samoizobraževanje, medsebojno komuniciranje (vzpostavljanje medsebojnih povezav) in tehnične raziskave, ki jo izvajajo radioamaterji, to so pravilno pooblaščen osebe, ki jih zanima radijska tehnika samo iz osebnih nagibov in brez gmotnih koristi.
  52. Radioamaterska satelitska storitev je radiokomunikacijska storitev, ki uporablja vesoljske postaje na zemeljskih satelitih za iste namene kot radioamaterska storitev.
  53. Radiofrekvenčno zaščitno razmerje je najmanjša vrednost razmerja zelenega in neželenega signala na vhodu v sprejemnik pod določenimi pogoji, tako da je določena kakovost sprejema zelenega signala dosežena na izhodu iz sprejemnika.
  54. Radiokomunikacijske storitve so elektronske komunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo radijskih frekvenc.
  55. Radijska frekvenca v tem zakonu je del radiofrekvenčnega spektra in je določena s centralno frekvenco ter širino radiofrekvenčnega kanala, zgornjo ali spodnjo mejno frekvenco radiofrekvenčnega kanala ali navedbo posameznih nosilnih frekvenc.
  56. Radiodifuzija je radiokomunikacijska storitev, ki je namenjena za oddajanje in razširjanje radijskih ali televizijskih programov z neposrednim javnim sprejemom v odprtem prostoru brez selektivnega izbiranja. Program ima pomen, kakor je opredeljen v zakonu, ki ureja medije.
  57. Razdelilna točka (točka koncentracije ali distribucije) je vmesna dostopovna točka, ki omogoča posameznemu operaterju dostop do vsakega dela stavbe (naročnika) posebej.
  58. Razporeditev spektra pomeni določitev danega radiofrekvenčnega pasu eni ali več vrstam radiokomunikacijskih storitev, kjer je to primerno, pod določenimi pogoji.
  59. Sistem s pogojnim dostopom je vsak tehničen ukrep oziroma vsaka ureditev, kjer je dostop do zaščitene radijske ali televizijske radiodifuzijske storitve v razumljivi obliki pogojen s sklenitvijo

- naročniškega razmerja ali drugo obliko predhodne individualne avtorizacije.
60. Soglasje je osebna privolitve uporabnika ali naročnika v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.
  61. Storitve informacijske družbe je storitev, ki se navadno zagotavlja za plačilo, na daljavo, z elektronskimi sredstvi in na posamezno zahtevo prejemnika storitev. Pri tem »na daljavo« pomeni, da se storitev zagotavlja, ne da bi bili strani sočasno prisotni. »Z elektronskimi sredstvi« pomeni, da se storitev na začetku pošlje in v namembnem kraju sprejme z elektronsko opremo za obdelavo (vključno z digitalnim stiskanjem) in shranjevanje podatkov ter v celoti pošlje, prenese in sprejme po žici, radiu, optičnih sredstvih ali drugih elektromagnetnih sredstvih. »Na posamezno zahtevo prejemnika storitev« pa pomeni, da se storitev zagotavlja s prenosom podatkov na posamezno zahtevo. Storitve informacijske družbe vključujejo zlasti storitve prodaje blaga ali storitev, dostopa do podatkov ali oglaševanja na svetovnem spletu ter storitve dostopa do komunikacijskega omrežja, prenosa podatkov ali shranjevanja prejemnikovih podatkov v komunikacijskem omrežju.
  62. Storitve z dodano vrednostjo je vsaka storitev, ki zahteva obdelavo podatkov o prometu ali lokaciji razen podatkov o prometu, ki niso nujno potrebni za prenos komunikacije ali njegovo zaračunavanje.
  63. Širokopasovno omrežje je javno komunikacijsko omrežje, ki omogoča prenos podatkov z visoko hitrostjo.
  64. Širokozaslonska televizijska storitev je televizijska storitev, v celoti ali delno sestavljena iz programov, ki so izdelani in pripravljene za prikazovanje v širokozaslonskem formatu v polni višini. Format 16:9 je referenčni format za širokozaslonsko televizijsko storitev.
  65. Škodljivo motenje je motenje, ki ogroža delovanje radionavigacijske storitve ali drugih varnostnih storitev ali ki drugače resno poslabšuje, ovira ali neprestano prekinja radiokomunikacijsko storitev, ki deluje v skladu z veljavnimi mednarodnimi ali državnimi predpisi ali predpisi EU.
  66. Številka je številka ali predpona, določena s priporočilom E.164 Mednarodne telekomunikacijske zveze (ITU).
  67. Številke za klice v sili so enotna evropska telefonska številka za klice v sili 112, številka policije 113, enotna evropska telefonska številka za prijavo pogrešanih otrok 116 000 in vse druge številke, ki so kot take določene v načrtu oštevilčenja.
  68. Telekomunikacijski vod je celotna podzemna ali nadzemna povezava med dvema ali več točkami, po katerih je možna enosmerna, dvosmerna ali obojesmerna komunikacija.
  69. Uporabnik ali uporabnica (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) je fizična ali pravna oseba, ki uporablja ali zaprosi za uporabo javno dostopne elektronske komunikacijske storitve.
  70. Uporabniško ime je enolični alfanumerični identifikator, dodeljen osebam, ko se prijavijo ali registrirajo za storitev internetnega dostopa ali storitev internetne komunikacije.
  71. Upravljevec ali upravljavka (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) v tem zakonu pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali kateri koli drug organ, ki sam ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave osebnih podatkov.
  72. Vertikalno integrirani operater je operater, ki deluje na različnih ravneh maloprodajnega in veleprodajnega zagotavljanja omrežij in opravljanja storitev.
  73. Zagotavljanje elektronskega komunikacijskega omrežja pomeni vzpostavitev, obratovanje, upravljanje ali zagotavljanje razpoložljivosti takega omrežja.
  74. Zakonito prestrezanje komunikacij je postopek, odrejen na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, ali zakona, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo, pri katerem se zbirajo vsebina, okolščine in dejstva, povezani s komunikacijami na določeni točki v javnem komunikacijskem omrežju.
  75. Zmogljivejša digitalna televizijska oprema so naprave, ki se priključijo na televizijske sprejemnike, ali integrirani digitalni televizijski sprejemniki, ki lahko sprejemajo digitalne interaktivne televizijske storitve.
  76. Zmogljivost omrežne priključne točke za potrebe tega zakona pomeni obstoj omrežne priključne točke na določeni lokaciji z določljivo hitrostjo prenosa podatkov.

(1) Na podlagi obvestila iz prvega odstavka prejšnjega člena so operaterji zavezanci za letno plačilo agenciji. Plačila po tem členu krijejo stroške, ki jih ima agencija z izvrševanjem določb tega zakona, razen določb V. in VI. poglavja tega zakona.

(2) Višina plačila iz prejšnjega odstavka se določi tako, da se število točk pomnoži z vrednostjo točke. Število točk je nominalno enako 0,1 odstotka letnega prihodka, ki ga ima posamezni operater iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev na ozemlju Republike Slovenije, pri čemer ne glede na letni prihodek operaterja število točk ne more biti manjše od 100. Vrednost točke se določi s tarifo, ki je splošni akt agencije.

(3) Operater mora vsako leto do 31. marca obvestiti agencijo o višini prihodkov iz prejšnjega odstavka iz preteklega leta. Če operater tega ne stori do roka, agencija upošteva kot prihodek iz prejšnjega odstavka celotni prihodek operaterja iz preteklega leta, pridobljen na podlagi podatkov Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(4) Če agencija utemeljeno sumi o resničnosti podatkov, ki jih je sporočil operater, lahko agencija ali pooblaščen revizor ali revizorka (v nadaljnjem besedilu: revizor) po izboru agencije pregleda podatke in oceni prihodek na stroške tega operaterja. Če ocenjeni prihodek bistveno odstopa od sporočenega prihodka iz drugega odstavka, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek.

(5) Agencija pri izdaji tarife iz drugega odstavka tega člena upošteva potrebno pokrivanje stroškov iz prvega odstavka tega člena glede na načrtovane cilje in naloge, določene v njenem programu dela, ter saldo finančnih sredstev iz preteklega leta. Tarifa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati po njeni objavi.

(6) Predlog tarife iz prejšnjega odstavka vsebuje posebno obrazložitev, v kateri se navedejo razlogi za sprejetje ali spremembo tarife in cilje, ki bi jih tako dosegli, in mora biti prehodno javno objavljen v skladu z 204. členom tega zakona. Predlog tarife mora agencija najpozneje do 31. oktobra tekočega leta predložiti v soglasje Vladi Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) skupaj s programom dela in finančnim načrtom za prihodnje koledarsko leto ter revidiranimi računovodskimi izkazi za preteklo koledarsko leto. Če vlada do 15. decembra tekočega leta ne izda soglasja, se do uveljavitve nove tarife uporablja veljavna tarifa.

(7) Pred izdajo ali spremembo tarife je treba ugotoviti in predvideti stroške iz prvega odstavka tega člena ter določiti rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od dveh mesecev, v katerem so zavezanci iz prvega odstavka tega člena pozvani, da dajo svoje mnenje, pripombe in predloge glede načrtovane izdaje ali spremembe tarife. V tem času se lahko opravijo tudi medsebojni razgovori.

9. člen

(prostorsko načrtovanje, gradnja in vzdrževanje)

(1) Za potrebe prostorskega načrtovanja se javno komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura šteje za gospodarsko javno infrastrukturo.

(2) Šteje se, da je v javno korist gradnja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, gradnja elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči ter gradnja drugih elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture na nepremičninah v lasti oseb javnega prava, nad temi nepremičninami ali pod njimi.

(3) Vzdrževanje komunikacijskih objektov, ki so del omrežij in pripadajoče infrastrukture iz prejšnjega odstavka, se šteje za vzdrževalna dela v javno korist v smislu predpisov o gradnji objektov ne glede na to, da niso namenjena zagotavljanju opravljanja gospodarske javne službe. Za vzdrževalna dela v

javno korist na komunikacijskih objektih se štejejo:

1. dograditev in nadgraditev obstoječih komunikacijskih objektov oziroma opreme elektronskih komunikacijskih omrežij (npr. nameščanje ali zamenjava opreme, vključno z zamenjavo oporišč nadzemnih linij, povečanje zmogljivosti, uvlečenje komunikacijskih kablov v obstoječe cevi, rekonstrukcija, prestavitev, zaščita in popravila),
2. statična ojačitev in nadomestitev obstoječih antenskih sistemov in njihovo zvišanje ali znižanje,
3. zamenjava obstoječih zabojujnikov,
4. izvedba zahtevanih ozemljitev ali razširitev obstoječe ozemljitve zaradi zamenjave zabojujnika/stolpa, izvedba strel vodne zaščite, strojnih inštalacij, električne inštalacije in zagotovitev potrebnega povečanja obstoječe električne priključne moči.

(4) Minister, pristojen za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: minister), določi glede na stopnjo zahtevnosti gradnje enostavne komunikacijske objekte, za katere v skladu s predpisi o gradnji objektov ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, in predpiše, kaj se poleg del iz prejšnjega odstavka šteje za vzdrževanje komunikacijskih objektov.

(5) Komunikacijska omrežja in pripadajoča infrastruktura iz drugega odstavka tega člena morajo biti, razen kjer dejanske in tehnične možnosti tega ne dopuščajo, grajeni tako, da zaradi varstva okolja in omejevanja nepotrebnih posegov v prostor, javnega zdravja in javne varnosti omogočajo njihovo skupno uporabo. S tem namenom je treba pri gradnji teh komunikacijskih omrežij vedno predvideti in postaviti dostopovno točko, ki omogoča skupno uporabo dostopnega dela omrežja, o kateri odloča agencija v skladu z 91. členom tega zakona.

(6) Pri gradnji večstanovanjskih in poslovnih stavb mora biti projektirana in zgrajena komunikacijska infrastruktura v skupnih delih stavbe. V projektu in gradbeni izvedbi te infrastrukture mora biti predvidena in izdelana razdelilna točka, tako da je posameznemu operaterju omogočena povezava do vsakega dela stavbe (naročnika) posebej. Navedeno se smiselno upošteva tudi pri rekonstrukciji hišne komunikacijske infrastrukture.

(7) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi tehnična in druga vprašanja, ki nastanejo pri izvrševanju petega in šestega odstavka tega člena.

(8) Lokalne skupnosti v okviru svojih pristojnosti pospešujejo gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture in, kjer je to primerno, sodelujejo z agencijo. Pri tem zlasti določijo pogoje za gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v svojih prostorskih aktih, sklepajo služnostne in druge pogodbe z operaterji na svoji infrastrukturi, obveščajo operaterje in agencijo o nameranih bodočih posegih v svojo obstoječo infrastrukturo ter lahko načrtujejo gradnjo odprtih javnih komunikacijskih omrežij.

10. člen (skupna gradnja)

(1) Investitor v komunikacijska omrežja iz drugega odstavka prejšnjega člena mora vsaj 30 dni pred izdajo naročila za izdelavo projektne dokumentacije, ki je potrebna za pridobitev gradbenega dovoljenja, oziroma kadar gradbeno dovoljenje ni potrebno vsaj 60 dni pred začetkom izvajanja del sporočiti agenciji namero o načrtovani gradnji in svoj poziv zainteresiranim soinvestitorjem v elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo k skupni gradnji teh zmogljivosti. Investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture pa mora v enakem času kot investitor v komunikacijska omrežja sporočiti agenciji namero o načrtovani gradnji s pozivom investitorjem v elektronska komunikacijska omrežja, da izrazijo interes za vključitev elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v načrtovanje. Agencija mora najpozneje v sedmih dneh po prejemu na svojih spletnih straneh javno objaviti sporočila investitorjev o začetku projektiranja z ustreznimi pozivi zainteresiranim, da se o pozivu odločijo v roku, ki ga določi investitor, ter o morebitnem interesu obvestijo investitorja in agencijo. Postavljeni rok ne

sme biti krajši od 20 dni od objave.

(2) Pri izkazanem interesu zainteresiranih soinvestitorjev za skupno gradnjo po postopku iz prejšnjega odstavka tega člena mora investitor v komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo iz drugega odstavka prejšnjega člena tem zainteresiranim soinvestitorjem ponuditi sklenitev ustrezne pogodbe, ki upošteva sorazmerni del investicije, in o tem obvestiti agencijo. Če se investitor in zainteresirani soinvestitor sama ne dogovorita o sklenitvi te pogodbe in njeni vsebini, odloča o zadevi na zahtevo ene od strank agencija po postopku iz 218. člena tega zakona, pri čemer mora biti njena odločitev objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna. Po sklenitvi ustrezne pogodbe ali izvršljivosti takšne odločbe agencije mora investitor ta komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo načrtovati in graditi tako, da omogočajo povečanje zmogljivosti v skladu z izkazanim interesom.

(3) Obveznosti investitorja v komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo iz prvega do tretjega odstavka tega člena veljajo tudi pri vzdrževalnih delih v javno korist na komunikacijskih objektih iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(4) Investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture (kot so na primer prometna, energetska, komunalna in vodna infrastruktura) mora svoja omrežja načrtovati tako, da se v okviru tehničnih zmožnosti hkrati z njimi v skladu z izkazanim interesom po postopku iz prvega odstavka tega člena lahko gradita tudi elektronsko komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura.

(5) Kjer se gradnja komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka prejšnjega člena ali druge gospodarske javne infrastrukture financira iz javnih sredstev, morajo investitorji pri gradnji te infrastrukture vanje položiti dovolj zmogljivo prazno kabelsko kanalizacijo, če glede na podatke evidence iz prvega odstavka 14. člena tega zakona na predvidenem območju gradnje še ne obstaja takšna kabelska kanalizacija in ne pridobi soinvestitorja iz prvega odstavka tega člena. Tako zgrajena kabelska kanalizacija mora biti pod enakimi pogoji na voljo vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo.

11. člen (uporaba javnih sredstev)

(1) Sredstva za gradnjo širokopasovnega omrežja ali za izvajanje javne komunikacijske storitve povezljivosti v širokopasovno omrežje se lahko zagotovijo tudi iz javnih sredstev v skladu s predpisi, ki urejajo spremljanje državnih pomoči.

(2) Javna sredstva za gradnjo širokopasovnega omrežja se lahko zagotovijo in uporabijo le, kadar so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

1. določeno območje Republike Slovenije ni zadostno pokrito s širokopasovnim omrežjem ali to omrežje ni na voljo vsem pod primerljivimi pogoji glede hitrosti in cene širokopasovnega dostopa kakor na večini drugih območij Republike Slovenije,
2. za gradnjo širokopasovnega omrežja ni izkazanega tržnega interesa,
3. širokopasovna omrežja se morajo načrtovati in graditi kot odprta komunikacijska omrežja,
4. zagotovljena je preglednost izbora izvajalcev gradnje širokopasovnega omrežja in upravljavcev širokopasovnega omrežja.

(3) Javna sredstva za izvajanje javne komunikacijske storitve povezljivosti v širokopasovno omrežje se lahko zagotovijo in uporabijo le, kadar sta kumulativno izpolnjena naslednja pogoja:

1. na določenem območju Republike Slovenije javne komunikacijske storitve povezljivosti v širokopasovno omrežje niso na voljo vsem gospodinjstvom na tem območju pod primerljivimi pogoji glede hitrosti in cene širokopasovnega dostopa kakor na večini drugih območij Republike Slovenije in
2. za izvajanje javne komunikacijske storitve povezljivosti v širokopasovno omrežje pod pogoji iz prejšnje točke ni izkazanega tržnega interesa.

(4) Kdor izkaže tržni interes za gradnjo širokopasovnega omrežja, mora takšno omrežje na

območjih in v obsegu, kakršnega je izkazal, zgraditi v treh letih, odkar je pisno obvestil ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), in agencijo, da je za to zainteresiran. Agencija vodi evidenco izkazanega tržnega interesa za gradnjo širokopasovnega omrežja.

(5) Agencija opravlja nadzor nad odprtostjo širokopasovnih omrežij, zgrajenih s sredstvi iz prvega odstavka tega člena, in nad izpolnitvijo obveznosti gradnje iz prejšnjega odstavka s strani osebe, ki je izkazala tržni interes.

14. člen
(vpis v evidenco)

(1) Lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 9. člena tega zakona mora sporočiti podatke o vrstah in legi omrežij ter objektov, kolikor so ti del pripadajoče infrastrukture, neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba teh podatkov se sporoči pristojnemu organu v treh mesecih po njenem nastanku.

(2) Lastnik javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture mora poleg podatkov iz prejšnjega odstavka neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco iz prejšnjega odstavka sporočiti tudi podatke o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke v skladu s predpisom iz prejšnjega odstavka. Vsaka sprememba teh podatkov se sporoči pristojnemu organu v treh mesecih po njenem nastanku. Podatki evidence o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke niso javni. Dostop do vseh podatkov vpisanih na podlagi tega odstavka imajo poleg organa, pristojnega za geodetske zadeve, tudi agencija za potrebe izvajanja tega zakona in organi, pristojni za izvajanje 11. člena tega zakona. Agencija s splošnim aktom podrobneje predpiše podatke za vpis, način njihovega zbiranja, z namenom ustreznega zavarovanja morebitnih poslovnih skrivnosti lastnikov določi kategorije drugih uporabnikov po načinu dostopa do teh podatkov in uredi morebitna druga vprašanja, ki nastanejo pri izvrševanju te določbe.

(3) Agencija lahko za potrebe izvajanja tega zakona od zavezancev iz prvega odstavka tega člena zahteva tudi podatke o razpoložljivosti omrežij in objektov iz prvega odstavka, o katerih vodi svojo evidenco, ter zainteresiranim strankam v zvezi s postopki, ki jih vodi, omogoči vpogled v te podatke.

15. člen
(nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in na njegovi podlagi izdanih predpisov in aktov ter pri tem sodeluje z inšpektorjem, pristojnim za gradnjo.

16. člen
(odvzem ali omejitev lastninske ali druge stvarne pravice
pri gradnji javnih komunikacijskih omrežij)

(1) Gradnja, postavitve, obratovanje ali vzdrževanje javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v skladu s predpisi je v javno korist.

(2) Javno komunikacijsko omrežje je treba načrtovati tako, da so posegi v tujo lastnino čim manjši.

(3) Lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah se v javno korist lahko odvzame ali omeji, kadar je to potrebno zaradi gradnje, postavitve, obratovanja in vzdrževanja javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

(4) Lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah se odvzame ali omeji po postopku in na

način, določen z zakonom, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, ter zakonom, ki ureja stvarne pravice, razen če ta zakon ne določa drugače.

(5) Operater omrežja, ki želi na tuji nepremičnini, nad ali pod njo izvesti dela iz prvega odstavka tega člena, lahko v postopku razlastitve nastopa kot razlastitveni upravičenec ali v postopku ustanovitve služnosti kot služnostni upravičenec.

(6) Predpostavlja se, da gre pri odločanju v postopku razlastitve ali ustanovitve služnosti v korist operaterja omrežja za nujni primer v smislu zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice. Če se upravni organ, ki je pristojen za odločanje v teh zadevah, ne odloči za uporabo nujnega postopka po zakonu, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, mora to posebej obrazložiti in utemeljiti.

20. člen (ustanovitev služnosti)

(1) Služnost se sklene v takšnem obsegu in za takšno časovno obdobje, kot je nujno potrebno za gradnjo, postavitve, obratovanje ali vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in za čas obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

(2) Za ustanovitev služnosti mora služnostni upravičenec lastniku nepremičnine predložiti predlog pogodbe.

(3) Obvezna sestavina pogodbe sta določilo o dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca s strani le-tega ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, v skladu z določbami tega zakona, ter določilo o višini denarnega nadomestila za služnost.

(4) Denarno nadomestilo iz prejšnjega odstavka ne sme presegati zmanjšanja vrednosti služeče nepremičnine ali dejanske škode in izgubljenega dobička, vključno zaradi dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca s strani le-tega ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, v skladu z določbami tega zakona in omejitve, ki za investitorja izhajajo iz prvega do tretjega odstavka 13. člena tega zakona ob predstavitvi javnih komunikacijskih omrežij.

(5) Določbe drugega in četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo v primeru, kadar se služnost ustanovi na podlagi predloga pogodbe upravljavca druge gospodarske javne infrastrukture na kateri se služnost ustanavlja v skladu z zakoni, ki urejajo gospodarske javne infrastrukture.

(6) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena je služnost pri gradnji javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, ki se financirajo iz javnih sredstev v skladu z 11. členom tega zakona, na nepremičninah v lasti države ali samoupravne lokalne skupnosti neodplačna.

(7) Če lastnik nepremičnine v desetih dneh po prejemu predloga pogodbe ne pristane na njeno sklenitev, lahko služnostni upravičenec zahteva, da o ustanovitvi služnosti v skladu s 16., 17. in 18. členom tega zakona odloči pristojni upravni organ.

(8) Služnostni upravičenec mora agenciji predložiti kopijo sklenjene pogodbe iz tretjega odstavka tega člena najpozneje v 30 dneh po njeni sklenitvi. Agencija v postopku nadzora preverja le skladnost sklenjene pogodbe z zahtevami iz tretjega odstavka tega člena.

22. člen (odločba pristojnega upravnega organa)

(1) Pristojni upravni organ z odločbo ustanovi služnost v takšnem obsegu in za takšno časovno

obdobje, kot je nujno potrebno za gradnjo, postavitve, obratovanje ali vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in za čas obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja ter pripadajoče infrastrukture. Obvezna sestavina odločbe o ustanovitvi služnosti je določba o dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja v skladu s tem zakonom.

(2) Služnostni upravičenec mora agenciji v 30 dneh poslati kopijo dokončne odločbe iz prejšnjega odstavka.

33. člen

(postopek za izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc v skladu s splošnim aktom o načrtu uporabe radijskih frekvenc po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in po predhodnem javnem razpisu v primerih, ko to določa ta zakon. Postopki dodelitve radijskih frekvenc morajo biti odprti, objektivni, pregledni, sorazmerni in nediskriminacijski.

(2) Odločba se izda na podlagi javnega razpisa, kadar se v postopku iz 36. člena tega zakona ugotovi, da se učinkovita uporaba določene radijske frekvence lahko zagotovi le z omejitvijo števila izdanih odločb o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo in odločba o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom se izdeta na podlagi javnega razpisa brez izvedbe postopka iz 36. člena tega zakona. Če agencija prejme pobudo zainteresiranega za uporabo razpoložljivih radijskih frekvenc za radiodifuzijo ali radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom za javni razpis, se v 15 dneh pisno opredeli do prejete pobude.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija izda odločbo o dodelitvi radijske frekvence za radiodifuzijo iz drugega in tretjega odstavka 53. člena tega zakona brez javnega razpisa.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo ponudnikom storitev radiodifuzije vsebin brez javnega razpisa, če to za potrebe uresničevanja ciljev javnega interesa določa drug zakon.

(6) Agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc fizični ali pravni osebi, ki je bila s preglednim in odprtim postopkom (ministrstva ali lokalne skupnosti) izbrana za upravljalca z uporabo proračunskih sredstev zgrajenega širokopasovnega omrežja, za območje, na katerem je to omrežje zgrajeno. Odločba se izda na podlagi zakona, ki ureja splošni upravni postopek in brez izvedbe postopka iz 36. člena tega zakona.

38. člen

(sklep o uvedbi javnega razpisa)

(1) Javni razpis se začne s sklepom agencije, ki mora vsebovati vsaj:

1. natančno navedbo radijskih frekvenc, ki so predmet javnega razpisa, radiokomunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo teh radijskih frekvenc, ter območja oziroma lokacije, kjer se bodo te radijske frekvence uporabljale,
2. pogoje, zahteve in kvalifikacije, ki jih mora ponudnik izpolnjevati in morajo biti skladni z veljavno relevantno zakonodajo in prostorskimi akti,
3. merila za izbiro najugodnejše ponudbe in način njihove uporabe ter morebitne druge omejitve, ki bodo upoštevane pri ocenjevanju ponudb,
4. najmanjši znesek plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in način njegovega plačila (enkratni znesek, letno), razen če se javni razpis nanaša na radijske frekvence za opravljanje analogne radiodifuzije,

5. rok, v katerem lahko ponudniki predložijo ponudbe, in način njihove predložitve (datum, čas, naslov, oznaka),
6. naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja ponudb,
7. kraj, čas in osebo, pri kateri lahko zainteresirani dvignejo razpisno dokumentacijo, ceno razpisne dokumentacije in način plačila te dokumentacije,
8. osebo za stike, pri kateri lahko ponudniki dobijo dodatne informacije,
9. rok, v katerem bodo ponudniki obveščeni o izidu razpisa (rok, v katerem bodo izdane odločbe).

(2) Agencija si pri oblikovanju razpisnih pogojev, zahtev in kvalifikacij ter meril iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka prizadeva, da bi ti pogoji, zahteve, kvalifikacije in merila spodbujali konkurenco, investicije in učinkovito rabo radijskega spektra ter sobivanje obstoječih in novih storitev in naprav.

(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, mora sklep vsebovati tudi pogoje, ki jih mora izpolnjevati ponudnik glede programske vsebine, in merila za izbiro najugodnejše ponudbe, ki bodo upoštevana pri ocenjevanju programskih vsebin. Pogoje in merila iz tega odstavka določi Svet za radiodifuzijo v skladu z zakonom, ki ureja medije.

(4) Agencija mora glede najmanjšega zneska za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in načina njegovega plačila predhodno pridobiti soglasje vlade.

(5) Sklep, ki ga agencija izda na podlagi prvega odstavka tega člena, mora agencija objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije.

(6) Agencija lahko spremeni sklep iz prvega odstavka tega člena, ob tem pa mora glede na obseg sprememb v sklepu odločiti tudi o podalšanju roka za oddajo ponudb. O vsaki spremembi morajo biti enakopravno in pregledno obveščeni vsi zainteresirani ponudniki. Novi sklep mora biti objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije najpozneje sedem dni pred potekom roka, ki je bil določen za oddajo ponudb s sklepom iz prvega odstavka tega člena.

43. člen

(pregled in ocenjevanje ponudb)

(1) Po končanem javnem odpiranju ponudb komisija najprej ugotovi, ali vsi dokumenti v ponudbi ustrezajo zahtevam zakona in razpisne dokumentacije. Če komisija ugotovi, da neka ponudba ne ustreza zahtevam zakona in razpisne dokumentacije, jo izloči iz nadaljnjega postopka. Preostale ponudbe komisija oceni v skladu z razpisnimi merili.

(2) Po pregledu in oceni prispelih ponudb komisija sestavi poročilo, v katerem predstavi ocene posameznih ponudb in navede, katera ponudba najbolj ustreza objavljenim merilom za izbiro ponudb.

(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, komisija pošlje popolne ponudbe in poročilo o njihovi oceni v skladu z razpisnimi merili, ki pa ne zajema ocene ponudbe glede programskih vsebin, Svetu za radiodifuzijo. Svet za radiodifuzijo oceni prispеле ponudbe glede njihovih programskih vsebin v skladu z merili, določenimi v sklepu o uvedbi javnega razpisa, in na podlagi skupne ocene vseh razpisnih meril predloži agenciji obrazložen predlog izbire. Obrazložen predlog izbire mora Svet za radiodifuzijo poslati agenciji najpozneje v 60 dneh po prejemu ponudb in poročila agencije.

(4) Komisija oziroma Svet za radiodifuzijo lahko zahtevata od ponudnikov pojasnila v zvezi z njihovimi ponudbami, vendar pri tem ne smeta zahtevati, dovoliti ali ponuditi kakršne koli spremembe ali dopolnitve vsebine ponudbe.

(5) Komisija oziroma Svet za radiodifuzijo morata pri pregledu in ocenjevanju ponudb upoštevati le tista merila za izbiro najugodnejšega ponudnika, ki so določena v zakonu in razpisni dokumentaciji, zlasti

učinkovitost izrabe radiofrekvenčnega spektra in spodbujanje ter varstvo konkurence.

81. člen

(obveznost obveščanja in poročanja o kršitvah varnosti ali celovitosti)

(1) Operaterji morajo, takoj ko to zaznajo, obvestiti agencijo o vseh kršitvah varnosti ali celovitosti, če so te kršitve pomembno vplivale na delovanje javnih komunikacijskih omrežij ali izvajanje javnih komunikacijskih storitev.

(2) Agencija o posameznih kršitvah varnosti omrežij in storitev ter o kršitvah celovitosti omrežij po potrebi in glede na stopnjo kršitve obvešča nacionalno kontaktno točko za obravnavo varnostnih incidentov (SI-CERT).

(3) Agencija obvešča o posameznih kršitvah varnosti omrežij in storitev ter o kršitvah celovitosti omrežij po potrebi in glede na stopnjo kršitve nacionalne regulatorne organe v drugih državah članicah EU in Evropsko agencijo za varnost omrežij in informacij (ENISA).

(4) Če agencija meni, da je razkritje kršitve iz prejšnjega odstavka v javnem interesu, lahko o tem sama obvesti javnost ali pa to naloži operaterju, ki ga zadeva kršitev varnosti in celovitosti.

(5) Agencija Evropski komisiji in ENISA vsako leto najpozneje do konca februarja za preteklo leto predloži kratko letno poročilo o prejetih prijavih in ukrepih, ki so bili sprejeti v skladu s prvim, drugim oziroma tretjim odstavkom tega člena.

83. člen

(ukrepi v primeru izjemnih stanj)

(1) Operaterji morajo v primeru izjemnih stanj prednostno zagotavljati delovanje tistih delov omrežja, ki so nujni za nemoteno delovanje omrežij nosilcev varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja. Za čim krajše izpade teh omrežij morajo operaterji po potrebi predvideti tudi nadomestne poti. S tem namenom morajo svoje ukrepe predhodno uskladiti z nosilci varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja.

(2) Operaterji, ki zagotavljajo javno telefonsko omrežje, morajo svoje omrežje prilagoditi tako, da omogoča dodelitev prednosti komunikacijam z določenih omrežnih priključnih točk pred komunikacijami s preostalimi omrežnimi priključnimi točkami (v nadaljnjem besedilu: funkcija prednosti). Komunikacija, ki ji je dodeljena funkcija prednosti v javnem telefonskem omrežju določenega operaterja, to prednost ohrani tudi v javnih telefonskih omrežjih drugih operaterjev. V izjemnih stanjih lahko operaterji omogočijo delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo tudi tako, da omejijo ali prekinejo delovanje preostalih telefonskih priključkov.

(3) Vlada z uredbo določi skupine uporabnikov, ki imajo pravico do omrežnih priključnih točk s prednostjo v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) Vlada s sklepom določi tudi druge ukrepe in omejitve ali prekinitve delovanja, povezane z zagotavljanjem javnih komunikacijskih omrežij ali storitev ob naravnih in drugih nesrečah ali ob katastrofalnem izpadu omrežja, če je to potrebno zaradi odprave nastalih razmer.

(5) Ukrepi, izdani na podlagi četrtega odstavka tega člena, morajo biti določeni v takšnem obsegu in veljavni toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za odpravo izjemnih stanj iz prvega odstavka tega člena.

88. člen

(neodvisnost delovanja agencije na področju zagotavljanja konkurence)

(1) Agencija pri izvajanju nalog zagotavljanja konkurence iz tega poglavja ne sme zaprositi ali prejemati navodil od drugih državnih organov. Navedeno ne vpliva na možnost njenega posvetovanja organom, pristojnim za varstvo konkurence, in na sodelovanje z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in Organom evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) v skladu s tem zakonom.

(2) Agencija lahko z namenom spodbujanja regulativne predvidljivosti pripravi in na svojih spletnih straneh objavi večletne strategije regulacije.

91. člen (skupna uporaba)

(1) Kadar je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja, pridobila pravico do gradnje, postavitve, obratovanja ali vzdrževanja teh omrežij in pripadajoče infrastrukture na nepremičnini v tuji lasti, nad ali pod njo ali kadar lahko izkoristi postopek razlastitve ali ustanovitve služnosti za to nepremičnino, agencija lahko odredi skupno uporabo komunikacijskih objektov iz drugega odstavka tega člena z upoštevanjem načela sorazmernosti.

(2) Agencija lahko odredi ukrep iz prejšnjega odstavka v korist fizičnih ali pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, ki so prikrajšana za dostop do uporabnih alternativ zaradi varstva okolja, javnega zdravja, javne varnosti ali prostorskih ureditev in se stranke same ne dogovorijo o skupni uporabi iz prvega odstavka tega člena. V tem primeru lahko agencija odredi, da fizična ali pravna oseba iz prvega odstavka tega člena drugi stranki omogoči skupno uporabo lastnine oziroma komunikacijskih objektov, kot so na primer stavbe, vhodi v stavbe in napeljave v njih, drogovi, antene, stolpovi in drugih podobnih konstrukcij, pa tudi cevni vodovi, kanalovi, vstopnih jaškov in priključnih omaric, vključno s fizično skupno lokacijo. Pri tem lahko določi pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmožnosti oziroma nepremičnin.

(3) Agencija lahko, če oceni za primerno glede na okoliščine primera, odloči o ukrepu iz prvega odstavka tega člena tudi po uradni dolžnosti v skladu s postopkom iz petega odstavka prejšnjega člena.

(4) Agencija lahko odredi skupno uporabo tudi na predlog stranke po postopku iz 218. člena tega zakona, vendar le na podlagi predhodnega javnega posvetovanja z zainteresirano javnostjo v roku iz 204. člena tega zakona, v okviru katerega morajo imeti vse zainteresirane stranke možnost izraziti svoje mnenje.

(5) Odreditev skupne uporabe mora biti objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna. Ukrep odreditve skupne uporabe se, če agencija glede na okoliščine primera to oceni za potrebno, izvede v sodelovanju z organi samoupravnih lokalnih skupnosti.

92. člen (skupna uporaba napeljav v stavbah)

(1) Agencija fizičnim ali pravnim osebam iz prvega odstavka prejšnjega člena z odločbo naloži obveznosti skupne uporabe napeljave v stavbah ali do prve razdelilne točke, če je ta zunaj stavbe, po postopku iz prejšnjega člena, če bi bilo podvajanje te infrastrukture gospodarsko neučinkovito ali fizično neizvedljivo. Pri tem lahko določi pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmožnosti oziroma lastnine ki so prilagojena tveganju investicije, če agencija glede na okoliščine primera to oceni za primerno.

(2) Kadar je lastnik napeljave iz prejšnjega odstavka lastnik stavbe, mora dovoliti skupno uporabo te napeljave drugim fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja.

93. člen (skupna uporaba druge gospodarske javne infrastrukture)

(1) Investitor ali lastnik druge vrste gospodarske javne infrastrukture mora v skladu s tehničnimi zmožnostmi operaterjem omrežij in zainteresiranim državnim organom omogočiti skupno uporabo svojih prostih zmogljivosti te infrastrukture ob upoštevanju stroškovno naravnanih cen. Med proste zmogljivosti se štejejo zlasti prazne ali delno izkoriščene cevi, neuporabljena optična vlakna ter zmogljivost nosilnih stebrov za obešanje dodatnih kablov ali anten za gradnjo omrežij elektronskih komunikacij. Če se investitor ali lastnik gospodarske javne infrastrukture in zainteresirana stranka za skupno uporabo sama ne dogovorita o sklenitvi te pogodbe in njeni vsebini, na zahtevo ene od strank o zadevi odloča agencija po postopku iz 218. člena tega zakona. Pri tem določi pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmogljivosti oziroma nepremičnin.

(2) Agencija lahko odredi skupno uporabo le na podlagi predhodnega javnega posvetovanja, ki ne sme biti krajše od 30 dni. V okviru javnega posvetovanja morajo imeti vse zainteresirane stranke možnost, da izrazijo svoje mnenje.

(3) Odreditev skupne uporabe mora biti objektivna, pregledna, nediskriminacijska ter sorazmerna.

94. člen (izvajanje skupne uporabe)

Fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja komunikacijska omrežja, mora izvajati pravico skupne uporabe komunikacijskih objektov oziroma lastnine iz 91., 92. in 93. člena tega zakona tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika nepremičnine in posega v nepremičnino, ki se nanaša na skupno uporabo komunikacijskih objektov oziroma lastnine, ter le v najnujnejšem obsegu moti lastnika infrastrukture, na kateri je dodeljena pravica skupne uporabe ali osebo, ki to infrastrukturo upravlja.

115. člen (univerzalna storitev)

(1) Univerzalna storitev je najmanjši nabor storitev določene kakovosti, ki je dostopen vsem končnim uporabnikom v Republiki Sloveniji po dostopni ceni ne glede na njihovo geografsko lego.

(2) Najmanjši nabor storitev, ki sodijo v univerzalno storitev, vključuje:

1. priključitev na javno komunikacijsko omrežje in dostop do javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji na razumno zahtevo končnega uporabnika, tako da mu to omogoča prenos govornih, podatkovnih in telefaks komunikacij s prenosno hitrostjo, primerno za funkcionalen dostop do interneta, kot je določena v splošnem aktu iz 124. člena tega zakona,
2. zagotavljanje dostopa do javno dostopnih telefonskih storitev na razumno zahtevo uporabnika preko priključitve na javno komunikacijsko omrežje iz prejšnje točke, ki omogoča vzpostavljanje in sprejemanje nacionalnih in mednarodnih klicev,
3. zagotavljanje in dostop do univerzalnega imenika in univerzalne službe za dajanje informacij o naročnikih (v nadaljnjem besedilu: univerzalna imeniška služba) v skladu s 116. členom tega zakona,
4. zagotavljanje javnih telefonskih govorilnic ali drugih dostopovnih točk za javno govorno telefonijo, iz katerih je možno brezplačno in brez uporabe kakršnih koli plačilnih sredstev klicati na številke za klice v sili, tako da so izpolnjene razumne potrebe končnih uporabnikov glede geografske pokritosti, števila javnih telefonskih govorilnic ali drugih dostopovnih točk za javno govorno telefonijo, dostopnosti za končne uporabnike invalide in kakovosti storitev,
5. zagotavljanje ukrepov za končne uporabnike invalide, ki jih določi vlada na usklajen predlog ministra in ministra, pristojnega za invalide, in ki končnim uporabnikom invalidom omogočajo enakovredno uporabo in dostop do storitev iz prejšnjih točk tega odstavka, kakor ga imajo drugi končni uporabniki, vključno z enakovrednim dostopom do storitev v sili. Navedeni ukrepi vključujejo tudi obveznost izvajalca univerzalne storitve, da končnim uporabnikom invalidom po razumni ceni zagotovi možnost nakupa ali najema takšne terminalske opreme, ki končnim uporabnikom invalidom dejansko omogoča enakovredno uporabo in dostop do storitev.

(3) Razumna zahteva končnega uporabnika iz prejšnjega odstavka vključuje priključitev na eni lokaciji, kjer končni uporabnik dejansko prebiva ali dejansko opravlja svojo dejavnost. Priključitev se lahko izvede z žičnimi ali brezžičnimi tehnologijami. Če ima končni uporabnik možnost alternativnega dostopa do storitev iz nabora univerzalne storitve po dostopni ceni na trgu, teh storitev ne more pod pogoji tega poglavja zahtevati od izvajalca univerzalne storitve.

118. člen
(imenovanje izvajalca univerzalne storitve)

(1) Če v tem poglavju tega zakona ni drugače določeno, agencija določi izvajalca univerzalne storitve z odločbo za dobo pet let na podlagi smiselne uporabe določb V. poglavja tega zakona, ki ureja javni razpis.

(2) Predmet javnega razpisa je zagotavljanje različnih storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, oziroma zagotavljanje univerzalne storitve na določenem območju ali na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(3) Pri oblikovanju meril za izbiro izvajalca univerzalne storitve agencija upošteva cilje zanesljivosti, kakovosti in stroškovne učinkovitosti izvajanja univerzalne storitve.

(4) Agencija mora v postopkih na podlagi tega člena upoštevati načelo učinkovitosti, objektivnosti, preglednosti in prepovedi diskriminacije.

(5) Če javni razpis ne uspe, agencija z odločbo za izvajalca univerzalne storitve določi tistega operaterja, ki ima na področju javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji pomembno tržno moč v skladu s prvim odstavkom 95. člena tega zakona, če tega ni, pa določi operaterja, ki ima največ naročnikov javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji. Pri tem mora agencija upoštevati načelo učinkovitosti, objektivnosti in preglednosti.

(6) Agencija mora najmanj šest mesecev pred potekom veljavnosti odločbe iz prvega odstavka tega člena na podlagi podatkov o izvajanju univerzalne storitve ugotoviti, ali je splošna dostopnost zmogljivosti in storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, takšna, da je treba ponovno določiti izvajalca univerzalne storitve, pri čemer upošteva mnenje zainteresirane javnosti.

(7) Agencija obvešča Evropsko komisijo o obveznostih zagotavljanja univerzalne storitve, naloženih izvajalcu ali izvajalcem univerzalne storitve iz prvega odstavka tega člena.

124. člen
(prenosna hitrost)

(1) Agencija s splošnim aktom določi prenosno hitrost, primerno za funkcionalen dostop do interneta, in rok, v katerem jo je treba doseči, pri čemer ta rok ne sme biti daljši od dveh let. Pri tem upošteva prevladujoče tehnologije in pasovne širine, ki jih uporablja večina naročnikov, ter tehnično izvedljivost ob minimalnem izkrivljanju trga.

(2) Agencija lahko na podlagi prejšnjega odstavka določi tudi prenosno hitrost, ki omogoča širokopasovni dostop, če širokopasovni dostop že uporablja vsaj polovica gospodinjstev v Republiki Sloveniji. Prenosna hitrost pa se določi tako, da se upošteva tisto prenosno hitrost, ki jo uporablja vsaj 80 odstotkov gospodinjstev z obstoječim širokopasovnim dostopom.

(3) Ko agencija ugotovi, da vsaj polovica gospodinjstev v Republiki Sloveniji že uporablja širokopasovni dostop iz prejšnjega odstavka, izdela analizo vpliva spremembe prenosne hitrosti, pri čemer analiza upošteva tudi predvidene stroške izvajanja takšne obveznosti. Analizo je treba predložiti v javno

obravnava v skladu z drugim odstavkom 204. člena tega zakona skupaj s predlogom splošnega akta.

(4) Po poteku roka, določenega v splošnem aktu iz prvega odstavka tega člena, agencija ponovno preveri okoliščine, ki so pripeljale do določitve prenosne hitrosti, in po potrebi s splošnim aktom določi novo prenosno hitrost.

131. člen
(prenosljivost številok)

(1) Vsi operaterji morajo naročnikom s številkami iz načrta telefonskega oštevilčenja iz 63. člena tega zakona omogočiti, da lahko ohranijo svojo številko ali številke pri zamenjavi izvajalca storitev v naslednjih primerih:

1. pri geografskih številkah na točno določeni lokaciji,
2. pri negeografskih številkah na vsaki lokaciji.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pa se ne more zahtevati prenos številok iz omrežja, ki zagotavlja storitve na fiksni lokaciji, v mobilno omrežje ali v obratni smeri.

(3) Operater lahko naročniku za prenos številke k drugemu operaterju zaračuna samo enkratni znesek, ki upošteva stroške izvedbe prenosa številke, vendar ne sme biti tako visok, da bi odvrnil naročnika od uporabe te zmogljivosti.

(4) Agencija operaterju ne sme določiti maloprodajnih cen za prenos številok na način, ki bi izkrivljaj konkurenco, na primer z določitvijo posebnih ali skupnih maloprodajnih cen.

(5) Zagotavljanje take zmogljivosti omrežja, ki omogoča prenosljivost telefonskih številok, je strošek operaterja. Operater omrežja, v katerem se je generalni klic, plača stroške po pogodbi o medomrežnem povezovanju operaterju omrežja, v katerem se klic na preneseno številko zaključí.

(6) Cene, ki si jih v zvezi s prenosljivostjo številok med seboj zaračunavajo operaterji, morajo biti stroškovno naravnane.

(7) Operaterji morajo kar najhitreje prenesti številko in jo aktivirati. V vsakem primeru mora biti številka aktivirana v enem delovnem dnevu, šteto od trenutka, ko operater, h kateremu bo številka prenesena, prejme podpisano pogodbo o prenosu številke k drugemu operaterju.

(8) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način izvedbe prenosljivosti številok ter tudi tehnične in druge zahteve za izpolnjevanje določb tega člena.

(9) Operater mora do 15. januarja v tekočem letu agenciji poslati izpis skupnega števila vseh številok po vrstah in blokih, ki so bile v preteklem letu prenesene k drugim operaterjem oziroma prenesene k njemu, in sicer s stanjem na dan 31. decembra preteklega leta, kakor ga je pridobil od upravljavca centralne zbirke podatkov prenesenih številok. Za pošiljanje podatkov o prenesenih številkah agenciji lahko operater pooblasti tudi upravljavca centralne zbirke podatkov prenesenih številok.

132. člen
(preglednost in objava informacij)

(1) Agencija spodbuja operaterje, da objavijo pregledne, primerljive, ustrezne in posodobljene informacije o veljavnih cenah in tarifah, o vseh plačilih povezanih s prekinitvijo pogodbe ter o splošnih pogojih dostopa do javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev in uporabe teh storitev za končne uporabnike in potrošnike. Take informacije morajo biti objavljene v jasni, izčrpni in preprosto dostopni obliki. S tem namenom lahko agencija izdaja priporočila, vključno z dodatnimi zahtevami glede oblike, v kateri

morajo biti take informacije objavljene. Agencija lahko, kjer je to primerno, operaterje spodbuja tudi k samoregulativnim oziroma koregulativnim ukrepom, kakor je na primer sklepanje prostovoljnih kodeksov ravnanja.

(2) Če agencija ugotovi, da na podlagi prejšnjega odstavka ni na voljo ustreznih in kakovostnih informacij, lahko s splošnim aktom predpiše, da morajo operaterji med drugim:

1. zagotoviti naročnikom informacije o veljavnih tarifah glede katere koli številke ali storitve, ki je predmet posebnih cenovnih pogojev, pri čemer lahko agencija glede na posamezne kategorije storitev zahteva, da se takšne informacije sporočijo neposredno pred vzpostavitvijo klica,
2. obvestiti naročnike o vseh spremembah glede zagotavljanja dostopa do storitev v sili ali do informacij o lokaciji kličočega v okviru storitve, na katero so naročeni,
3. obvestiti naročnike o vseh spremembah glede pogojev, ki omejujejo dostop do storitev in aplikacij oziroma njihovo uporabo, in so dovoljeni v pravnem redu Republike Slovenije v skladu s predpisi EU,
4. zagotoviti informacije o vseh postopkih, ki jih operater vzpostavi za merjenje in oblikovanje prometa, da se tako izogne obremenitvi ali preobremenitvi omrežne povezave, kakor tudi o morebitnih vplivih teh postopkov na kakovost storitve,
5. obvestiti naročnike o pravici vključitve svojih osebnih podatkov v imenik in o vrstah osebnih podatkov v skladu s 137. členom tega zakona,
6. redno obveščati naročnike invalide, v njim prilagojenih tehnikah, o podrobnostih njim namenjenih izdelkov in storitev.

(3) Agencija na svetovnem spletu sprotno objavlja aktualne povezave do spletnih strani operaterjev, ki služijo spremljanju in primerjavi podatkov o storitvah, cenah in splošnih pogojih operaterjev. Če na trgu aplikacije, ki zagotavljajo primerljive informacije, niso na voljo brezplačno ali po razumni ceni, jih agencija lahko zagotovi sama.

134. člen (številke za klice v sili)

(1) Operater mora zagotoviti, da imajo uporabniki elektronskih komunikacijskih storitev, ki omogočajo odpravljanje notranjih klicev na številko ali številke iz načrta oštevilčenja iz 63. člena tega zakona, vključno z uporabniki javnih telefonskih govornic, brezplačno in brez uporabe plačilnih sredstev, možnost dostopa do številke za klice v sili.

(2) Operater mora uporabnikom invalidom omogočiti klice v sili z uporabo govornih in znakovnih jezikov ter drugih oblik negovorjenih jezikov. Operater oziroma izvajalec zagotavlja tovrstne klice v sili na način in v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Če operater oziroma izvajalec zatrjuje, da ne more zagotavljati obveznosti v skladu s prejšnjima stavkoma, nosi breme dokazovanja tehnične nezmožnosti zagotavljanja tovrstnih klicev v sili.

(3) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev morajo brezplačno zagotoviti prenos klica v sili organu, ki ga obravnava.

(4) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij morajo ob vsakem klicu na enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112 in številko policije 113 organu, ki ga obravnava, takoj in brezplačno posredovati informacije o številki in lokaciji kličočega. Operater posreduje vse podatke v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Operater nosi breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti.

(5) Operater mora obveščati svoje uporabnike o obstoju in pomenu enotne evropske telefonske številke za klice v sili 112 in enotne evropske telefonske številke za prijavo pogrešanih otrok 116 000 z objavo na svojih spletnih straneh in v imeniku na vidnem mestu. Svoje naročnike mora ob vstopu v omrežje druge države članice EU obvestiti o obstoju in pomenu številke za klic v sili 112 s SMS sporočilom. Ob predhodnem dogovoru z operaterjem gostujočega uporabnika, gostujočega uporabnika ob vstopu v njegovo omrežje obvesti o obstoju in pomenu številke za klic v sili 112 s SMS sporočilom, če je to tehnično mogoče.

Vsebino obvestila določi organ, pristojen za obravnavo klicev v sili na enotno evropsko številko za klic v sili 112.

(6) Minister v soglasju z ministrom ali ministrico, pristojnim oziroma pristojno za zaščito in reševanje, predpiše kakovost storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112, tako da zlasti določi parametre kakovosti, njihove mejne vrednosti in metode merjenja teh parametrov ter merila za zagotavljanje točnih in zanesljivih podatkov o lokaciji kličočega.

(7) Zloraba klica v sili je prepovedana. Klic v sili zlorabi, kdor kljub vsakokratnemu opozorilu organa, ki sprejema klice v sili, da vsebina klica ni taka, da bi jo obravnaval kateri koli organ, ki je v Republiki Sloveniji določen za sprejem takih klicev, najmanj trikrat v enem dnevu in z enakim namenom kliče številko za klic v sili.

141. člen

(omejitev ali prekinitiv zaradi razlogov na strani operaterja)

(1) Operater lahko brez soglasja uporabnikov začasno omeji ali prekine dostop do svojih storitev, če je to potrebno zaradi dograditve, posodobitve ali vzdrževanja ali če je prišlo do napake ali okvare.

(2) Operater mora najaviti omejitve ali prekinitve zaradi dograditve, posodobitve ali vzdrževanja v sredstvih javnega obveščanja vsaj en dan vnaprej in istočasno obvestiti agencijo, o večjih omejitvah ali prekinitvah zaradi okvar ali napak pa mora nemudoma obvestiti uporabnike in agencijo.

(3) Omejitve ali prekinitve smejo trajati le toliko časa, kolikor je potrebno zaradi izvedbe ustreznih del oziroma odprave napake ali okvare.

147. člen

(zaupnost komunikacij)

(1) Zaupnost komunikacij se zagotavlja s tem zakonom z namenom varovanja pričakovane zasebnosti na področju uporabe elektronskih komunikacij, zagotavljanja svobode komuniciranja in svobode izražanja. Zaupnost komunikacij se nanaša na:

1. vsebino komunikacij,
2. podatke o prometu in lokacijske podatke, povezane s komunikacijo iz prejšnje točke,
3. dejstva in okoliščine v zvezi s prekinitvijo povezave ali s tem, da povezava ni bila vzpostavljena.

(2) Operater in vsakdo, ki sodeluje pri zagotavljanju in izvajanju njegove dejavnosti, mora varovati zaupnost komunikacij tudi po prenehanju opravljanja dejavnosti, pri kateri je bil zavezan k varovanju zaupnosti.

(3) Zavezanci iz prejšnjega odstavka smejo pridobiti informacije o komunikacijah iz prvega odstavka tega člena le v obsegu, ki je nujno potreben za izvajanje določenih javnih komunikacijskih storitev, in smejo te informacije uporabljati ali posredovati drugim le zaradi izvajanja teh storitev.

(4) Če morajo operaterji v skladu s prejšnjim odstavkom pridobiti informacije o vsebini komunikacij, posneti ali shraniti komunikacije in z njimi povezane podatke o prometu, morajo o tem ob sklenitvi naročniške pogodbe oziroma ob začetku izvajanja javne komunikacijske storitve seznaniti uporabnika, informacije o vsebini komunikacije oziroma komunikacijo pa zbrisati takoj, ko je to tehnično izvedljivo in ko ti podatki niso več potrebni za izvedbo določene javne komunikacijske storitve.

(5) Vse oblike nadzora oziroma prestrežanja komunikacij, ki jih izvajajo tretje osebe in te niso uporabniki, kot so poslušanje, prestrežanje, snemanje, shranjevanje in posredovanje komunikacij iz prvega odstavka tega člena brez soglasja zadevnih uporabnikov, so prepovedane, razen če je to dovoljeno v skladu s prejšnjim odstavkom ali v skladu s 153., 160. ter 162., 163., 164., 165., 166., 167. in 168. členom tega zakona oziroma če je taka oblika nadzora oziroma prestrežanja nujno potrebna za prenos sporočil (npr.

telefaks sporočila, elektronska pošta, elektronski predali, glasovna pošta, storitev SMS).

(6) Snemanje in shranjevanje komunikacij brez predhodne privolitve udeležencev komunikacije je prepovedano tudi uporabnikom, kadar gre za komunikacije, kjer taka obdelava podatkov ni običajna in je udeleženci komunikacije zaradi njene narave ne pričakujejo in ne morejo vnaprej pričakovati.

(7) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena je dovoljeno snemanje komunikacij in z njimi povezanih podatkov o prometu v okviru zakonite poslovne prakse zato, da se zagotovi dokaz o tržni transakciji ali kateri koli drugi poslovni komunikaciji, pod pogojem, da so stranke v komunikaciji predhodno obveščene o snemanju, njegovem namenu in trajanju hrambe posnetka (npr. avtomatski odzivniki). Posneto sporočilo je treba nemudoma izbrisati, najpozneje do poteka dobe, v kateri se posel lahko zakonito izpodbija.

(8) Obvestilo o snemanju mora biti dano po istovrstnem mediju in v enaki obliki, kakor poteka snemana komunikacija.

(9) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena je snemanje vsebine komunikacij in pridobivanje povezanih podatkov iz prvega odstavka tega člena dovoljeno tudi v okviru organizacij in državnih organov, ki so pristojni za izvajanje obveščevalnih in varnostnih nalog, nalog policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči pod pogojem, da so kličoči uporabniki predhodno obveščeni o snemanju, njegovem namenu in trajanju hranjenja posnetka (npr. avtomatski odzivniki). Drugim državnim organom pa je dovoljeno snemanje vsebine komunikacij, če tako določa zakon.

148. člen
(podatki o naročnikih)

(1) Izvajalci storitev lahko o svojih naročnikih zbirajo naslednje podatke:

1. osebno ime oziroma firmo naročnika in njeno organizacijsko obliko,
2. naslov naročnika,
3. naročniško številko in druge elemente oštevilčenja, ki se uporabljajo za vzpostavitev zveze do naročnika,
4. na željo naročnika akademski, znanstveni ali strokovni naziv, naslov njegove spletne strani in druge vrste njegovih osebnih stikov (npr. IM-naslov) ali njegov e-naslov,
5. davčno številko za fizično osebo ter davčno in matično številko za pravno osebo,
6. na podlagi plačila naročnika še dodatne podatke, če to želi naročnik in se s tem ne poseže v pravice tretjih oseb.

(2) Zbrane podatke iz prejšnjega odstavka lahko izvajalci storitev obdelujejo le za:

1. sklepanje, izvajanje, spremljanje in prekinitev naročniške pogodbe,
2. zaračunavanje storitev,
3. pripravo in izdajanje imenikov po tem zakonu,
4. na podlagi soglasja naročnika tudi za druge zakonite namene.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena lahko izvajalci storitev iz prvega odstavka po prenehanju naročniškega razmerja hranijo do popolnega poplačila storitev, vendar najdlje do preteka zastaralnega roka za svoje terjatve za izvajanje storitev, razen v primerih, ko je s tem zakonom določen daljši rok hrambe glede notranjih postopkov (149. člen), glede posredovanja prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa (153. člen), glede sledenja zlonamernih ali nadležnih klicev (155. člen), glede zakonitega prestrezanja komunikacij (peti odstavek 160. člena) in glede posredovanja hranjenih podatkov (peti odstavek 166. člena).

150. člen
(imeniki)

(1) Preden se naročnikovi podatki vključijo v tiskan ali elektronski imenik, ki je dostopen javnosti ali ga uporabljajo imeniške službe, morajo biti naročniki brezplačno obveščeni o namenu tega imenika ter o vseh nadaljnjih možnostih uporabe teh podatkov, predvsem na podlagi iskalnih funkcij. Stroške obveščanja nosi izdajatelj imenika.

(2) Naročniki morajo imeti možnost, da sami s predhodnim soglasjem odločijo, ali bodo njihovi osebni podatki, določeni v prvem odstavku 148. člena tega zakona, vpisani v javni imenik, in kateri od teh podatkov naj bodo vpisani. Če se naročniki odločijo, da bodo njihovi osebni podatki vpisani v javni imenik, se v tem primeru v imenik obvezno vpišejo podatki iz prve in druge točke prvega odstavka 148. člena ter naročnikova telefonska številka. Naročniki smejo preveriti vpisane podatke, zahtevati njihovo spremembo ali njihov izbris.

(3) Naročniki morajo imeti možnost, da prepovedo uporabo svojih osebnih podatkov za klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen. Naročnik lahko prepove uporabo svojih osebnih podatkov za oba ali samo za enega od navedenih namenov ob vpisu v imenik ali kadar koli pozneje. Izdajatelj imenika mora prepoved uporabe naročnikovih osebnih podatkov za določen namen nedvoumno označiti v imeniku. Če je naročnik prepoved uporabe posredoval po vpisu v imenik ali jo je vsebinsko spremenil, mora izdajatelj imenika spremembo v imeniku označiti takoj ob prvi naslednji izdaji.

(4) Zavrnitev vpisa v javni imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov iz drugega odstavka tega člena kakor tudi vpis prepovedi uporabe naročnikovih osebnih podatkov za namena iz prejšnjega odstavka ali vpisi sprememb te prepovedi morajo biti za naročnika brezplačni.

151. člen
(podatki o prometu)

(1) Podatki o prometu, ki se nanašajo na naročnike in uporabnike ter jih je operater obdelal in shranil, morajo biti izbrisani ali spremenjeni tako, da se ne dajo povezati z določeno ali določljivo osebo takoj, ko niso več potrebni za prenos sporočil, razen v primerih podatkov, pri katerih je po tem zakonu določen daljši rok hrambe glede notranjih postopkov (149. člen), glede posredovanja prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa (153. člen), glede sledenja zlonamernih ali nadležnih klicev (155. člen), glede zakonitega prestrezanja komunikacij (peti odstavek 160. člena) in glede njihovih obveznosti, ki izhajajo iz poglavja o hrambi podatkov tega zakona (162., 163., 164., 165., 166., 167. in 168. člen).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko operater do popolnega plačila storitve, vendar najdlje do preteka zastaralnega roka, hrani in obdeluje podatke o prometu, ki jih potrebuje za obračun in za plačila v zvezi z medomrežnim povezovanjem.

(3) Izvajalec javne komunikacijske storitve lahko zaradi trženja elektronskih komunikacijskih storitev ali izvajanja storitev z dodano vrednostjo obdeluje podatke iz prvega odstavka tega člena v obsegu in trajanju, potrebnem za takšno trženje ali storitve, samo na podlagi predhodnega soglasja naročnika ali uporabnika, na katerega se ti podatki nanašajo. Naročniki oziroma uporabniki morajo biti pred danim soglasjem obveščeni o vrstah podatkov o prometu, ki se obdelujejo, ter namenu in trajanju takšne obdelave. Uporabnik ali naročnik ima pravico, da kadar koli prekliče to soglasje.

(4) Izvajalec storitve mora za namene iz drugega odstavka tega člena zaradi seznanitve naročnikov in uporabnikov v splošnih pogojih navesti, kateri prometni podatki se bodo obdelovali in koliko časa.

(5) Podatke o prometu smejo v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena obdelovati le pooblaščené osebe, ki pod nadzorstvom operaterja skrbijo za zaračunavanje ali upravljanje prometa, odgovarjajo na vprašanja porabnikov, odkrivajo prevare, tržijo elektronske komunikacijske storitve ali zagotavljajo storitve z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na obseg, ki je potreben za namene takih

dejavnosti.

(6) Ne glede na določbe prvega, drugega, tretjega in petega odstavka tega člena operater na pisno zahtevo, ki je vložena zaradi reševanja sporov, zlasti sporov v zvezi z medsebojnim povezovanjem ali zaračunavanjem, in v skladu z veljavno zakonodajo, agenciji, izvajalcu izvensodnega reševanja potrošniških sporov skladno z zakonom, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov, ali pristojnemu sodišču posreduje podatke o prometu.

152. člen

(lokacijski podatki, ki niso hkrati podatki o prometu)

(1) Lokacijske podatke, ki niso hkrati podatki o prometu in se nanašajo na uporabnike ali naročnike, se sme obdelovati le v takšni obliki, da se ne dajo povezati z določeno ali določljivo osebo, ali pa na podlagi predhodnega soglasja uporabnika ali naročnika v obsegu in trajanju, ki sta potrebna za izvedbo storitve z dodano vrednostjo. Uporabnik ali naročnik lahko to soglasje kadar koli prekliče.

(2) Uporabnik ali naročnik mora biti pred izdajo soglasja v zvezi z obdelavo podatkov iz prejšnjega odstavka seznanjen z:

1. možnostjo zavrnitve soglasja,
2. vrsto teh podatkov, ki bodo obdelani,
3. namenom in trajanjem takšne obdelave,
4. možnostjo posredovanja teh lokacijskih podatkov tretji osebi zaradi izvedbe storitve z dodano vrednostjo.

(3) Uporabnik ali naročnik, ki je soglašal z obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena, ima možnost, da na preprost in brezplačen način začasno zavrne obdelavo takšnih podatkov pri vsaki priključitvi na omrežje ali za vsak prenos komunikacije.

(4) Podatke iz prvega odstavka tega člena smejo v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena obdelovati le osebe, ki so pod nadzorom operaterja ali tretje osebe, ki izvaja storitev z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na to, kar je potrebno za izvedbo storitve z dodano vrednostjo.

(5) Pri klicih na enotno evropsko številko za klice v sili 112 in številko policije 113 mora operater v skladu s tretjim odstavkom 134. člena tega zakona pristojnim organom posredovati lokacijske podatke iz prvega odstavka tega člena tudi v primerih, ko je uporabnik ali naročnik začasno zavrnil obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena ali ni izdal soglasja za njihovo obdelavo.

(6) Določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo za lokacijske podatke, ki niso hkrati podatki o prometu, za katere ta zakon določa obveznost hrambe.

153. člen

(posredovanje prometnih in lokacijskih podatkov
v primerih varovanja življenja in telesa)

(1) Operater mora zaradi varstva življenjskih interesov posameznika policiji na podlagi njene pisne zahteve, če je to glede na okoliščine konkretnega primera nujno, posredovati podatke, potrebne za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo, če:

1. obstaja utemeljena verjetnost, da je neposredno ogroženo življenje ali telo osebe, ki ima ali se domneva, da je imela pri sebi opremo za mobilno komunikacijo in je pridobitev teh podatkov nujna, da se prepreči smrt ali hujša telesna poškodba te osebe,
2. je pridobitev podatkov potrebna zato, da se najde oseba, ki ji je poslovna sposobnost odvzeta ali omejena oziroma ima ugotovljene zdravstvene težave, ki kažejo na nevarnost za njeno življenje ali telo, in ki je bila prijavljena kot pogrešana ter ima ali se domneva, da je imela pri sebi opremo za mobilno komunikacijo, ali

3. je pridobitev podatkov potrebna zato, da se najde otrok, ki so ga starši ali zakoniti zastopniki prijavi kot pogrešanega in ima ali se domneva, da je imel pri sebi opremo za mobilno komunikacijo.

(2) Obrazloženo zahtevo za posredovanje podatkov, potrebnih za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo, policija pošlje operaterju pisno, ali po elektronski pošti z uporabo kvalificiranih digitalnih potrdil, izjemoma pa lahko tudi po telefaksu, če je to glede na okoliščine zadeve nujno.

(3) Podatki, potrebni za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo posameznika, so podatki o lokacijski oznaki (ID celice) na začetku komunikacije in podatki, ki določajo zemljepisno lego celic z navedbo njihovih lokacijskih oznak (ID celice) med obdobjem, za katero se hranijo, podatki o komunikaciji ter drugi podatki, ki jih v zbirkah osebnih in drugih podatkov obdeluje operater in lahko omogočajo natančnejšo ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo posameznika.

(4) Policija vso dokumentacijo in ugotovitve, ki so podlaga za podajo zahteve, in samo zahtevo iz prvega odstavka tega člena hrani na način in pod pogoji iz 165. člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu s petim odstavkom 166. člena tega zakona.

(5) Operater podatke, poslani na podlagi zahteve iz prvega odstavka tega člena, hrani na način in pod pogoji iz 165. člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu s petim odstavkom 166. člena tega zakona.

(6) Minister, pristojen za notranje zadeve, po predhodnem mnenju informacijskega pooblaščenca podrobneje predpiše način posredovanja zahteve, obdelave posredovanih podatkov, notranjega nadzora glede načina oziroma tehničnih vprašanj obdelave osebnih podatkov ter tehnične značilnosti informacijskega sistema za izvajanje nalog iz prvega odstavka tega člena.

(7) Na podlagi prejete zahteve iz prvega odstavka tega člena mora operater zahtevane podatke poslati vlagatelju zahteve v najkrajšem možnem času oziroma takoj, ko je to tehnično mogoče. Operater nosi breme dokazovanja tehnične nezmožnosti.

(8) Policija mora osebo, za katero je zahtevala in pridobila podatke o lokaciji v skladu s tem členom, o tem takoj, ko je to mogoče, pisno seznaniti, razen če bi to škodovalo interesom samega posameznika ali interesom drugih, njemu bližnjih posameznikov v primerih iz prvega odstavka tega člena, dokler traja takšno stanje, vendar ne več kakor eno leto.

(9) Policija ne sme posredovati pridobljenih podatkov po tem členu prijaviteljem pogrešanih oseb in otrok iz 2. ali 3. točke prvega odstavka tega člena, če bi bila s posredovanjem teh podatkov ogrožena osebna varnost ali dostojanstvo oseb ali otrok, zlasti ob upoštevanju predpisov, ki urejajo zaščito prič, prepoved približevanja ali preprečevanje nasilja v družini.

(10) Inšpekcijski nadzor nad obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena opravlja informacijski pooblaščenec najmanj enkrat letno.

158. člen
(neželena komunikacija)

(1) Uporaba samodejnih klicnih in komunikacijskih sistemov za opravljanje klicev na naročnikovo telefonsko številko brez človekovega posredovanja (npr. klicni avtomati, SMS, MMS), telefaksov ali elektronske pošte za namene neposrednega trženja je dovoljena samo na podlagi naročnikovega ali uporabnikovega predhodnega soglasja.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko fizična ali pravna oseba, ki od kupca svojih izdelkov ali storitev pridobi njegov elektronski naslov za elektronsko pošto, ta naslov uporablja za neposredno trženje svojih podobnih izdelkov ali storitev pod pogojem, da kupcu ponuja jasno in izrecno

možnost, da brezplačno in enostavno zavrne takšno uporabo svojega elektronskega naslova takrat, ko so ti podatki za stike pridobljeni in ob vsakem sporočilu v primeru, da kupec ni zavrnil takšne uporabe že na začetku.

(3) Uporaba drugačnih sredstev za neposredno trženje z uporabo elektronskih komunikacij (npr. govorni telefonski klici), kakor so določena v prejšnjih dveh odstavkih, je dovoljena le s soglasjem naročnika ali uporabnika. Zavrnitev soglasja mora biti za zadevnega naročnika ali uporabnika brezplačna.

(4) Prvi in tretji odstavek tega člena se uporabljata za naročnike, ki so fizične osebe.

(5) Prepovedano je pošiljanje elektronske pošte za namene neposrednega trženja v nasprotju z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu, tako, da se skriva ali prikriva identiteta pošiljatelja, v imenu katerega se sporočilo pošilja, in brez veljavnega naslova, na katerega lahko prejemnik pošlje zahtevo za prenehanje pošiljanja takih sporočil. Prav tako je prepovedano pošiljanje elektronske pošte za namene neposrednega trženja, ki vabi prejemnike, da obišejo spletne strani, ki so v nasprotju s prej navedenim zakonom.

(6) Kadar se pošiljajo komercialna sporočila po elektronski pošti v nasprotju z določbami tega člena in gre hkrati tudi za nezaželeno elektronsko pošto v skladu z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov, se uporabijo določbe tega zakona. Določbe tega zakona se uporabljajo tudi, kadar se pošiljajo komercialna sporočila po elektronski pošti v nasprotju z določbami tega člena in gre hkrati tudi za nezaželeno elektronsko pošto v skladu z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.

(7) Ne glede na morebitni postopek nadzora zaradi kršitev določb tega člena ima pravni interes za vložitev civilne tožbe oziroma začasne odredbe zoper kršitelja določb tega člena vsaka s kršitvijo oškodovana fizična ali pravna oseba, tudi izvajalec storitev, ki ščiti svoje poslovne interese in interese svojih strank.

160. člen

(zakonito prestrezanje komunikacij)

(1) Operater mora omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na določeni točki javnega komunikacijskega omrežja takoj, ko prejme prepis tistega dela izreka odredbe pristojnega organa, v katerem je navedba točke javnega komunikacijskega omrežja, na kateri naj se izvaja zakonito prestrezanje komunikacij, odrejeno trajanje tega ukrepa ter drugi podatki, povezani z načinom in obsegom tega ukrepa.

(2) Prepis odredbe iz prejšnjega odstavka opravi organ, ki je odredbo izdal.

(3) Operater mora omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na način, v obsegu in trajanju, kakor je določeno v prepisu izreka odredbe iz prvega odstavka tega člena.

(4) Izjemoma mora operater omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na podlagi ustne odredbe, če je tako določeno v zakonu, v katerem so določeni tudi pogoji in okoliščine za izdajo ustne odredbe. Pisni odpravek ustne odredbe se operaterju vroči čim prej, vendar najkasneje v roku 48 ur po njegovi izdaji.

(5) Operaterji morajo zagotoviti tridesetletno neizbrisno registracijo vsakega zakonitega prestrezanja komunikacij, ki vključuje podatke iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena in podatke o izvršitvi odredbe (kdo jo je izvršil, trajanje prestrezanja) ter jih v okviru tega roka varovati v skladu z oznako stopnje tajnosti prepisa odredbe. Organ, ki skladno z odredbo iz tretjega odstavka tega člena izvaja nadzor komunikacij, hrani te podatke v skladu s predpisom, ki ureja njegovo delovanje.

(6) Operater mora v svojem omrežju na svoje stroške zagotoviti ustrezno opremo in primerne vmesnike, ki v njegovem omrežju omogočajo zakonito prestrezanje komunikacij. Pri prestrezanju komunikacij v mednarodnih elektronskih komunikacijskih omrežjih v skladu z zakonom, ki ureja Slovensko

obveščevalno varnostno agencijo, mora operater omrežja na svoje stroške zagotoviti ustrezno opremo in izročilne vmesnike, ki v njegovem omrežju omogočajo zakonito prestrezanje mednarodnih komunikacij, ali ustrezne prenosne poti do izročilnih vmesnikov v nadzornem centru pristojnega organa.

(7) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, ministrom, pristojnim za obrambo in direktorjem Slovensko obveščevalno-varnostne agencije predpiše funkcionalnost opreme in določi primerne vmesnike iz prejšnjega odstavka.

(8) Agencija nadzira izpolnitev obveznosti operaterjev iz tega člena, kar ne posega v pristojnosti nadzora zakonitega prestrezanja s strani pristojnih organov na podlagi drugih zakonov.

161. člen
(nadzor)

Agencija ob upoštevanju omejitev iz 160. člena tega zakona nadzira izvajanje določb tega poglavja, razen določb 149., 153., 155. in 157. člena tega zakona, kjer nadzor izvaja informacijski pooblaščenec.

174. člen
(sestava in imenovanje članov sveta agencije)

(1) Svet agencije sestavlja pet članov, od katerih je eden predstavnik sveta za elektronske komunikacije.

(2) Člane sveta agencije imenuje vlada.

(3) Predsednika sveta agencije izvolijo člani sveta agencija med seboj z večino glasov in na tajnem glasovanju.

(4) Vlada pri imenovanju kandidatov za člane sveta agencije uporablja merilo strokovnosti in usposobljenosti osebe. Pri imenovanju kandidata, ki je predstavnik sveta za elektronske komunikacije, vlada preveri le izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka 175. člena.

(5) Svet za elektronske komunikacije izmed svojih članov izbere in predlaga predstavnika, ki postane član sveta agencije iz prvega odstavka tega člena brez razpisa, če izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 175. člena. Predstavnik sveta za elektronske komunikacije je član sveta agencije do izteka njegovega mandata v svetu za elektronske komunikacije.

(6) Če noben član sveta za elektronske komunikacije ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka 175. člena, svet za elektronske komunikacije v svetu agencije nima predstavnika. V tem primeru, ne glede na prvi odstavek tega člena, svet agencije sestavljajo štiri člani.

175. člen
(mandat in pogoji za člane sveta agencije)

(1) Člani sveta agencije so imenovani za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani.

- (2) Za člana sveta agencije je lahko imenovana oseba, ki
- je državljan Republike Slovenije,
  - je poslovno sposobna,
  - ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge

stopnje ustrezne smeri,

- ima najmanj pet let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje alineje,
- je strokovnjak na področju delovanja agencije,
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kakor šest mesecev.

176. člen
(nezdružljivost)

Člani sveta agencije ne morejo biti:

1. člani organov političnih strank,
2. funkcionarji po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,
3. javni uslužbenci v državnih organih,
4. osebe, ki so zaposlene ali so člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali imajo lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastninski delež v takih pravnih osebah,
5. osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ali partner v skladu z zakonom, ki ureja istospolno partnersko skupnost, ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali ima lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki ima lastninski delež v takih pravnih osebah.

177. člen
(pristojnosti sveta agencije)

(1) Svet agencije:

- sprejema svoj poslovnik,
- daje mnenja k programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu,
- daje soglasje k statutu, ki ga sprejme direktor agencije,
- predlaga imenovanje ali razrešitev direktorja agencije,
- predlaga začasno prepoved opravljanja nalog direktorja,
- predlaga predčasno razrešitev članov sveta agencije.

(2) Člani sveta agencije oziroma osebe, ki jih svet agencije pooblasti, lahko pregledujejo poslovne knjige kot so opredeljene v slovenskih računovodskih standardih in knjigovodske listine agencije.

(3) Direktor mora svetu agencije vedno na njegovo zahtevo predložiti poročilo o poslovanju agencije in druge informacije, ki jih svet agencije potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti.

(4) Svet agencije lahko direktorju predlaga izboljšave poslovanja agencije, opozori na morebitne nepravilnosti poslovanja agencije oziroma o tem obvesti pristojne organe.

178. člen
(predčasna razrešitev člana sveta)

(1) Član sveta agencije je predčasno razrešen, če

- to sam zahteva,
- ne izpolnjuje več z zakonom določenih pogojev za imenovanje,
- če trajno izgubi delovno možnost za opravljanje dela,
- če nastopi položaj nezdružljivosti iz 176. člena tega zakona.

(2) Člane sveta agencije predčasno razreši z upravno odločbo vlada na obrazložen predlog sveta agencije.

(3) Svet agencije je pristojen za izvedbo postopka predčasne razrešitve članov sveta agencije, ki je določen s statutom agencije. Pri izvedbi postopka predčasne razrešitve ne sme sodelovati član sveta agencije, katerega razrešitev se predlaga.

(4) Zoper odločitev o razrešitvi je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

181. člen

(imenovanje direktorja in vršilca dolžnosti direktorja)

(1) Direktorja agencije imenuje vlada na predlog sveta agencije po predhodno izvedenem javnem natečaju.

(2) Javni natečaj se objavi v dnevnem tisku, Uradnem listu Republike Slovenije in na spletnih straneh agencije ter mora biti objavljen največ 90 dni in najmanj 60 dni pred potekom mandata trenutnega direktorja agencije.

(3) Javni natečaj izvede posebna natečajna komisija, ki jo imenuje uradniški svet.

(4) Zoper odločbo o imenovanju ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu, pri čemer pristojno sodišče o tem odloča prednostno.

(5) Če direktor umre, je razrešen ali mu je potekel mandat in novi direktor še ni imenovan, imenuje vlada brez javnega natečaja vršilca dolžnosti direktorja do imenovanja novega direktorja, vendar najdlje za šest mesecev. Glede pogojev za imenovanje, razlogov za predčasno razrešitev in začasne prepovedi opravljanja nalog direktorja se za vršilca dolžnosti direktorja smiselno uporabljajo določbe 182., 185. in 186. člena tega zakona.

(6) Pri začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja iz 186. člena tega zakona je imenovan vršilec dolžnosti do prenehanja tega ukrepa.

182. člen

(mandat in pogoji za imenovanje direktorja)

(1) Za direktorja je lahko imenovana oseba, ki:

1. je državljan Republike Slovenije,
2. je poslovno sposobna,
3. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri,
4. ima najmanj deset let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje alineje,
5. je strokovnjak na področjih, ki so v pristojnosti delovanja agencije,
6. ima vodstvene, organizacijske in mednarodne izkušnje,
7. ima višjo raven znanja vsaj enega svetovnega jezika,
8. ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zopora v trajanju več kakor šest mesecev oziroma ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost in javna pooblastila,
9. zoper njo ni uveden kazenski postopek zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti,
10. izpolnjuje zahteve iz 183. člena zakona.

(2) Direktor je imenovan za dobo petih let in je lahko ponovno imenovan po predhodno izvedenem javnem natečaju.

184. člen
(pristojnosti in odgovornosti direktorja agencije)

(1) Direktor agencije:

1. zastopa in predstavlja agencijo,
2. vodi njeno poslovanje in organizira njeno delo, pri čemer lahko za posamezna področja imenuje svoje namestnike,
3. sprejme statut, program dela, finančni načrt in letno poročilo agencije,
4. vodi postopke ter daje pooblastila za vodenje postopkov v zadevah iz pristojnosti agencije,
5. izdaja posamične akte ter sprejema splošne akte in priporočila iz pristojnosti agencije,
6. varuje poslovne skrivnosti agencije,
7. sodeluje s svetom agencije in področnimi posvetovalnimi sveti v skladu z njihovimi pristojnostmi.

(2) Direktor agenciji odgovarja za škodo, ki jo je povzročil s svojim nevestnim ali protipravnim ravnanjem, po splošnih pravilih odškodninske odgovornosti.

190. člen
(nadzor nad delom agencije)

(1) Statut agencije potrdi vlada.

(2) K programu dela in finančnemu načrtu agencije daje vlada soglasje po pozitivnem mnenju sveta agencije.

(3) Agencija mora voditi računovodstvo ločeno po področjih svojega urejanja v skladu z zakonom, ki ureja računovodstvo, in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. Računovodske izkaze in poslovno poročilo agencije mora pregledati pooblaščen revizor.

(4) Agencija mora vsako leto pripraviti letno poročilo, h kateremu vlada da soglasje, in z njima seznaniti državni zbor. Letno poročilo je sestavljeno iz poročila o delu in poslovnega poročila.

(5) Nadzor nad zakonitostjo dela agencije opravlja ministrstvo, pristojno za posamezno delovno področje, na katerem deluje agencija. Ta nadzor ne zajema možnosti poseganja v vsebino splošnih ali konkretnih pravnih aktov, ki jih je izdala agencija v zvezi z izvajanjem njenih pristojnosti na podlagi tega ali drugih zakonov s področij njenega delovanja.

(6) Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, učinkovito in uspešno rabo sredstev agencije opravlja računsko sodišče.

(7) Ministrstvo, pristojno za upravo, izvaja nadzor nad izvajanjem predpisov o upravnem postopku.

201. člen
(zbiranje in dajanje podatkov in informacij)

(1) Vse fizične in pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve, morajo dati agenciji na podlagi njene pisne zahteve na voljo vse podatke in informacije, s katerimi razpolagajo, vključno z listinami in finančnimi podatki, ki jih agencija potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti po tem zakonu, med drugim za:

1. sistematično ali posamično preverjanje izpolnjevanja zahtev, povezanih z učinkovito uporabo radijskih frekvenc ali elementov oštevilčenja, s prispevki za financiranje univerzalne storitve ali plačil na podlagi obvestila, za uporabo radijskih frekvenc, za uporabo elementov oštevilčenja oziroma plačil za učinkovito rabo omejene naravne dobrine,
2. posamično preverjanje izpolnjevanja določb tega zakona ali posamičnih aktov agencije,
3. oceno varnosti in celovitosti storitev in omrežij operaterjev, vključno z dokumentiranimi varnostnimi politikami,

4. reševanje sporov po določbah tega zakona,
5. izvedbo postopkov, povezanih z vlogami za dodelitev pravic uporabe omejenih dobrin na podlagi tega zakona,
6. objavo primerjalnih pregledov kakovosti in cen storitev v korist potrošnikov,
7. jasno opredeljene statistične namene,
8. izvedbo analiz upoštevni trgov in izvajanje drugih pristojnosti na področju zagotavljanja konkurence,
9. izvedbo njenih pristojnosti na področju gradnje.

(2) Pri izvajanju pristojnosti iz prejšnjega odstavka ima agencija predvsem pravico, da od fizičnih in pravnih oseb iz prejšnjega odstavka zahteva, da ji morajo predložiti tudi informacije in podatke o prihodnjem razvoju omrežja ali storitev, če bi ta lahko vplival na veleprodajne storitve, ki jih dajo na voljo konkurentom. Agencija lahko od operaterjev s pomembno tržno močjo na veleprodajnih trgih tudi zahteva, da predložijo računovodske podatke o maloprodajnih trgih, ki so povezani s temi veleprodajnimi trgi.

(3) Zahtevani podatki in informacije morajo biti sorazmerni namenu, za katerega bodo uporabljeni. Agencija mora v zahtevi navesti namen uporabe zahtevanih informacij in informacije obravnavati v skladu s sedmim odstavkom tega člena.

(4) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo agenciji predložiti podatke in informacije brezplačno ter v obsegu in roku, določenem v zahtevi agencije. Nepravočasno sporočanje podatkov in informacij ter sporočanje napačnih, nepopolnih podatkov ali informacij v nasprotju z zahtevo agencije se šteje za kršitev dolžnosti dajanja zahtevanih podatkov in informacij.

(5) Agencija mora Evropski komisiji na njeno utemeljeno zahtevo poslati podatke in informacije, ki jih Evropska komisija potrebuje za izvajanje svojih nalog in so sorazmerne izvajanju teh nalog. Če je agencija zahtevane podatke in informacije predhodno pridobila od določene osebe iz prvega odstavka tega člena, mora to osebo pred izročitvijo teh podatkov in informacij o tem obvestiti in ji pojasniti, da Evropska komisija lahko te podatke in informacije posreduje tudi drugim regulativnim organom. Če ta oseba utemeljeno nasprotuje, da bodo ti podatki in informacije posredovani drugim organom urejanja, mora agencija o tem obvestiti Evropsko komisijo.

(6) Agencija lahko da podatke in informacije, pridobljene od oseb iz prvega odstavka tega člena, na voljo drugim regulativnim organom na njihovo utemeljeno zahtevo.

(7) Pri posredovanju in uporabi zaupnih podatkov in informacij mora agencija poskrbeti, da se ohrani stopnja njihove zaupnosti. Zaupne podatke in informacije, ki jih agencija pridobi od drugega regulativnega organa, lahko uporabi le za namen, za katerega jih je zahtevala.

(8) Če agencija meni, da bi pripomogla k odprtosti in konkurenčnosti trga, lahko določene podatke in informacije tudi objavi. Pri tem mora s splošnim aktom podrobneje določiti način dostopa do takih objav.

203. člen (nevtralnost interneta)

(1) Agencija spodbuja ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta ter možnost dostopa in razširjanja informacij ali uporabe aplikacij in storitev po lastni izbiri končnih uporabnikov.

(2) Agencija mora cilje iz prejšnjega odstavka še posebej upoštevati pri izvajanju svojih pristojnosti iz 3. in 4. točke drugega odstavka 132. člena tega zakona in tretjega ter četrtega odstavka 133. člena tega zakona in pri svojih pristojnostih v zvezi z izvajanjem 2. točke prvega odstavka 129. člena s strani operaterja omrežja in izvajalca storitev dostopa do interneta.

(3) Operaterji omrežij in izvajalci storitev dostopa do interneta si kar najbolj prizadevajo za ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta, s tem da ne smejo omejevati, zadrževati ali upočasnjevati internetnega prometa na ravni posameznih storitev ali aplikacij ali izvajati ukrepov za njihovo razvrstitev, razen v primeru:

1. nujnih tehničnih ukrepov za zagotavljanje nemotenega delovanja omrežij in storitev (npr. izogibanje zgostitvi prometa),
2. nujnih ukrepov za ohranjanje celovitosti in varnosti omrežij in storitev (npr. odpravljanje neupravičenega prekomernega zasega prenosnega medija – kanala),
3. nujnih ukrepov za omejevanje neželenih komunikacij v skladu s 158. členom tega zakona,
4. odločbe sodišča.

(4) Ukrepi iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka morajo biti sorazmerni, nediskriminacijski, časovno omejeni in v obsegu, ki je nujno potreben.

(5) Storitve operaterjev omrežij in izvajalcev storitev dostopa do interneta ne smejo temeljiti na storitvah ali aplikacijah, ki so nudene ali se uporabljajo prek storitev dostopa do interneta.

(6) Agencija lahko za izvajanje določb iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena izda splošni akt.

206. člen
(objava podatkov in informacij)

- (1) Agencija mora na svojih spletnih straneh objavljati podatke in informacije najmanj o:
1. sklenjenih pogodbah o medomrežnem povezovanju operaterjev s pomembno tržno močjo,
  2. vzorčnih ponudbah tistih operaterjev omrežij, ki jih morajo oblikovati in objaviti,
  3. izračunih nadomestila in stroškov za zagotavljanje univerzalne storitve,
  4. odločbah o pravicah uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja,
  5. izdanih radioamaterskih dovoljenjih,
  6. nameravanem in izvedenem prenosu pravice do uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja,
  7. javnih pozivih za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti na podlagi tega zakona,
  8. javnih razpisih, ki jih vodi agencija na podlagi tega zakona,
  9. odločbah, ki se nanašajo na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve,
  10. odločbah, ki se nanašajo na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, in končnimi uporabniki,
  11. končanih postopkih nadzora,
  12. strategijah, ki jih sprejme na podlagi tega zakona.

(2) Agencija na svojih spletnih straneh spodbuja ozaveščenost uporabnikov o obstoju in pomenu številka za klice v sili in drugih telefonskih številka z dodano družbeno vrednostjo, ki se začnejo s 116.

(3) Ne glede na način objave iz prvega odstavka tega člena mora agencija zagotoviti objavo tudi kako drugače, če tako določa drug zakon.

(4) Agencija mora pri objavi podatkov in informacij primerno upoštevati prepoved razkritja poslovnih skrivnosti in osebnih podatkov.

(5) Agencija spletne strani in portale, ki jih upravlja, oblikuje v skladu z mednarodnimi priporočili za dostopnost spletnih vsebin, s čimer omogoča večjo dostopnost in preglednost informacij, pomembnih za kakovostno izbiro.

221. člen
(pristojnost za nadzor)

(1) Agencija nadzira izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter

splošnih aktov, razen v primerih, ki spadajo v pristojnosti informacijskega pooblaščenca na podlagi 155. in 157. člena tega zakona. Agencija opravlja tudi nadzor nad izvajanjem vseh posamičnih aktov in ukrepov, ki jih sprejema na podlagi tega zakona ter na njegovi podlagi sprejetih predpisov in splošnih aktov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek agencija ne nadzira določb IV. poglavja tega zakona, razen sedmega odstavka 20. člena in drugega odstavka 22. člena.

(3) Agencija na ozemlju Republike Slovenije nadzira tudi izvajanje določb predpisov EU s področja elektronskih komunikacij, ki imajo neposredni učinek v pravnem redu Republike Slovenije in hkrati določajo nadzor njihovega izvajanja s strani nacionalnih regulativnih organov s področja elektronskih komunikacij, kot tudi sankcioniranje na ravni držav članic.

229. člen

(Svet za elektronske komunikacije Republike Slovenije)

(1) Svet za elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: svet) je organ za svetovanje pri usmerjanju razvoja elektronskih komunikacij in pri varstvu interesov potrošnikov na področju elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji.

(2) Svet ima 11 članov, ki jih za dobo pet let imenuje državni zbor. Pri tem štiri člane imenuje izmed predstavnikov potrošniških, reprezentativnih invalidskih organizacij na predlog nacionalnega sveta invalidskih organizacij in izobraževalnih institucij, tako da je imenovan najmanj po en predstavnik iz omenjenih organizacij, preostalih sedem članov pa izmed različnih strokovnjakov s področja elektronskih komunikacij.

(3) Predsednika ali predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik sveta) in namestnika ali namestnico predsednika sveta imenujejo člani sveta izmed sebe.

(4) Člani sveta ne smejo biti:

1. člani organov političnih strank,
2. funkcionarji po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,
3. javni uslužbenci v državnih organih,
4. osebe, ki so zaposlene pri operaterju ali so člani nadzornega sveta ali upravnega odbora organizacije, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije, ali imajo lastninske deleže v organizacijah, ki opravljajo dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizacijah, ki imajo lastninski delež v takih organizacijah,
5. osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ali partner v skladu z zakonom, ki ureja istospolno partnersko skupnost, ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član nadzornega sveta ali upravnega odbora organizacije, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije,

ali ima lastninske deleže v organizaciji, ki opravlja dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizaciji, ki ima lastninski delež v taki organizaciji.

(5) Člani sveta imajo pravico do povračila stroškov in do nagrade za svoje delo. Višino nagrade določi državni zbor. Sredstva, pogoje za delo in informiranje sveta zagotovi agencija.

(6) Svet ima sekretarja, ki pomaga predsedniku sveta pri pripravi in izvedbi seje ter opravlja druge strokovne in administrativne naloge, ki so potrebne za nemoteno delo sveta. Sekretarja na predlog direktorja agencije imenuje svet agencije izmed zaposlenih v agenciji. Sekretar je upravičen do 70 odstotkov sejnine člana sveta agencije iz prejšnjega odstavka.

233. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 50.000 do 400.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. pisno ne obvesti agencije pred začetkom, spremembo ali prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (prvi in osmi odstavek 5. člena),
2. ne ravna v skladu z 10. in 11. členom tega zakona,
3. ne pošlje podatkov organu, pristojnemu za geodetske zadeve, v skladu s prvim in drugim odstavkom 14. členom tega zakona,
4. ne uporablja radijskih frekvenc v skladu s prvim odstavkom 31. člena tega zakona,
5. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc ali ne izpolnjuje pogojev, določenih v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc (51. in 52. člen),
6. pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji ali zunaj Republike Slovenije ne deluje v skladu z odločbo, izdano na podlagi skupnega izbirnega postopka, ki so ga izvedle pristojne institucije EU na podlagi predpisa EU (tretji odstavek 51. člena in 10. točka 52. člena),
7. je imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh radijskih frekvenc ali odda pravico do uporabe teh radijskih frekvenc v najem (55. člen),
8. kopiči radijske frekvence z namenom omejevati konkurenco na trgu (56. člen),
9. uporablja elemente oštevilčenja brez veljavne odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja (64. člen),
10. dodeljene številke na podlagi pravnega posla dodeljuje v uporabo izvajalcem storitev in pri tem zaračuna več kakor le dejanske stroške (sedmi odstavek 66. člena),
11. imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh elementov oštevilčenja (prvi odstavek 70. člena),
12. ne sprejme ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov za ustrezno obvladovanje tveganj za varnost omrežij in storitev (prvi odstavek 79. člena),
13. ne sprejme potrebnih ukrepov za zagotovitev celovitosti svojih omrežij (80. člen),
14. ne obvesti agencije o kršitvah varnosti ali celovitosti (prvi odstavek 81. člena),
15. ne predloži informacij, potrebnih za oceno varnosti oziroma celovitosti njihovih storitev in omrežij ali ne privoli v revizijo varnosti, ki jo na njegove stroške izvede usposobljena neodvisna organizacija (82. člen),
16. ukrepe za primere izpadov omrežij, vojnega ali izrednega stanja ter naravnih in drugih nesreč ne uskladi z nosilci varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja (prvi odstavek 83. člena),
17. ne prilagodi svojega omrežja tako, da omogoča funkcijo prednosti (drugi odstavek 83. člena),
18. ob naravnih in drugih nesrečah ali ob katastrofalnem izpadu omrežja ne izvede drugih ukrepov oziroma omejitev ali prekinitev delovanja v skladu s sprejetimi ukrepi vlade (četrti odstavek 83. člena),
19. ne sprejme ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov za primer izpada omrežja, vojnega ali izrednega stanja ter naravnih in drugih nesreč oziroma teh ukrepov ne izvaja ves čas trajanja okoliščin, zaradi katerih so bili sprejeti, razen če je bilo to nemogoče zaradi višje sile (prvi odstavek 84. člena),
20. ne zagotavlja neprekinjenega dostopa do številke za klic v sili in uporabe te številke (drugi odstavek 84. člena),
21. s sklepom ne določi svojih zaposlenih, ki morajo med stavko omogočiti nemoteno izvajanje univerzalne storitve oziroma obveznosti, ki jih ima operater ob izjemnih stanjih (85. člen),
22. ne zagotavlja elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma ne izvaja elektronskih komunikacijskih storitev v pravno samostojni družbi ali ne vodi ločenih računovodskih evidenc za dejavnosti, povezane z izvajanjem in zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij (89. člen),
23. se ne pogaja o medomrežnem povezovanju (prvi odstavek 90. člena),
24. ne varuje zaupnosti podatkov pri sklepanju pogodb o medomrežnem povezovanju (tretji odstavek 90. člena),
25. ne izvrši odločbe agencije iz četrtega odstavka 90. člena tega zakona,
26. ne izvrši odločbe agencije o skupni uporabi iz drugega odstavka 91. člena ali prvega odstavka 92. člena tega zakona,
27. ne uresničuje pravice skupne uporabe v skladu s 94. členom tega zakona,

28. ne obvesti agencije v skladu s prvim odstavkom 109. člena tega zakona,
29. ne razvršča programov v skladu s tretjim odstavkom 112. člena tega zakona,
30. na podlagi odločbe agencije ne zagotovi dostopa do vmesnikov aplikacijskega programa ali elektronskega programskega vodnika ali tega ne zagotovi pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji (četrti odstavek 112. člena),
31. ne spoštuje predpisanih zahtev za medsebojno delovanje digitalnih interaktivnih televizijskih storitev in digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki (peti odstavek 112. člena),
32. njeni sistemi s pogojnimi dostopom do storitev digitalne televizije ali radia ne delujejo v skladu s prvim odstavkom 113. člena tega zakona,
33. ne zagotovi tehničnih storitev pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji (drugi odstavek 113. člena),
34. pri zagotavljanju pogojno dostopnih storitev teh računovodsko ne loči od drugih dejavnosti (tretji odstavek 113. člena),
35. pravic industrijske lastnine za izdelke in sisteme s pogojnim dostopom pod pravičnimi in nediskriminacijskimi pogoji ne podeli proizvajalcem uporabniške opreme (četrti odstavek 113. člena),
36. s kakršnimi koli pogoji prepreči izdelovalcu, da v isti izdelek vključi skupni vmesnik, ki dopušča priključitev na druge dostopne sisteme, ali elemente, ki so značilni za druge dostopne sisteme (četrti odstavek 113. člena),
37. zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo in različno obravnava podatke, ki jih dobi od različnih izvajalcev javno dostopne telefonske storitve (četrti odstavek 116. člena),
38. ne zagotavlja univerzalne storitve, ki ji je bila naložena z odločbo agencije (prvi in peti odstavek 118. člena),
39. je izvajalec univerzalne storitve in pred prenosom sredstev krajevnega dostopovnega omrežja na drugo pravno osebo z drugim lastnikom pisno ne obvesti agencije (prvi odstavek 119. člena),
40. cene posameznih storitev, ki se izvajajo kot univerzalna storitev, in z njimi povezani pogoji niso javno objavljeni, pregledni in nediskriminacijski (prvi odstavek 120. člena),
41. cene storitev, ki jih izvaja kot univerzalno storitev, niso enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije (drugi odstavek 120. člena),
42. ne spoštuje odločbe agencije (četrti odstavek 120. člena),
43. cen in splošnih pogojev ni določila v skladu s šestim odstavkom 120. člena tega zakona,
44. izmerjene vrednosti parametrov kakovosti univerzalne storitve, ki jo izvaja, najmanj trikrat zaporedoma ne dosežejo mejnih vrednosti (šesti odstavek 123. člena),
45. svojega prispevka izračunane obveznosti ne plača v kompenzacijski sklad v roku in višini, ki ju z odločbo določi agencija (peti odstavek 126. člena),
46. v roku, ki je določen s tem zakonom, ne obvesti agencije o prihodkih iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (šesti odstavek 126. člena),
47. ovira agencijo pri pregledu podatkov in oceni prihodkov (sedmi odstavek 126. člena),
48. svojim naročnikom ne omogoči prenosljivosti številke (prvi odstavek 131. člena),
49. prenos številke drugemu operaterju naročniku zaračuna v nasprotju s tretjim odstavkom 131. člena tega zakona,
50. cene medomrežnega povezovanja niso stroškovno naravnane (šesti odstavek 131. člena),
51. ne izvede prenosa številke in njenega aktiviranja v enem delovnem dnevu od prejema podpisane pogodbe o prenosu številke (sedmi odstavek 131. člena),
52. ne zagotavlja ustreznih in kakovostnih informacij glede dostopa do javno dostopnih elektronsko komunikacijskih storitev in uporabe teh storitev v skladu z drugim odstavkom 132. člena tega zakona,
53. ne spoštuje zahtev iz odločbe iz tretjega odstavka 133. člena tega zakona,
54. svojim uporabnikom ne omogoči brezplačnega dostopa do številke za klic v sili (prvi odstavek 134. člena),
55. ne omogoči uporabnikom invalidom klicev v sili z uporabo govornih in znakovnih jezikov ter drugih oblik negovorjenih jezikov na način in v obsegu, kakor je to tehnično mogoče (drugi odstavek 134. člena),
56. v skladu s tehničnimi zmožnostmi pristojnim organom ne pošlje podatkov o številki in lokaciji kličočega (četrti odstavek 134. člena),
57. ne obvešča uporabnikov v skladu s petim odstavkom 134. člena tega zakona,

58. ne obvesti uporabnikov in agencije v skladu z drugim odstavkom 141. člena tega zakona,
59. izvede ukrep, čeprav je naročnik ravnal v skladu s trinajstim odstavkom 142. člena,
60. tehnično in organizacijsko ne ukrepa tako, da zagotovi varnost svojega omrežja in svojih storitev (prvi odstavek 145. člena),
61. ne sprejme takih ukrepov, ki zagotovijo raven varnosti in zavarovanja, ki je sorazmerna s pričakovanimi tveganji in stroški ter v skladu s tehničnim in tehnološkim razvojem (drugi odstavek 145. člena),
62. ne opozori uporabnikov na posebna tveganja za varnost omrežja ali storitev takoj, ko za tveganje izve, ali jih ne obvesti o vseh mogočih sredstvih za odpravo tveganja in verjetnih stroških ali uporabnikom ne omogoči hitrega in učinkovitega dostopa do zaščitnih ukrepov (prvi odstavek 146. člena),
63. ne varuje zaupnosti elektronskih komunikacij v skladu z drugim odstavkom 147. člena tega zakona,
64. sebi ali komu drugemu pridobi podatke o vsebini, dejstvih in okoliščinah prenesenih sporočil, ki presegajo najmanjšo potrebno mero, nujno potrebno za izvajanje določenih elektronskih storitev, oziroma teh podatkov ne uporablja samo za izvajanje teh storitev ter uresničevanje pogodbenih obveznosti v zvezi z njimi (tretji odstavek 147. člena),
65. ne seznanja naročnika ali uporabnika v skladu s četrnim odstavkom 147. člena tega zakona,
66. nadzoruje oziroma preprečuje komunikacije, kadar to ni izrecno dovoljeno s tem zakonom (peti odstavek 147. člena),
67. uporabniki niso bili predhodno pravilno obveščeni o snemanju, njegovem namenu in trajanju hrambe posnetka ter posneto sporočilo ni bilo pravočasno izbrisano v skladu s sedmim odstavkom 147. člena tega zakona,
68. obvestilo o snemanju ni dano po istovrstnem mediju oziroma v enaki obliki, kakor poteka snemana komunikacija (osmi odstavek 147. člena),
69. ne vzpostavi svojih notranjih postopkov in ne zagotavlja neizbrisne evidence o odzivanju na zahteve za dostop do osebnih podatkov naročnikov (prvi odstavek 149. člena),
70. podatkov o prometu po končani zvezi ne izbriše ali ne naredi tako, da postanejo brezosebni (prvi odstavek 151. člena),
71. ne pridobi naročnikovega oziroma uporabnikovega predhodnega soglasja v skladu s tretjim odstavkom 151. člena tega zakona,
72. podatke o prometu namesto oseb, ki so pod njenim nadzorom, obdeluje kdo drug (peti odstavek 151. člena),
73. ne ravna v skladu s šestim odstavkom 151. člena tega zakona,
74. ne obdeluje lokacijskih podatkov v skladu s prvim odstavkom 152. člena tega zakona,
75. uporabniku ali naročniku krši pravico dočasne zavrnitve obdelave podatkov iz tretjega odstavka 152. člena tega zakona,
76. lokacijske podatke namesto oseb, ki so pod njenim nadzorom, obdeluje kdo drug (četrti odstavek 152. člena),
77. ne hrani dokumentacije, ugotovitev in zahtev oziroma podatkov na način in pod pogoji iz 165. člena tega zakona ali ne zagotavlja neizbrisne registracije izvedenih ukrepov in posegov v skladu s 166. členom tega zakona (peti odstavek 153. člena),
78. ne pošlje zahtevanih podatkov, kakor določa zakon (sedmi odstavek 153. člena),
79. ne ravna v skladu s prvim, drugim ali četrnim odstavkom 159. člena tega zakona,
80. ne hrani zadostnega popisa podatkov o kršitvi varstva osebnih podatkov (sedmi odstavek 159. člena),
81. ne začne zakonitega preprečevanja komunikacij po prejemu prepisa izreka odredbe oziroma ustne odredbe (prvi in četrti odstavek 160. člena),
82. ne izvaja zakonitega preprečevanja na način, v obsegu in trajanju, kakor je določeno v prepisu izreka odredbe ali v ustni odredbi (tretji in četrti odstavek 160. člena),
83. ne zagotovi tridesetletne neizbrisne registracije preprečevanja ali podatkov ne varuje v skladu z oznako stopnje tajnosti prepisa odredbe (peti odstavek 160. člena),
84. na svoje stroške ne zagotovi ustrezne opreme in primernih vmesnikov ali ustreznih prenosnih poti do nadzornih centrov pristojnega organa (šesti odstavek 160. člena),
85. ne zagotovi hrambe za druge operaterje, če ji je naložena z odločbo (četrti odstavek 163. člena),
86. hrani podatke za krajši čas, kakor ga določa zakon (peti odstavek 163. člena),
87. hranjenih podatkov ne uniči po koncu obdobja hranjenja ali uniči tiste podatke, do katerih je bil odrejen

- dostop (sedmi odstavek 163. člena),
88. ne zagotavlja hrambe podatkov v obsegu, kakor ga določa zakon (164. člen),
  89. ne zavaruje hranjenih podatkov (prvi odstavek 165. člena),
  90. hranjene podatke pregleda, obdeluje ali drugače uporablja v nasprotju z zakonom (drugi odstavek 165. člena),
  91. ne zagotavlja enake kakovosti, varnosti ali zaščite hranjenih podatkov kakor za podatke v omrežju (tretji odstavek 165. člena),
  92. ne posreduje hranjenih podatkov takoj oziroma brez nepotrebne odlašanja na način in v obsegu, kakor je določeno v prepisu izreka odredbe (prvi in tretji odstavek 166. člena),
  93. ne zagotovi neizbrisne registracije sporočanja hranjenih podatkov ali podatkov ne varuje v skladu z oznako tajnosti prepisa odredbe (peti odstavek 166. člena),
  94. ne vodi zbirnih podatkov v skladu s prvim odstavkom 168. člena tega zakona,
  95. ovira pooblaščenec osebe agencije oziroma informacijskega pooblaščenca pri opravljanju nalog nadzora (221. do 225. člen).

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki se ne šteje za pravno osebo iz prvega odstavka tega člena, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 500 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

234. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 20.000 do 50.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. ne ravna v skladu z 9. členom tega zakona,
2. deluje v nasprotju z drugim odstavkom 19. člena tega zakona,
3. sklenjena pogodba o služnosti ne vsebuje vseh obveznih sestavin iz tretjega odstavka 20. člena tega zakona,
4. ne pošlje vseh podatkov o pravnih poslih v zvezi z dodeljenimi številkami agenciji (sedmi odstavek 66. člena),
5. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi števil (67. in 68. člen),
6. ne omogoči končnim uporabnikom, da lahko kličejo na vse številke, ki se zagotavljajo v EU, ter dostopajo do in uporabljajo storitve z uporabo negeografskih števil znotraj EU, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo (prvi odstavek 76. člena),
7. elektronskih komunikacijskih omrežij za razširjanje storitev digitalne televizije ne načrtuje tako, da se da po njih razširjati tudi širokozaslonske televizijske storitve in programe (prvi odstavek 112. člena),
8. ne ohrani širokozaslonskega formata (drugi odstavek 112. člena),
9. svojim naročnikom ne zagotavlja možnosti za nadzor stroškov v skladu s sedmim odstavkom 120. člena tega zakona,
10. ne omogoča take stopnje razčlenitve računa, ki omogoča preverjanje in nadzor uporabe in zaračunanega zneska (prvi odstavek 121. člena in drugi odstavek 139. člena),
11. naročnikom osnovne stopnje razčlenitve računa ne omogoča brezplačno (drugi odstavek 121. člena in drugi odstavek 139. člena),
12. ne upošteva naročnikove zahteve (drugi odstavek 121. člena in drugi odstavek 139. člena),
13. osnovna stopnja razčlenitve računa ne vsebuje elementov, določenih s splošnim aktom iz tretjega odstavka 121. člena tega zakona,
14. omeji dostop do svojih storitev ali naročnika odklopi ter prekine naročniško pogodbo iz razlogov, ki niso določeni v njenih splošnih pogojih (prvi odstavek 122. člena),
15. ukrep, ki ga izvede, ni določen v splošnih pogojih oziroma ni sorazmeren s kršitvami ali je diskriminacijski (prvi odstavek 122. člena),
16. ne opozori uporabnika v skladu z drugim odstavkom 122. člena tega zakona,

17. zaradi neplačevanja računov izvede ukrep iz tretjega odstavka 122. člena tega zakona brez vnaprejšnjega obvestila,
18. ne odklopi uporabnika le od neplačane ali premalo plačane storitve, pa je tak odklop tehnično izvedljiv (četrti odstavek 122. člena),
19. naročniška pogodba ne vsebuje vseh predpisanih elementov (prvi in četrti odstavek 129. člena),
20. ne obvešča svojih naročnikov v skladu z drugim odstavkom 129. člena tega zakona,
21. uporabnikom ob odstopu od naročniške pogodbe ne omogoči izbire v skladu s tretjim odstavkom 129. člena tega zakona,
22. ne spoštuje najdaljšega začetnega zavezujočega obdobja vezave iz prvega odstavka 130. člena tega zakona,
23. ne omogoči predpisanega tonskega izbiranja oziroma prikaza identitete kličočega priključka, kjer je to tehnično in ekonomsko izvedljivo (1. točka 138. člena),
24. ne omogoči predpisanih možnosti za nadzor stroškov (2. točka 138. člena),
25. ne upošteva predpisanih obveznosti v zvezi z omejitvijo ali odklopom zaradi razlogov na strani naročnika (3. točka 138. člena),
26. zaračuna višjo ceno za dodatno razčlenitev računa, kakor pa so dejanski stroški (tretji odstavek 139. člena),
27. operater ustrezno ne zabeleži prijave napake končnega uporabnika (tretji odstavek 142. člena),
28. zbrane podatke uporablja v nasprotju z drugim odstavkom 148. člena tega zakona,
29. naročnikov predhodno in brezplačno ne obvesti o namenu in nadaljnji uporabi tiskanega ali elektronskega naročniškega imenika, ki vsebuje njihove osebne podatke (prvi odstavek 150. člena),
30. naročnikom ne da možnosti za odločitev (drugi odstavek 150. člena),
31. v zakonskem roku ne označi prepovedi uporabe naročnikovih osebnih podatkov za določene namene (tretji odstavek 150. člena),
32. kljub naročnikovi prepovedi uporabe njegovih osebnih podatkov za klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen, te podatke za ta namen uporablja (tretji odstavek 150. člena),
33. zavrnitev vpisa v javni naročniški imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov ni brezplačna (četrti odstavek 150. člena),
34. podatke o prometu obdeluje za trženje ali za izvajanje storitev z dodano vrednostjo brez predhodnega soglasja uporabnika (tretji odstavek 151. člena),
35. v svojih splošnih pogojih ne navede, kateri podatki o prometu se bodo hranili ali obdelovali ali koliko časa oziroma ne izjavi, da se bo z njimi ravnalo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo podatkov (četrti odstavek 151. člena),
36. ne seznanja uporabnika pred njegovim soglasjem z:
  1. možnostjo zavrnitve soglasja,
  2. vrsto lokacijskih podatkov, ki se bodo obdelovali,
  3. namenom in trajanjem obdelovanja lokacijskih podatkov,
  4. možnostjo posredovanja teh lokacijskih podatkov tretjim osebam (drugi odstavek 152. člena),
37. ne daje naročniku oziroma uporabniku možnosti, da kadar koli enostavno in brezplačno začasno prepreči obdelovanje lokacijskih podatkov (tretji odstavek 152. člena),
38. ne zagotavlja možnosti, ki so določene v prvem do vključno petem odstavku 154. člena tega zakona ter sedmem odstavku 154. člena tega zakona,
39. v svojih splošnih pogojih ne objavi možnosti prikaza in preprečitve prikaza identitete kličočega ali klicanega priključka ali priključka v zvezi (šesti odstavek 154. člena),
40. ne zagotavlja možnosti, ki je določena v prvem odstavku 155. člena tega zakona v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 155. člena tega zakona,
41. ne zagotavlja hrambe podatkov v skladu s četrtim odstavkom 155. člena tega zakona,
42. agenciji ne pošlje zahtevanih podatkov v skladu z 201. členom tega zakona,
43. krši obveznosti iz tretjega ali četrtega odstavka 203. člena tega zakona.

(3) Z globo od 500 do 15.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki se ne šteje za pravno osebo iz prvega odstavka tega člena, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(4) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

235. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 1.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. v zakonsko določenem roku o spremembi podatkov, določenih z zakonom, ne obvesti agencije (četrti odstavek 5. člena),
2. v zakonsko določenem roku agenciji ne predloži zahtevanih podatkov o višini letnega prihodka, ki ga ima iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (tretji odstavek 6. člena),
3. v zakonsko določenem roku agenciji ne predloži kopije sklenjene pogodbe o služnosti (sedmi odstavek 20. člena) ali kopije dokončne odločbe (drugi odstavek 22. člena),
4. v roku ne sporoči spremembe podatkov (peti odstavek 51. člena in drugi odstavek 67. člena),
5. ne ravna v skladu z vsebino splošnega akta agencije iz 123. člena tega zakona oziroma ne pošlje podatkov o kakovosti univerzalne storitve, skupaj z vsako njihovo spremembo, agenciji,
6. ne objavi ustreznih in posodobljenih podatkov o kakovosti svojih storitev ali jih ne dostavi agenciji (133. člen),
7. na javno komunikacijsko omrežje priključi radijsko ali telekomunikacijsko terminalsko opremo v nasprotju z določbo prvega odstavka 136. člena tega zakona,
8. zavrne priključitev radijske ali telekomunikacijske terminalske opreme v nasprotju z določbo drugega odstavka 136. člena tega zakona,
9. ne omogoči vsem svojim naročnikom vpisa v univerzalen imenik, ki se zagotavlja v okviru univerzalne storitve (prvi odstavek 137. člena),
10. vsem uporabnikom ne zagotovi dostopa do univerzalne imeniške službe oziroma do ustreznih imeniških služb v drugih državah (tretji odstavek 137. člena),
11. ne da na voljo ustreznih informacij za potrebe zagotavljanja javno dostopnih imenikov ali imeniške službe pod pravičnimi, objektivnimi, stroškovno usmerjenimi in nediskriminacijskimi pogoji (četrti odstavek 137. člena),
12. pri izvajanju elektronske komunikacijske storitve, ki omogoča preusmeritev klicev, ne omogoči naročnikom, da za posamezen klic ali priključek, brezplačno in z enostavnimi sredstvi preprečijo avtomatsko preusmeritev klicev s strani tretjih oseb na svoj terminal (156. člen),
13. obdeluje podatke uporabnika, pridobljene na način iz prvega odstavka 157. člena tega zakona, brez uporabnikove predhodne privolitve in brez jasnega in razumljivega obvestila uporabniku o upravljavcu in nameni obdelave teh podatkov,
14. uporablja elektronske komunikacije za neposredno trženje brez soglasja naročnika (prvi oziroma tretji odstavek 158. člena),
15. elektronski naslov kupca uporablja za neposredno trženje, čeprav je kupec tako neposredno trženje odklonil (drugi odstavek 158. člena),
16. pri neposrednem trženju z uporabo elektronskih komunikacij uporablja lažno identiteto ali lažni naslov (peti odstavek 158. člena).

(2) Z globo od 200 do 1.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki se ne šteje za pravno osebo iz prvega odstavka tega člena, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 100 do 500 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

236. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik ali društvo ali zveza društev, v katere se združujejo radioamaterji, če uporablja radijske frekvence, predvidene za radioamatersko in radioamatersko satelitsko storitev brez veljavnega radioamaterskega dovoljenja ali brez veljavnega radioamaterskega dovoljenja CEPT (prvi in drugi odstavek 32. člena), ali če uporablja radijske frekvence, predvidene za radioamatersko in radioamatersko satelitsko storitev, v nasprotju z določili splošnega akta agencije (peti odstavek 32. člena).

(2) Z globo od 200 do 500 eurov se kaznuje posameznik, ki kljub opozorilom organa, ki sprejema klice v sili, da vsebina klica ni taka, da bi jo obravnaval kateri koli organ, ki je v Republiki Sloveniji določen za sprejem takih klicev, najmanj trikrat v enem dnevu in z enakim namenom kliče številko za klic v sili (šesti odstavek 123. člena).

(3) Z globo od 500 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 232. člena tega zakona.

(4) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 233. člena tega zakona.

(5) Z globo od 250 do 3.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 234. člena tega zakona.

(6) Z globo od 300 do 1.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 235. člena tega zakona.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

– osnutki podzakonskih predpisov, katerih izdajo določa predlog zakona
Bodo predloženi do obravnave gradiva na Vladi RS.

– pobude in predlogi, ki so neposredno vplivali na odločitev za predlog zakona
Prejeti predlogi in pripombe zainteresirane javnosti v fazi predhodnega zbiranja mnenj so objavljeni na spletni strani MIZŠ.